

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства та
природокористування

Шляховий В'ячеслав Леонідович

ІСТОРІЯ

КАФЕДРИ ФІЗИКИ НУВГП

Довідково-інформаційне видання

Рівне – 2022

УДК 378.1:53:93/94(03)

Ш70

Рецензенти:

Мороз М. В., доктор хімічних наук, кандидат фізико-математичних наук, професор кафедри хімії та фізики Національного університету водного господарства та природокористування, м. Рівне;

Рудик Б. П., кандидат фізико-математичних наук, завідувач навчальними лабораторіями кафедри хімії та фізики Національного університету водного господарства та природокористування, м. Рівне.

*Рекомендовано Вченою радою Національного університету
водного господарства та природокористування.
Протокол № 8 від 30 вересня 2022 р.*

Шляховий В. Л.

Ш70 Історія кафедри фізики НУВГП : довідково-інформаційне видання. – Рівне : НУВГП, 2022. – 148 с.

ISBN 978-966-327-539-0

Послідовно викладено хронологію становлення та розвитку кафедри фізики НУВГП. Наведено короткі відомості про наукову та навчально-методичну роботу працівників кафедри, проаналізовано їхні наукові здобутки. Подано короткі біографічні відомості про науково-педагогічних працівників.

Для співробітників, студентів та випускників НУВГП, а також тих, хто цікавиться історією навчальних закладів України.

УДК 378.1:53:93/94(03)

ISBN 978-966-327-539-0

© В. Л. Шляховий, 2022

© Національний університет
водного господарства та
природокористування, 2022

Зміст

1. ХРОНІКА.....	4
1.1. Київський період	4
1.2. Рівненський період	4
2. НАУКОВА ТА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА КАФЕДРИ.....	57
2.1. Наукова робота кафедри	57
2.1.1. Лабораторія магнітної очистки рідких і газових середовищ	59
2.1.2. Фізико-технологічна лабораторія напівпровідникового матеріалознавства	60
2.1.3. Фізико-технологічна лабораторія водних систем.....	63
2.2. Науково-педагогічна робота кафедри	66
3. БІОГРАФІЧНІ ВІДОМОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ.....	70
4. КОЛЕКТИВНІ СВІТЛИНИ ПРАЦІВНИКІВ КАФЕДРИ ФІЗИКИ.....	141
ПІСЛЯМОВА.....	145

1. ХРОНІКА

1.1. Київський період

Як показують вивчення архівних матеріалів, проведені викладачами кафедри історії, ще за часів СРСР, в царській Росії, не було вищого навчального закладу, де б готували інженерів для водного господарства, хоча потреба в таких кадрах існувала. Лише в 1915 році в Києві, з ініціативи професорів та викладачів Київського політехнічного інституту, було організоване Київське сільськогосподарське гідротехнічне училище для підготовки гідротехніків середнього рівня кваліфікації. Таким чином, 1915 рік можемо вважати роком заснування навчального закладу – училища, яке згодом переросло в інститут, а пізніше – в університет.

В 1922 році на базі вищезгаданого училища було організовано Київський інженерно-меліоративний технікум, який в 1927 році рішенням колегії Наркомату освіти УРСР був реорганізований в інженерно-землевпорядний політехнікум.

В 1928 році політехнікум в складі трьох факультетів – меліоративного, культуртехнічного і землевпорядного – був приєднаний до Київського сільськогосподарського інституту.

Постановою Раднаркому УРСР за № 19/672 від 12 червня 1930 року на базі цих факультетів був організований Київський інженерно-меліоративний інститут, який в 1934 році було перейменовано в Київський гідромеліоративний інститут, а в 1957 році – в Київський інститут інженерів водного господарства.

26 червня 1959 року Постановою Ради Міністрів УРСР №964 та наказом за №321 від 21 липня цього ж року по Міністерству ВССО Київський інститут інженерів водного господарства було перейменовано на Український інститут інженерів водного господарства і переведено в місто Рівне (Ровно за тогочасним правописом).

З цього часу можна вважати почалася історія кафедри фізики, хоча на перших порах вона називалася кафедра хімії та фізики. Ця назва, на жаль, відновилась і в 2013 році у зв'язку зі зменшенням числа студентів інженерних спеціальностей та зменшення годин аудиторних занять, як лекційних так і практичних та лабораторних, коли знову об'єднали кафедри фізики та хімії.

1.2. Рівненський період

Влітку 1959 року за наказом директора інституту Семенова К. С. з Києва до Рівного були відряджені завідувач кафедри хімії та фізики доцент Цимблер Мирон Юхимович та старший лаборант кафедри Кірсенко Ш. І. для організації лабораторій кафедри хімії та фізики. З 1 серпня 1959 року згідно з розподілом молодих спеціалістів на місяць з місячним іспитовим терміном, Ясінчук

Зінаїда Іванівна була призначена старшим лаборантом кафедри фізики (в наказах ректора часто йде мова про кафедру фізики або хімії, хоча офіційна назва кафедри – кафедра хімії та фізики, – *прим. автора*), яка щойно закінчила Київський держуніверситет ім. Т. Г. Шевченка. В наступних наказах ректора це прізвисьце більше не зустрічається.

З 26 липня по 20 серпня 1959 року для прийому вступних іспитів з Києва до Рівного були відряджені асистенти кафедри фізики Бондар З. М. та Троцюк О. І. 1 серпня 1959 року на посаду старшого препаратора кафедри фізики зараховано Кузьмін-Полянського Георгія Володимировича, якого вже 18 серпня перевели на посаду старшого лаборанта цієї ж кафедри. 21 серпня асистентом кафедри фізики та хімії затвердили Артеменка Олександра Гнатовича, а 1 вересня асистента кафедри фізики Бондар Зінаїду Макарівну звільнили із займаної посади у зв'язку із закінченням терміну роботи, встановленим законодавством про конкурси.

На початку 1960 року при інституті були організовані самооплачувані підготовчі курси для підготовки до вступу до вузів, викладати фізику на яких були запрошені вчителі міських шкіл Грифко Яків Мойсеевич та Первін Олександр Григорович. В наступні роки на цих курсах поряд з вчителями шкіл працювало багато співробітників кафедри фізики.

У місті Києві ще тривалий час залишався учбово-консультаційний пункт, для роботи в якому залучалися викладачі місцевих вузів, зокрема доцент Савченко С. В., викладач вищого військового училища, та викладач У КП Сіднев П. П.

За наказом № 147 від 14 квітня 1960 року старшого викладача кафедри фізики та хімії Дереновського В. І. направляють у відрядження у місто Рівне по питанню складання звіту по науковій роботі за 1959 рік.

В наказах ректора за 1960 рік згадуються прізвиська старшого лаборанта кафедри фізики та хімії Шумлянської Олени Петрівни та старшого препаратора цієї ж кафедри Князевої Марії Андріївни.

В 60–80-х роках минулого століття студенти, починаючи з першого курсу, проходили щороку виробничу практику, спочатку на робочих місцях, а на старших курсах на посадах бригадирів, техніків, інженерів, набуваючи практичних навичок на різних посадах. До них, на місця проходження практики, відряджалися викладачі кафедр для читання лекцій з різних дисциплін. Так, в червні 1960 року на ряд торфопідприємств Київської, Черкаської та Чернігівської областей був відряджений асистент кафедри фізики та хімії Колодій Богдан Іванович для читання лекцій студентам першого курсу ТМФ, тобто студентам спеціальності «Механізація розробок торфових родовищ» терміном від 20 по 30 липня 1960 року.

В 1959–1960 навчальному році починає працювати асистентом кафедри фізики Чучупак (в шлюбі Мартинюк) Валентина Дем'янівна.

За наказом № 182 від 4 травня 1960 року асистент кафедри фізики і хімії Колодій Б. І. був відряджений на 10 днів до міста Ужгорода для участі у Всесоюзній міжвузівській конференції.

Через небажання переїжджати з Києва до Рівного за наказом № 273 від 25 червня 1960 року серед інших були звільнені Цимблер Мирон Юхимович, в. о. завідувача кафедри фізики і хімії, та Савченко Сергій Володимирович, доцент кафедри фізики і хімії, хоча ще за наказом № 159 від 23 квітня 1960 року Цимблер М. Ю. їздив у відрядження на 3 дні до Рівного для участі в роботі ювілейної сесії Ради інституту, а 28 травня він же перебував в одноденному відрядженні в Рівному по питанню прийому іспитів.

Вступні іспити з фізики на заочний та загальнотехнічний факультети влітку 1960 року приймали Чучупак Валентина Дем'янівна та Колодій Богдан Іванович, асистенти кафедри фізики та хімії та Лопатін Володимир Михайлович, заступник декана ГТФ, як член комісії.

В різних містах України існували учбово-консультаційні центри для студентів заочної форми навчання, де їм читали лекції з різних дисциплін, залежно від навчального семестру, а у Рівне вони приїжджали лише для виконання лабораторних та семінарських занять, за результатами яких складали іспити. Зокрема, в Києві з 1 вересня 1960 року лекції з фізики читала Янковська Євгенія Гнатівна. Там же, в Києві, абітурієнти здавали вступні іспити на перший курс ЗФ за спеціальністю «Гідромеліорація», які в лютому 1961 року приймали Савченко С. В. (голова), доцент, начальник кафедри ВВІ училища, та Сіднев П. П., викладач УКП. Ще в січні 1961 року Янковська Євгенія Гнатівна була звільнена, а на її місце прийняли Сіднева Павла Павловича для ведення курсу фізики на ЗФ з 1 січня по 15 лютого 1961 року.

В наказі від 6 листопада 1960 року за сумлінну роботу, досягнуті успіхи та активну участь в громадсько-корисній роботі оголошено подяку Чучупак В. Д., Колодію Б. І., асистентам кафедри фізики, та Парфенцевій М. В., старшому препаратору цієї ж кафедри.

16 листопада 1960 року був обраний за конкурсом на посаду доцента кафедри фізики Корнієнко Ігор Аркадійович.

З 28 листопада 1959 року по 22 липня 1961 року працювала на посаді доцента кафедри фізики Михайлецька Ганна Герасимівна, яка перед тим завідувала кафедрою фізики в Рівненському державному педагогічному інституті, вона, зокрема, проводила консультації для студентів-заочників УІВГ в Луцьку.

Підтвердженням активної наукової діяльності викладачів кафедри фізики і хімії та сприяння їй з боку керівництва вузу є відрядження Колодія Б. І. в Москву для участі у Всесоюзній виставці досягнень народного господарства на 9 днів зі збереженням заробітної плати.

На час зимової лабораторно-екзаменаційної сесії, з грудня 1960 року по лютий 1961, року тимчасово була зарахована асистентом кафедри фізики Ільєнко Ніна Петрівна. Так само, з 13 лютого 1961 року, тимчасово був призначений на посаду асистента кафедри фізики і хімії Кривенко Петро Пилипович. З 1 грудня 1960 року по 1 лютого 1961 року на умовах погодинної оплати на кафедрі фізики і хімії лабораторні заняття вела Боридиксман Фаїна Яківна, а з 1 січня по 1 лютого цього ж року, викладав хімію Цимблер Мирон Юхимович.

Аналогічно тимчасово на посади старших викладачів та асистентів кафедри фізики на умовах погодинної оплати зараховувалися викладачі фізики з Рівненського державного педагогічного інституту (нині – РДГУ), такі як: Чупира Яків Петрович, Роголя Анатолій Михайлович, Чепрасов Василь Георгієвич, Тебеньков Володимир Федорович, Катюк Всеволод Степанович, Панасюк Анатолій Леонідович, Беднарчук Дмитро Йосипович.

З 22 серпня 1960 року по 22 липня 1961 року працював доцентом кафедри фізики Дьомін Олександр Олексійович, який тимчасово виконував обов'язки завідувача кафедри фізики.

За наказом № 384-а від 31 серпня 1960 року був встановлений штат учбово-допоміжного персоналу по кафедрі фізики і хімії:

- 1) Кузьмін-Полянський Георгій Володимирович – старший лаборант;
- 2) Князева Марія Андріївна – старший препарататор;
- 3) Парфенцева Марія Володимирівна – старший препарататор.

За наказом № 385 від 1 вересня 1960 року був затверджений штат професорсько-викладацького складу кафедри фізики і хімії:

- 1) Дьомін Олександр Олексійович – доцент, фізик, в. о. завідувача кафедри фізики і хімії, к.т.н.;
- 2) Михайлецька Ганна Герасимівна – в. о. доцента, фізик;
- 3) Колодій Богдан Іванович – асистент, фізик;
- 4) Чучупак Валентина Дем'янівна – асистент, фізик;
- 5) вакансія – асистент, фізик.

Згідно наказу № 384 від 31 серпня 1960 року кафедра фізики і хімії була закріплена за торфо-механічним факультетом.

За наказом № 387 від 3 вересня 1960 року був прийнятий на посаду старшого лаборанта кафедри фізики і хімії Коломієць А. В.

З 2 січня Дмитрук Микола Леонтієвич був тимчасово призначений на посаду викладача кафедри фізики і хімії для проведення лабораторних робіт.

В наказі за № 347 від 27 травня 1961 року у складі предметної комісії з фізики для прийому вступних іспитів на перший курс заочного факультету, окрім Дьоміна О. О., Колодія Б. І. та Михайлецької Г. Г. з'являється прізвище викладача кафедри фізики і хімії Кривенка П. П.

14 липня 1961 року за наказом № 483 був затверджений, як обраний за конкурсом і зарахований у штат кафедри фізики на посаду доцента, Корнієнко Ігор Аркадійович, а 20 липня цього ж року в.о. завідувача кафедрою фізики і хімії Дьоміна О. О. звільнили із займаної посади за сімейними обставинами.

3 серпня 1961 року наказом № 532 на посаду старшого викладача кафедри фізики був зарахований Дубчак В'ячеслав Авксентійович з 1 жовтня 1961 року.

За наказом № 585 від 1 вересня 1961 року був затверджений наступний штат учбово-допоміжного складу кафедри фізики:

- 1) вакансія – старший лаборант;
- 2) Гриценко Галина Трохимівна – лаборант;
- 3) Парфенцева Марія Володимирівна – старший препаратер.

За наказом № 586 від 1 вересня 1961 року встановлений штат професорсько-викладацького складу кафедри фізики:

- 1) Дубчак В'ячеслав Авксентійович – старший викладач;
- 2) Михайлецька Ганна Герасимівна – в. о. доцента;
- 3) Корнієнко Ігор Аркадійович – в.о. завідувача кафедри, доцент;
- 4) Колодій Богдан Іванович – асистент;
- 5) Чучупак Валентина Дем'янівна – асистент;
- 6) Кузьмін-Полянський Георгій Володимирович – асистент;
- 7) Тучак Степан Самійлович – асистент;
- 8) вакансія – асистент;
- 9) вакансія – асистент.

З 1 вересня 1961 року Корнієнко Ігор Аркадійович був призначений виконувачем обов'язки завідувача кафедри фізики, якого в квітні 1962 року затвердили членом Ради УІВГ, а 8 вересня 1961 року був обраний за конкурсом на посаду асистента кафедри Онищук Петро Михайлович.

В наказі № 27 від 15 січня 1962 року про призначення членів екзаменаційної комісії для прийому екзаменів на ЗФ ми бачимо Корнієнка Ігоря Аркадійовича, Онищука Петра Михайловича та Тучака Степана Самійловича, наказ про зарахування якого на кафедру в архіві не знайшли.

З 12 березня 1962 року згідно з наказом за № 169 Троцюк Микола Йосипович тимчасово був зарахований на посаду асистента кафедри фізики на 1961/1962 н. р.

Очевидно, що впродовж начального 1961/1962 років була заповнена вакансія старшого лаборанта кафедри, бо в червні 1962 року було надано профвідпустку за 1962 рік на 24 робочі дні старшому лаборанту кафедри фізики Дудареву Василю Івановичу, який пізніше працював на посаді старшого викладача кафедри теплотехніки. Наказ про прийом його на роботу на посаду старшого лаборанта кафедри фізики не вдалося віднайти.

Для проведення вступних іспитів на перший курс ЗТФ, на факультети стаціонару та на вечірнє відділення наказом № 259 від 15 травня 1962 року по дисципліні фізика було призначено комісію у складі:

- Корнієнко І. А. – голова комісії, завідувач кафедри, доцент;
- Дубчак В. А. – член комісії, старший викладач;
- Колодій Б. І. – член комісії, асистент;
- Тучак С. С. – член комісії, асистент;
- Чучупак В. Д. – член комісії, асистент;
- Онищук П. М. – член комісії, асистент;
- Кузьмін-Полянський Г. В. – член комісії, асистент;
- Троцюк М. Й. – член комісії, асистент;
- Севастьянов Т. М. – член приймальної комісії, декан ГМФ.

За наказом № 377 від 19 липня 1962 року Колодія Б. І. звільнено з посади асистента кафедри фізики у зв'язку з хворобою.

З 10 серпня 1962 року звільнилася за власним бажанням старший препаратор кафедри фізики Парфенцева М. В.

Наказом за № 475 від 1 вересня 1962 року встановлено штат професорсько-викладацького складу кафедри фізики на 1962/1963 н. р.:

- 1) Корнієнко Ігор Аркадійович – в. о. завідувача кафедри, доцент;
- 2) Троцюк Микола Йосипович – асистент (тимчасово на 1962/1963 н. р. за рахунок вакансії доцента);
- 3) вакансія – доцент;
- 4) вакансія – доцент;
- 5) вакансія – доцент;
- 6) вакансія – доцент;
- 7) Дубчак В'ячеслав Авксентійович – старший викладач;
- 8) Кузьмін-Полянський Георгій Володимирович – асистент (за рахунок ст. викладача);
- 9) Тучак Степан Самійлович – асистент;
- 10) вакансія – асистент;
- 11) Чучупак Валентина Дем'янівна – асистент;
- 12) Онищук Петро Михайлович – асистент.

З 17 вересня за наказом № 502 за 1962 рік секретаря механічного факультету Янушевську Г. І. було переведено на посаду старшого препаратора кафедри фізики.

Наказом за № 507 від 17 вересня 1962 року був встановлений штат учбово-допоміжного персоналу кафедри фізики на 1962/1963 н. р. в складі:

- 1) Дударев Василь Іванович – старший лаборант;
- 2) вакансія – старший лаборант;
- 3) Гейко Володимир Олександрович – лаборант;
- 4) Гриценко Галина Трохимівна – лаборант;

5) Янушевська (в шлюбі Насенник) Ганна Іванівна – старший препарататор;

6) Михайлова Ангеліна Ігнатівна – кваліфікований робітник.

16 вересня 1962 року було зараховано в штат кафедри, як обраних за конкурсом, Синявського Георгія Клавдієвича на посаду доцента та Троцюка Миколу Йосиповича на посаду асистента (наказ № 510 від 17 вересня 1962 року).

4 жовтня 1962 року за наказом № 554 від 9 жовтня 1962 року був зарахований на посаду асистента кафедри фізики з погодинною оплатою Байдан Валентин Федорович.

Янушевська Г. І. з 12 листопада 1962 року була переведена з посади старшого препарататора кафедри фізики на посаду лаборанта цієї ж кафедри. З 1 листопада 1962 року на посаду старшого викладача кафедри фізики з погодинною оплатою був зарахований Деревря Микола Андрійович.

За наказом № 621 від 22 листопада 1962 року на посаду асистента кафедри фізики була зарахована Свадеба Лідія Василівна.

19 травня 1963 року був звільнений із займаної посади Онищук Петро Миколайович у зв'язку зі смертю.

11 червня 1963 року було затверджено як обрану за конкурсом Федорченко (в шлюбі Ковальчук) Ганну Калениківну на посаду асистента кафедри фізики.

22 червня 1963 року Никонюка Євгена Сергійовича зарахували на посаду асистента кафедри фізики на період відпусток з погодинною оплатою з учбовим навантаженням не більше 6 годин в день.

За наказом № 299 від 23 липня 1963 року була затверджена, як обрана за конкурсом Тіунова Людмила Іванівна на посаду асистента кафедри фізики.

В 1962/1963 н. р. звільнився лаборант кафедри Єременко І. В. і, відповідно, були зараховані на посади лаборантів кафедри Пахмурина Н. Т. та Ясаков В. С.

Наказом № 358 від 30 серпня 1963 року затверджено штат учбово-допоміжного персоналу по кафедрі фізики:

- 1) Дударев Василь Іванович – старший лаборант;
- 2) Гриценко Галина Трохимівна – старший лаборант;
- 3) Ульянов Семен Семенович – лаборант;
- 4) Ясаков Віктор Сергійович – лаборант;
- 5) Бешта Юрій Васильович – 0,5 ставки лаборанта.

Наказом № 390 від 7 вересня 1963 року встановлено штат професорсько-викладацького складу кафедри фізики:

- 1) Корнієнко Ігор Аркадійович – в. о. завідувача кафедри, доцент;
- 2) Свадеба Лідія Василівна – старший викладач;
- 3) Дубчак В'ячеслав Авксентійович – старший викладач;

- 4) Троцюк Микола Йосипович – асистент;
- 5) Федорченко Ганна Калениківна – асистент;
- 6) Жомнір Ірина Василівна – асистент;
- 7) Кузьмін-Полянський Георгій Володимирович – асистент;
- 8) Тучак Степан Самійлович – асистент;
- 9) Чучупак Валентина Дем'янівна – асистент;
- 10) Тіунова Людмила Іванівна – асистент (за рахунок доцента);
- 11) Намінська Софія Євстафіївна (тимчасово на 1963/1964 н. р.);
- 12) Перель Юрій Ісаакович – асистент (тимчасово за рахунок доцента);
- 13) вакансія – доцент.

За наказом № 416 від 23 вересня 1963 року тимчасово на 1963/1964 навчальний рік Троцюка Миколу Йосиповича переведено з 13 вересня 1963 року на посаду старшого викладача кафедри фізики.

За наказом № 438 від 7 жовтня 1963 року з 1 жовтня 1963 року Янушевську Ганну Іванівну, лаборанта кафедри фізики, тимчасово переведено на 1963/1964 навчальний рік на посаду асистента цієї ж кафедри.

За наказом № 447 від 12 жовтня 1963 року Сацука Василя Сергійовича зараховано на посаду лаборанта кафедри фізики з 10 жовтня 1963 року.

Як і раніше, значна увага в підготовці інженерних кадрів приділяється набуттю ними практичних навичок, знайомству з практичним застосуванням теоретичних знань під час виробничої практики. Тому, викладачі різних дисциплін по-черзі виїжджають до місць проходження студентами практики для читання лекцій. Так, з цією метою з 18 по 30 жовтня 1963 року старший викладач кафедри фізики Троцюк М. Й. перебував у відрядженні в Києві та Жданові (нинішня назва Маріуполь).

Для прийому вступних іспитів з фізики на ЗФ за спеціальністю «Гідромеліорація» були залучені в січні 1964 року такі викладачі:

- 1) Корнієнко І. А. – голова комісії, доцент;
- 2) Дубчак В. А. – член комісії, старший викладач;
- 3) Свадеба Л. В. – член комісії, старший викладач;
- 4) Намінська (в шлюбі Середюк) С. Є. – член комісії, асистент;
- 5) Федорченко Г. К. – член комісії, асистент;
- 6) Чучупак В. Д. – член комісії, асистент;
- 7) Янушевська Г. І. – член комісії, асистент;
- 8) Кузьмін-Полянський Г. В. – член комісії, асистент;
- 9) Тучак С.С. – член комісії, асистент.

За наказом № 6 від 9 січня 1964 року тимчасово на посаду асистента кафедри фізики з 8 січня 1964 року з погодинною оплатою зарахували Байдана Валентина Федоровича.

За наказом № 249 від 19 травня 1964 року зарахували на посаду асистента кафедри фізики Ненадовича Василя Герасимовича з 15 травня 1964 року з погодинною оплатою і учбовим навантаженням 240 годин.

Старшого викладача кафедри фізики Троцюка М. Й. звільнили із займаної посади з 28 серпня 1964 року у зв'язку зі вступом до аспірантури.

За наказом № 472 від 5 вересня 1964 року встановлено штат учбово-допоміжного персоналу:

- 1) Дударев Василь Іванович – старший лаборант;
- 2) Гриценко Галина Тимофіївна – старший лаборант;
- 3) Ульянов Семен Семенович – лаборант;
- 4) Ясаков Віктор Сергійович – лаборант;
- 5) Сацук Василь Сергійович – лаборант.

За наказом № 486 від 11 вересня 1964 року Сіножинську Лідію Павлівну було зараховано на посаду асистента кафедри фізики з 10 вересня 1964 року. За наказом № 502 від 13 вересня 1964 року асистента кафедри фізики Тучака Степана Самійловича з 1 жовтня перевели на посаду старшого викладача цієї ж кафедри.

За наказом № 539 від 30 вересня 1964 року викладачем фізики на самооплачуваних підготовчих курсах було призначено Баришевського Івана Григоровича.

За наказом № 585 від 19 жовтня 1964 року був затверджений як обраний за конкурсом на посаду старшого викладача кафедри фізики Кравченко Федір Галактіонович.

За наказом № 680 від 30 листопада 1964 року серед інших викладачів кафедри фізики, яких призначили приймати вступні іспити на заочний факультет, вперше з'являється прізвище асистента кафедри Вадця Дмитра Івановича. За наказом № 99 від 20 лютого 1965 року Сіножинську Л. П. зараховано на посаду асистента кафедри фізики на 1964/1965 н. р.

Наказ № 170 від 23 березня 1965 року затверджує обраних за конкурсом:

- 1) Свадебу Л. В. – старшим викладачем;
- 2) Тучака С. С. – старшим викладачем;
- 3) Вадця Д. І. – асистентом;
- 4) Чучупак В. Д. – асистентом;
- 5) Жомнір І. В. – асистентом;
- 6) Янушевську Г. І. – асистентом;
- 7) Намінську С. Є. – асистентом;
- 8) Переля Ю. І. – асистентом;
- 9) Баришевського І. Г. – асистентом.

В наказі № 358 від 4 червня 1965 року з'являється прізвище лаборанта кафедри фізики Алексеєва В. Є. Наказом № 418 від 29 червня 1965 року

затверджено як обраних за конкурсом на посади асистентів Квятковську Катерину Вінцентівну та Саннікову Р. М.

За наказом № 584 від 10 вересня 1965 року встановлено штат учбово-допоміжного персоналу на 1965/1966 н. р.:

- 1) Дударев Василь Іванович – старший лаборант;
- 2) Гриценко Галина Тимофіївна – старший лаборант;
- 3) Ульянов Семен Семенович – лаборант;
- 4) Ясаков Віктор Сергійович – лаборант;
- 5) Сацук Василь Сергійович – лаборант;
- 6) вакансія – препаратор.

Наказом №585 від вересня 1965 року встановлено на 1965/1966 н. р. штат професорсько-викладацького складу кафедри фізики:

- 1) Корнієнко Ігор Аркадійович – в. о. завідувача кафедри, к.ф.-м.н., доцент;
- 2) Свадеба Лідія Василівна – старший викладач;
- 3) Дубчак В'ячеслав Авксентійович – старший викладач;
- 4) Тучак Степан Самійлович – старший викладач;
- 5) Чучупак Валентина Дем'янівна – асистент;
- 6) вакансія – асистент;
- 7) Квятковська Катерина Вінцентівна – асистент;
- 8) Федорченко Ганна Калениківна – асистент;
- 9) Жомнір Ірина Василівна- асистент;
- 10) Перель Юрій Ісаакович – асистент;
- 11) Кузьмін-Полянський Георгій Володимирович – асистент;
- 12) Намінська Софія Євстафіївна – асистент;
- 13) Янушевська Ганна Іванівна – асистент;
- 14) Вадець Дмитро Іванович – асистент;
- 15) Баришевський Іван Георгієвич – асистент;
- 16) Сіножинська Лідія Павлівна – асистент.

За наказом № 587 від 11 вересня 1965 року був затверджений на посаді асистента кафедри фізики Вербецький Петро Сергійович. За наказом № 668 від 9 жовтня 1965 року асистента кафедри фізики Кузьмін-Полянського Г. В. перевели на посаду старшого викладача цієї ж кафедри. За наказом № 760 від 17 листопада 1965 року асистента кафедри фізики Вербецького П. С. звільнити з займаної посади у зв'язку з призовом до війська. З 1 вересня 1966 року старший лаборант кафедри фізики Дударев В. І. був переведений на посаду завідувача лабораторіями цієї ж кафедри.

Наказом № 607 від 12 вересня 1966 року був затверджений штат професорсько-викладацького та учбово-допоміжного складу кафедри фізики на 1966/1967 н. р.:

- 1) Корнієнко Ігор Аркадійович – в. о. завідувача кафедри фізики, доцент;
- 2) Свадеба Лідія Василівна – старший викладач;
- 3) Дубчак В'ячеслав Авксентійович – старший викладач;
- 4) Кузьмін-Полянський Георгій Володимирович – старший викладач;
- 5) Бартосевич Роман Дмитрович – старший викладач;
- 6) Мартинюк Валентина Дем'янівна – асистент;
- 7) Ільчук Галина Олександрівна – асистент;
- 8) Квятковська Катерина Вінцентівна – асистент;
- 9) Федорченко Ганна Калениківна – асистент;
- 10) Намінська Софія Євстафіївна – асистент;
- 11) Перель Юрій Ісаакович – асистент за рахунок посади старшого викладача;
- 12) Янушевська Ганна Іванівна - асистент за рахунок посади доцента;
- 13) Вадець Дмитро Іванович – асистент;
- 14) Баришевський Іван Георгійович – асистент;
- 15) Сіножинська Лідія Павлівна – асистент;
- 16) Бортник Петро Петрович – асистент;
- 17) вакансія – старший лаборант;
- 18) Ульянюк Семен Семенович – лаборант;
- 19) вакансія – лаборант;
- 20) Сацук Василь Сергійович – лаборант;
- 21) Дударев Василь Іванович – завідувач лабораторіями.

Після завершення навчання в аспірантурі наказом за № 904 від 19 грудня 1966 року був затверджений, як обраний за конкурсом на посаду старшого викладача кафедри фізики Троцюк Микола Йосипович

В 1967/1968 навчальному році персональний склад кафедри фізики був такий:

- 1) Корнієнко І. А. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Дубчак В. А. – старший викладач;
- 3) Ключ І. П. – старший викладач;
- 4) Мартинюк В. Д. – старший викладач;
- 5) Кузьмін-Полянський Г. В. – старший викладач;
- 6) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 7) Троцюк М. Й. – старший викладач;
- 8) Баришевський І. Г. – асистент;
- 9) Бортник П. П. – асистент;
- 10) Вербецький П. С. – асистент;
- 11) Ільчук Г. О. – асистент;
- 12) Квятковська К. В. – асистент;
- 13) Намінська С. Є. – асистент;

- 14) Перель Ю. І. – асистент;
- 15) Сіножинська Л. П. – асистент;
- 16) Федорченко Г. К. – асистент;
- 17) Янушевська Г. І. – асистент;
- 18) Серкова З. І. – старший лаборант;
- 19) Василенко В. Я. – лаборант.

В 1968 році за наказом № 698 від 4 вересня зарахований на посаду лаборанта кафедри фізики Панасюк Петро Сергійович, який працював на цій посаді до лютого 1971 року, а на його місце був прийнятий Нечипорук Олександр Володимирович. В цьому ж році на посаді асистента кафедри працював Мандзюк М. П.

У 1968/1969 н. р. почав працювати на кафедрі фізики спочатку на посаді асистента, а після захисту кандидатської дисертації на посаді доцента Ключ Ігор Петрович.

З початку 70-х років минулого століття кафедра фізики, як і весь Інститут інженерів водного господарства, переживали період розквіту. До інституту і на кафедру прийшли молоді, активні випускники аспірантури та фізики-науковці зі ступенем кандидатів фізико-математичних наук, які започаткували нові наукові напрямки досліджень, різко зросла чисельність співробітників науково-дослідницького сектору, відбулося технічне переоснащення науково-дослідних лабораторій за рахунок багатократного збільшення кошторису науково-дослідних робіт. До вже раніше активних науковців Вадця Дмитра Івановича, Троцюка Миколи Йосиповича, Никонюка Євгена Сергійовича, Кочмарського Володимира Зіновійовича приєдналися Когут Олександр Михайлович, Костенко Володимир Михайлович, Сандуляк Олександр Васильович, Гаращенко В'ячеслав Іванович, Заячківський Василь Петрович, Мороз Володимир Миколайович, які в майбутньому зробили багато корисного для кафедри в плані росту її наукового потенціалу та зростання рейтингу кафедри в масштабах інституту. Слід зауважити, що в ті часи кафедра фізики була однією з наймолодших за середнім віком викладачів у нашому виші і користувалася заслуженим високим авторитетом та повагою, які кафедра намагається утримати і в наш непростий час.

У регіоні та у всьому Радянському Союзі високо цінувалися випускники нашого вузу. Таким же високим авторитетом користувалися і наші викладачі під час закордонних відряджень для викладацької і консультаційної роботи в країнах Африки та Азії. Випускники нашого вузу, переважно гідротехніки, будівельники, гідромеліоратори, працювали в проектних організаціях, приймали участь в будівництві великих гідротехнічних споруд (греблі, канали, гідроелектростанції, гідроенергетичні комплекси), як в нашій країні так і за кордоном. Свідченням цього може бути те, що в ці роки на кафедрі працювало більше 20 викладачів, чисельність лаборантів сягала

10–11 чоловік, а в науково-дослідних лабораторіях на госпдоговірних темах у деякі роки працювало близько 30 співробітників. Підтвердженням цього можуть бути спільні світлини викладачів кафедри та співробітників наукових лабораторій кафедри, від 1977 року але, на жаль, не всі тоді були присутні.

За наказом № 69 від 24 січня 1970 року асистента кафедри фізики Баришевського І. Г. звільнили із займаної посади з 22 січня 1970 року за власним бажанням.

В 1970 році кафедру фізики перемістили з корпусу № 1 (головного) в новозбудований корпус № 2, де кафедра розмістилася в аудиторіях №№ 158, 160, 162, 165, 167, 169, 171. Крім того, за кафедрою в прибудові до корпусу № 2 закріпили велику лекційну аудиторію з розташованим поруч приміщенням для підготовки до лекційних демонстрацій та зберіганням приладів, яке пізніше переобладнали під науково-дослідну лабораторію, що сталося пізніше, після наступного переселення кафедри. На цей раз, вже у навчально-лабораторний корпус № 7, де і нині знаходиться кафедра хімії та фізики.

За наказом № 572 від 8 липня 1971 року для роботи на підготовчому відділенні були обрані за конкурсом Байдан Валерій Федорович на посаду старшого викладача та Родзяк Тетяна Сергіївна на посаду викладача.

В серпні 1971 року члени кафедри фізики працювали в приймальній комісії як члени предметної екзаменаційної комісії по вступу на перший курс УІВГ. Членами цієї комісії були:

- 1) Дубчак В. А. – голова комісії, завідувач кафедри;
- 2) Ключ І. П. – в. о. доцента;
- 3) Бартосевич Р. Д. – старший викладач;
- 4) Вадець Д. І. – старший викладач;
- 5) Кузьмін-Полянський Г. В. – старший викладач;
- 6) Мартинюк В. Д. – старший викладач;
- 7) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 8) Троцюк М. Й. – старший викладач;
- 9) Тучак С. С. – старший викладач;
- 10) Бортник П. П. – асистент;
- 11) Вербецький П. С. – асистент;
- 12) Ільчук Г. О. – асистент;
- 13) Жомнір І. В. – асистент;
- 14) Намінська С. Є. – асистент;
- 15) Перель Ю. І. – асистент;
- 16) Родзяк Т. С. – викладач підготовчого відділення;
- 17) Янушевська Г. І. – асистент,

тобто весь склад викладачів кафедри.

За наказом № 449 від 6 червня 1972 року на кафедрі фізики встановлюється штат викладачів у кількості 17 чоловік. За наказом № 859 від 24 жовтня 1972 року був звільнений із займаної посади асистент кафедри фізики Вербецький Петро Сергійович за власним бажанням.

За наказом № 10 від 6 січня 1973 року завідувачка лабораторіями кафедри фізики Жомнір Ірина Василівна переведена тимчасово на посаду асистента кафедри фізики. Цим же наказом молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії кафедри Скрипник Ігор Гаврилович переведений на посаду завідувача лабораторіями кафедри фізики. Лаборантський склад кафедри щороку змінювався на одну або дві особи і на початку 70-х років це були:

- 1) Безюк М. О. – старший лаборант;
- 2) Бойко В. Г. – лаборант;
- 3) Данильченко В. І. – лаборант;
- 4) Домбровський І. В. – лаборант;
- 5) Іванюк Л. М. – лаборант;
- 6) Лошак І. О. – технік;
- 7) Лутова С. А. – лаборант;
- 8) Макітрук А. О. – лаборант;
- 9) Матвійчук Р. І. – лаборант;
- 10) Петровський О. Л. – лаборант;
- 11) Трачук Л. А. – лаборант;
- 12) Шляховий В. Л. – старший лаборант.

За наказом № 74 від 30 січня 1973 року доцент кафедри фізики Бартосевич Роман Дмитрович був призначений деканом загальнотехнічного факультету (ЗТФ).

Наказ № 558 від 18 червня 1973 року встановлює на 1973/1974 навчальний рік штатний розпис кафедри фізики чисельністю 19 осіб професорсько-викладацького складу.

У Державному архіві Рівненської області (ДАРО) зберігаються відомості про учбове навантаження та штати кафедр за 1970/1971–1973/1974 н. р., з яких видно, яким було учбове навантаження кафедри фізики, враховуючи усі види робіт.

Наведемо цифри по окремих навчальних роках:

1970/1971 н. р. – 13248 год;

1971/1972 н. р. – 14173 год;

1972/1973 н. р. – 14400 год;

1973/1974 н. р. – 18225 год.

Напевно, нинішній склад викладачів кафедри, зокрема її завідувач, можуть тільки мріяти про таке учбове навантаження. І це після всіляких реорганізацій, переселень кафедр з одних навчальних корпусів в інші,

скорочення кількості навчальних аудиторій, зменшення кількості студентів, збільшенні чисельності адміністрації та кількості і чисельності особового складу всіляких нових контролюючих підрозділів.

За наказом № 217 від 6 березня 1976 року старшого викладача кафедри фізики Кочмарського Володимира Зіновійовича переведено на посаду доцента цієї ж кафедри.

За наказом № 457 від 6 травня 1976 року завідувача лабораторіями кафедри фізики Шляхового В'ячеслава Леонідовича було переведено на посаду асистента цієї ж кафедри. В цей же період, тобто в середині 70-х років, на кафедрі фізики працювала на посаді старшого лаборанта Войтюк Людмила Іванівна, яка пізніше перейшла на посаду асистента кафедри теоретичної механіки. За наказом № 31 від 17 січня 1977 року були переведені на посади старших викладачів кафедри фізики Пятківська Наталія Антонівна та Никонюк Євген Сергійович.

За наказом № 489 від 17 травня 1977 року викладач підготовчого відділення Родзяк Тетяна Сергіївна відрахована зі списків викладачів кафедри фізики у зв'язку з смертю. За наказом № 3 від 9 січня 1978 року старшого викладача кафедри фізики, кандидата технічних наук Сандуляка Олександра Васильовича з 29 грудня 1977 року перевели на посаду доцента кафедри фізики. За наказом № 20 від 26 січня 1978 року кандидата фізико-математичних наук Дилевського Гарія Борисовича було прийнято на посаду старшого викладача кафедри фізики з 20 січня 1978 року. За наказом № 33 від 7 лютого 1978 року старшого викладача кафедри фізики Никонюка Євгена Сергійовича було переведено на посаду доцента цієї ж кафедри.

Навчальний 1977/1978 рік кафедра проводила у такому складі:

- 1) Дубчак В. А. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бартосевич Р. Д. – доцент, декан ЗТФ;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Троцюк М. Й. – доцент;
- 5) Тучак С. С. – старший викладач;
- 6) Когут О. М. – старший викладач;
- 7) Кочмарський В. З. – доцент;
- 8) Мартинюк В. Д. – старший викладач;
- 9) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 10) Никонюк Є. С. – доцент;
- 11) Сандуляк О. В. – доцент;
- 12) Костенко В. М. – старший викладач;
- 13) Пятківська Н. А. – старший викладач;
- 14) Олексин Д. І. – асистент;
- 15) Бортник П. П. – асистент;
- 16) Перель Ю. І. – асистент;

- 17) Квятковська К. В. – асистент;
- 18) Мороз В. М. – асистент;
- 19) Орленко В. Ф. – асистент;
- 20) Насенник Г. І. – асистент;
- 21) Середюк С. Є. – асистент;
- 22) Жомнір І. В. – асистент;
- 23) Шляховий В. Л. – асистент;
- 24) Сіножинська Л. П. – асистент;
- 25) Скрипник І. Г. – асистент.

Лаборантський склад кафедри був такий:

- 1) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 2) Безюк (у шлюбі Ковалець) М. О. – старший лаборант;
- 3) Майструк А. В. – старший лаборант;
- 4) Трачук Н. А. – лаборант;
- 5) Гордіюк В. Н. – лаборант;
- 6) Боришкевич Є. В. – лаборант;
- 7) Сацук В. С. – лаборант;
- 8) Холява В. А. – лаборант;
- 9) Романюк Л. Т. – старший препаратор.

В науково-дослідній лабораторії під керівництвом доцента Сандуляка О. В. працювали:

- 1) Лазаренко Л. Н.;
- 2) Гаращенко В. І.;
- 3) Довганюк В. Д.;
- 4) Волков В. А.;
- 5) Кривцов В. В.;
- 6) Шепель Н. І.;
- 7) Ковтун І. М.

За наказом № 347 від 28 грудня 1978 року на кафедру фізики прийняли кандидата фізико-математичних наук Заячківського Василя Петровича на посаду старшого викладача.

У 1978/1979 навчальному році викладацький склад кафедри був такий:

- 1) Дубчак В. А. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бартосевич Р. Д. – доцент, декан ЗТФ;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Троцюк М. Й. – доцент;
- 5) Кочмарський В. З. – доцент;
- 6) Сандуляк О. В. – доцент;

- 7) Никонюк Є. С. – доцент;
- 8) Мартинюк В. Д. – старший викладач;
- 9) Свадебба Л. В. – старший викладач;
- 10) Костенко В. М. – старший викладач;
- 11) Тучак С. С. – старший викладач;
- 12) Дилевський Г. Б. – старший викладач;
- 13) Заячківський В. П. – старший викладач;
- 14) Бортник П. П. – асистент;
- 15) Перель Ю. І. – асистент;
- 16) Насенник Г. І. – асистент;
- 17) Середюк С. Є. – асистент;
- 18) Жомнір І. В. – асистент;
- 19) Мороз В. М. – асистент;
- 20) Олексин Д. І. – асистент;
- 21) Квятковська К. В. – асистент;
- 22) Сіножинська Л. П. – асистент;
- 23) Шляховий В. Л. – асистент;
- 24) Скрипник І. Г. – асистент;
- 25) Пятківська Н. А. – старший викладач.

Забезпечував проведення лабораторних робіт студентами наступний лаборантський склад кафедри:

- 1) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 2) Ковалець М. О. – старший лаборант;
- 3) Майструк А. В. – старший лаборант;
- 4) Трачук Н. А. – лаборант;
- 5) Гордіюк В. Н. – лаборант;
- 6) Гусак-Петрук Ю. Ф. – лаборант;
- 7) Фащевська Л. В. – лаборант;
- 8) Хіора В. Д. – старший препаратер.

У науково-дослідній лабораторії працювали:

- 1) Гаращенко В. І.;
- 2) Лазаренко Л. Н.;
- 3) Довганюк В. Д.;
- 4) Волков В. А.;
- 5) Шепель Н. І.;
- 6) Кривцов В. В.;
- 7) Ковтун І. М.

За наказом № 103 від 5 квітня 1979 року Дубчака В'ячеслава Авксентійовича звільнили з посади завідувача кафедри фізики і призначили деканом Загальнотехнічного факультету. Цим же наказом Бартосевича

Романа Дмитровича звільнили з посади декана Загальнотехнічного факультету і призначили завідувачем кафедри фізики.

8 червня 1979 року старшого наукового співробітника науково-дослідного сектору Гаращенко В. І. перевели за наказом № 177 на посаду асистента кафедри фізики.

За наказом № 289 від 4 вересня 1979 року доцента кафедри фізики Сандуляка О. В. переведено з 1 вересня 1979 року на два роки в науково-дослідний сектор на посаду старшого наукового співробітника для завершення роботи над докторською дисертацією.

В 1979/1980 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бартосевич Р. Д. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Дубчак В. А. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Троцюк М. Й. – доцент;
- 5) Кочмарський В. З. – доцент;
- 6) Никонюк Є. С. – доцент;
- 7) Дилевський Г. Б. – старший викладач;
- 8) Заячківський В. П. – старший викладач;
- 9) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 10) Мартинюк В. Д. – старший викладач;
- 11) Костенко В. М. – старший викладач;
- 12) Тучак С. С. – старший викладач;
- 13) Пятківська Н. А. – старший викладач;
- 14) Бортник П. П. – асистент;
- 15) Перель Ю. І. – асистент;
- 16) Середюк С. Є. – асистент;
- 17) Жомнір І. В. – асистент;
- 18) Квятковська К. В. – асистент;
- 19) Мороз В. М. – асистент;
- 20) Шляховий В. Л. – асистент;
- 21) Насенник Г. І. – асистент;
- 22) Сіножинська Л. П. – асистент;
- 23) Олексин Д. І. – асистент;
- 24) Скрипник І. Г. – асистент;
- 25) Гаращенко В. І. – асистент.

Учбово-допоміжний персонал кафедри:

- 1) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 2) Майструк А. В. – старший лаборант;
- 3) Нагорнюк С. Н. – старший лаборант;
- 4) Рибак Т. Н. – лаборант;
- 5) Трачук Н. А. – лаборант;

- 6) Фащевська Л. В. – лаборант;
- 7) Горина В. Й. – технік;
- 8) Міщишин В. А. – лаборант;
- 9) Хіора В. Д. – лаборант;
- 10) Яковець Р. А. – лаборант;
- 11) Дулуб В. І. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях при кафедрі фізики в цьому навчальному році працювали:

- 1) Сандуляк О. В. – старший науковий співробітник;
- 2) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 3) Волков В. А. – старший інженер;
- 4) Сандуляк В. В. – молодший науковий співробітник;
- 5) Кривцов В. В. – молодший науковий співробітник;
- 6) Яцков М. В. – молодший науковий співробітник;
- 7) Вежанський О. П. – молодший науковий співробітник;
- 8) Ковтун О. Д. – старший лаборант;
- 9) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 10) Сачук В. Ф. – старший лаборант;
- 11) Коцановський М. В. – молодший науковий співробітник;
- 12) Кучма М. І. – молодший науковий співробітник;
- 13) Швидка М. М. – молодший науковий співробітник.

За наказом № 343 від 11 вересня 1980 року Хіору Володимира Дмитровича, лаборанта кафедри фізики, звільнити з займаної посади у зв'язку зі вступом до вузу.

За наказом № 351 від 19 вересня 1980 року зараховано викладачами-погодинниками Нагорнюка Степана Калістратовича та Кучму Миколу Івановича.

За наказом № 402 від 23 жовтня 1980 року асистент кафедри фізики Скрипник Ігор Гаврилович звільнений з займаної посади у зв'язку зі вступом до аспірантури при інституті хімії АН УЗРСР.

За наказом № 448 від 28 листопада 1980 року старшого викладача кафедри фізики Пятківську Наталію Антонівну переведено на посаду доцента цієї ж кафедри. Цим же наказом старший викладач кафедри фізики Костенко Володимир Михайлович переведений на посаду доцента цієї ж кафедри.

За наказом № 451 від 2 грудня 1980 року старшого лаборанта кафедри фізики Ковалець Маргариту Олексіївну перевели з 15 листопада 1980 року на посаду асистента кафедри фізики.

В 1980/1981 навчальному році на кафедрі фізики працювали такі викладачі:

- 1) Бартосевич Р. Д. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Дубчак В. А. – доцент;

- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Троцюк М. Й. – доцент;
- 5) Костенко В. М. – доцент;
- 6) Кочмарський В. З. – доцент;
- 7) Никонюк Є. С. – доцент;
- 8) Тучак С. С. – старший викладач;
- 9) Мартинюк В. Д. – старший викладач;
- 10) Свадебна Л. В. – старший викладач;
- 11) Дилевський Г. Б. – старший викладач;
- 12) Заячківський В. П. – старший викладач;
- 13) Пятківська Н. А. – доцент;
- 14) Бортник П. П. – асистент;
- 15) Жомнір І. В. – асистент;
- 16) Квятковська К. В. – асистент;
- 17) Перель Ю. І. – асистент;
- 18) Мороз В. М. – асистент;
- 19) Насенник Г. І. – асистент;
- 20) Олексин Д. І. – асистент;
- 21) Сіножинська Л. П. – асистент;
- 22) Шляховий В. Л. – асистент;
- 23) Гаращенко В. І. – асистент;
- 24) Ковалець М. О. – асистент;
- 25) Середюк С. Є. – асистент.

В науково-дослідних лабораторіях кафедри фізики працювали:

- 1) Сандуляк О. В. – старший науковий співробітник;
- 2) Яцков М. В. – молодший науковий співробітник;
- 3) Никонюк Л. І. – інженер;
- 4) Вежанський О. П. – молодший науковий співробітник;
- 5) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 6) Волков В. А. – старший інженер;
- 7) Піскун М. А. – інженер;
- 8) Тичиніна Л. Р. – перекладач;
- 9) Хорхолюк В. В. – лаборант;
- 10) Кучма М. І. – молодший науковий співробітник;
- 11) Коцановський М. В. – молодший науковий співробітник;
- 12) Швидка М. М. – молодший науковий співробітник.

Навчальні лабораторії кафедри фізики обслуговували:

- 1) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 2) Рибак Т. Н. – старший лаборант;
- 3) Губська Л. І. – старший лаборант;
- 4) Майструк А. В. – старший лаборант;

- 5) Фащевська Л. В. – лаборант;
- 6) Трачук Н. А. – лаборант;
- 7) Єрмаков І. П. – лаборант;
- 8) Яковець Р. С. – лаборант;
- 9) Грицаюк В. Л. – лаборант;
- 10) Міщишин В. А. – лаборант;
- 11) Ковальчук А. К. – технік.

За наказом № 358 від 11 вересня 1981 року доцента, кандидата технічних наук Сандуляка Олександра Васильовича у зв'язку із закінченням терміну перебування на посаді старшого наукового співробітника призначити з 1 вересня на посаду доцента кафедри фізики.

За наказом № 379 від 19 вересня 1981 року асистента кафедри фізики Сіножинську Лідію Павлівну з 1 вересня 1981 року перевести на посаду старшого викладача кафедри.

Згідно з наказом № 425 від 22 жовтня 1981 року кандидат фізико-математичних наук Бялик Микола Васильович призначається з 24 вересня 1981 року асистентом кафедри фізики.

В 1981/1982 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бартосевич Р. Д. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Дубчак В. А. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Троцюк М. Й. – доцент;
- 5) Кочмарський В. З. – доцент;
- 6) Никонюк Є. С. – доцент;
- 7) Сандуляк О. В. – доцент;
- 8) Пятківська Н. А. – доцент;
- 9) Тучак С. С. – старший викладач;
- 10) Мартинюк В. Д. – старший викладач;
- 11) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 12) Дилевський Г. Б. – старший викладач;
- 13) Заячківський В. П. – старший викладач;
- 14) Сіножинська Л. П. – старший викладач;
- 15) Бортник П. П. – асистент;
- 16) Жомнір І. В. – асистент;
- 17) Квятковська К. В. – асистент;
- 18) Перель Ю. І. – асистент;
- 19) Мороз В. М. – асистент;
- 20) Насенник Г. І. – асистент;
- 21) Олексин Д. І. – асистент;
- 22) Середюк С. Є. – асистент;
- 23) Шляховий В. Л. – асистент;

- 24) Гаращенко В. І. – асистент;
- 25) Ковалець М. О. – асистент;
- 26) Орленко В. Ф. – асистент;
- 27) Бялик М. В. – асистент;
- 28) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 29) Рибак Т. М. – старший лаборант;
- 30) Губська Л. Н. – старший лаборант;
- 31) Майструк А. В. – старший лаборант;
- 32) Фащевська Л. Р. – лаборант;
- 33) Кирик С. М. – лаборант;
- 34) Боярчук П. М. – лаборант;
- 35) Грицаюк В. А. – лаборант;
- 36) Ковальчук А. К. – технік;
- 37) Трачук Н. А. – лаборант;
- 38) Концимал С. В. – лаборант.

В цьому навчальному році в науково-дослідних лабораторіях кафедри працювали:

- 1) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 2) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 3) Вежанський О. П. – молодший науковий співробітник;
- 4) Сандуляк В. В. – молодший науковий співробітник;
- 5) Коцановський М. В. – молодший науковий співробітник;
- 6) Кучма М. І. – молодший науковий співробітник;
- 7) Швидка М. М. – молодший науковий співробітник;
- 8) Піскун М. А. – старший інженер;
- 9) Никонюк Л. І. – інженер;
- 10) Шумиловська А. Н. – інженер;
- 11) Васков І. В. – інженер;
- 12) Тичиніна Л. В. – перекладач;
- 13) Ковтун І. Н. – старший лаборант;
- 14) Гудич Н. І. – старший лаборант;
- 15) Хорхолюк В. В. – лаборант;
- 16) Мартинюк Б. Б. – лаборант.

За наказом № 396 від 24 листопада 1983 року асистент кафедри фізики, кандидат фізико-математичних наук Олексин Дмитро Іванович переведений на посаду старшого викладача цієї ж кафедри.

У 1983/1984 навчальному році на кафедрі фізики працювали на таких посадах:

- 1) Бартосевич Р. Д. – завідувач кафедри доцент;
- 2) Вадець Д. І. – доцент;
- 3) Дубчак В. А. – доцент;

- 4) Дилевський Г. Б. – доцент;
- 5) Заячківський В. П. – доцент;
- 6) Кочмарський В. З. – доцент;
- 7) Никонюк Є. С. – доцент;
- 8) Пятківська Н. А. – доцент;
- 9) Троцюк М. Й. – доцент;
- 10) Гаращенко В. І. – старший викладач;
- 11) Олексин Д. І. – старший викладач;
- 12) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 13) Сіножинська Л. П. – старший викладач;
- 14) Тучак С. С. – старший викладач;
- 15) Бортник П. П. – асистент;
- 16) Бялик М. В. – асистент;
- 17) Жомнір І. В. – асистент;
- 18) Квятковська К. В. – асистент;
- 19) Ковалець М. О. – асистент;
- 20) Мороз В. М. – асистент;
- 21) Насенник Г. І. – асистент;
- 22) Орленко В. Ф. – асистент;
- 23) Перель Ю. І. – асистент;
- 24) Середюк С. Є. – асистент;
- 25) Шляховий В. Л. – асистент;
- 26) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 27) Губська Л. І. – старший лаборант;
- 28) Рибак Т. Н. – старший лаборант;
- 29) Майструк А. В. – старший лаборант;
- 30) Ковальчук Г. К. – технік;
- 31) Петровський О. В. – лаборант;
- 32) Кунець І. М. – лаборант;
- 33) Остапчук В. В. – лаборант;
- 34) Лукашук М. П. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях при кафедрі фізики працювали:

- 1) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 2) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 3) Сандуляк В. В. – молодший науковий співробітник;
- 4) Волков І. В. – молодший науковий співробітник;
- 5) Шепель Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 6) Піскун М. А. – старший інженер;
- 7) Самчук Л. В. – інженер;
- 8) Никонюк Л. І. – інженер;
- 9) Кузнецов С. А. – інженер;

- 10) Ковтун І. Н. – старший лаборант;
- 11) Хорхолюк В. В. – лаборант;
- 12) Кучма М. І. – молодший науковий співробітник;
- 13) Оліференко В. В. – інженер;
- 14) Швидка М. М. – інженер;
- 15) Гудич Н. І. – старший лаборант;
- 16) Ротаніна М. М. – старший лаборант;
- 17) Демидович Я. Н. старший лаборант;
- 18) Івасюк П. І. – інженер.

За наказом № 512 від 12 грудня 1984 року старший викладач кафедри фізики Гаращенко В'ячеслав Іванович переводиться на посаду доцента цієї ж кафедри з 1 грудня 1984 року, як обраний за конкурсом.

У 1984/1985 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бартосевич Р. Д. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Гаращенко В. І. – доцент;
- 3) Дубчак В. А. – доцент;
- 4) Заячківський В. П. – доцент;
- 5) Вадець Д. І. – доцент;
- 6) Кочмарський В. З. – доцент;
- 7) Никонюк Є. С. – доцент;
- 8) Сандуляк О. В. – доцент;
- 9) Пятківська Н. А. – доцент;
- 10) Троцюк М. Й. – доцент;
- 11) Дилевський Г. Б. – доцент;
- 12) Олексин Д. І. – старший викладач;
- 13) Бялик М. В. – старший викладач;
- 14) Орленко В. Ф. – старший викладач;
- 15) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 16) Тучак С. С. – старший викладач;
- 17) Сіножинська Л. П. – старший викладач;
- 18) Бортник П. П. – асистент;
- 19) Квятковська К. В. – асистент;
- 20) Ковалець М. О. – асистент;
- 21) Мороз В. М. – асистент;
- 22) Перель Ю. І. – асистент;
- 23) Насенник Г. І. – асистент;
- 24) Середюк С. Є. – асистент;
- 25) Шляховий В. Л. – асистент;
- 26) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 27) Губська Л. І. – старший лаборант;
- 28) Рибак Т. М. – старший лаборант;

- 29) Майструк А. В. – старший лаборант;
- 30) Пилипей (Трачук) Н. А. – лаборант;
- 31) Петровська А. В. – лаборант;
- 32) Кунець І. М. – лаборант;
- 33) Лукашук М. П. – лаборант;
- 34) Остапчук В. В. – лаборант.

Штат співробітників науково-дослідних лабораторій складали:

- 1) Волков І. В. – інженер;
- 2) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 3) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 4) Никонюк Л. І. – інженер;
- 5) Піскун М. А. – старший інженер;
- 6) Сандуляк В. В. – молодший науковий співробітник;
- 7) Шепель Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 8) Яцков М. В. – молодший науковий співробітник;
- 9) Кузнецов С. А. – інженер;
- 10) Хорхолюк В. В. – лаборант;
- 11) Лозін І. Б. – інженер;
- 12) Гудич Н. І. – старший лаборант;
- 13) Оліференко В. В. – інженер;
- 14) Швидка М. М. – інженер;
- 15) Івасюк П. І. – інженер;
- 16) Глибович С. Р. – лаборант;
- 17) Бардієр Р. М. – лаборант;
- 18) Самсонюк Д. В. – старший лаборант;
- 19) Ковальов М. Л. – старший науковий співробітник.

Наказ № 201 від 5 липня 1985 року: «Вважати обраними за конкурсами на посади доцентів кафедри фізики Бялика Миколу Васильовича та Дилевського Гарія Борисовича».

За наказом № 251 від 28 червня 1985 року Сіножинську Лідію Павлівну, асистента кафедри фізики, звільнили із займаної посади з 12 липня 1985 року у зв'язку з виходом на пенсію.

За наказом № 278 від 15 липня 1985 переведено старшого викладача кафедри фізики Бялика Миколу Васильовича на посаду доцента цієї ж кафедри та переведено старшого викладача кафедри фізики Дилевського Гарія Борисовича на посаду доцента цієї ж кафедри.

В 1985/1986 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бартосевич Р. Д. – завідувач кафедри фізики, доцент;
- 2) Вадець Д. І. – доцент;
- 3) Гаращенко В. І. – доцент;
- 4) Дубчак В. А. – доцент;

- 5) Бялик М. В. – доцент;
- 6) Дилевський Г. Б. – доцент;
- 7) Заячківський В. П. – доцент;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Никонюк Є. С. – доцент;
- 10) Пятківська Н. А. – доцент;
- 11) Троцюк М. Й. – доцент;
- 12) Сандуляк О. В. – доцент;
- 13) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 14) Олексин Д. І. – старший викладач;
- 15) Тучак С. С. – старший викладач;
- 16) Орленко В. Ф. – старший викладач;
- 17) Ковалець М. О. – асистент;
- 18) Перель Ю. І. – асистент;
- 19) Середюк С. Є. – асистент;
- 20) Мороз В. М. – асистент;
- 21) Квятковська К. В. – асистент;
- 22) Бортник П. П. – асистент;
- 23) Шляховий В. Л. – асистент;
- 24) Насенник Г. І. – асистент;
- 25) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 26) Ковальчук Г. К. – технік;
- 27) Губська Л. І. – старший лаборант;
- 28) Оліневич Н. Л. – старший лаборант;
- 29) Кручковська Г. А. – лаборант;
- 30) Лукашук М. П. – лаборант;
- 31) Майструк А. В. – старший лаборант;
- 32) Кунець І. М. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях працювали:

- 1) Волков І. В. – молодший науковий співробітник;
- 2) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 3) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 4) Никонюк Л. І. – інженер;
- 5) Піскун М. А. – старший інженер;
- 6) Сандуляк В. В. – молодший науковий співробітник;
- 7) Співак І. М. – старший технік;
- 8) Шепель Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 9) Яцков М. В. – молодший науковий співробітник;
- 10) Кузнецов С. О. – інженер;
- 11) Хорхолюк В. В. – лаборант;
- 12) Лозін І. Б. – інженер;

- 13) Кучеренко А. А. – перекладач;
- 14) Гудич Н. І. – старший лаборант;
- 15) Коваль І. Н. – інженер;
- 16) Олефіренко В. В. – інженер;
- 17) Швидка М. М. – інженер;
- 18) Бардієр О. М. – лаборант;
- 19) Івасюк П. І. – інженер;
- 20) Ковальов М. Л. – молодший науковий співробітник;
- 21) Самсонюк Д. В. – старший лаборант.

За наказом № 33 від 19 січня 1987 року старшого лаборанта кафедри фізики Переля Віктора Юрійовича зараховано на посаду асистента кафедри фізики на умовах погодинної оплати з 20 січня по 30 липня 1987 року. Зараховано Клепача Миколу Івановича на посаду асистента кафедри фізики на умовах погодинної оплати з 14 січня по 30 липня 1987 року.

В 1986/1987 навчальному році кафедра фізики була в такому складі:

- 1) Бартосевич Р. Д. – завідувач кафедри фізики, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дилевський Г. Б. – доцент;
- 6) Дубчак В. А. – доцент;
- 7) Заячківський В. П. – доцент;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Никонюк Є. С. – доцент;
- 10) Олексин Д. І. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;
- 12) Сандуляк О. В. – доцент;
- 13) Троцюк М. Й. – доцент;
- 14) Орленко В. Ф. – старший викладач;
- 15) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 16) Тучак С. С. – старший викладач;
- 17) Бортник П. П. – асистент;
- 18) Квятковська К. В. – асистент;
- 19) Ковалець М. О. – асистент;
- 20) Мороз В. М. – асистент;
- 21) Насенник Г. І. – асистент;
- 22) Перель Ю. І. – асистент;
- 23) Середюк С. Є. – асистент;
- 24) Шляховий В. Л. – асистент;
- 25) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 26) Майструк А. В. – старший лаборант;

- 27) Оліневич Н. Л.- старший лаборант;
- 28) Перель В. Ю. – старший лаборант;
- 29) Ковальчук Г. К. – технік;
- 30) Кунець І. М. – лаборант;
- 31) Нищун М. І. – лаборант;
- 32) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 33) Юхимчук В. А. – лаборант.

У науково-дослідних лабораторіях кафедри працювали:

- 1) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 2) Клепач М. І. – старший науковий співробітник;
- 3) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 4) Сандуляк в. В. – молодший науковий співробітник;
- 5) Яцков М. В. – молодший науковий співробітник;
- 6) Галайчук Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 7) Волков І. В. – молодший науковий співробітник;
- 8) Дахненко Л. В. – молодший науковий співробітник;
- 9) Вежанський О. П. – молодший науковий співробітник;
- 10) Піскун М. А. – старший інженер;
- 11) Никонюк Л. І. – інженер;
- 12) Лозін І. Б. – інженер;
- 13) Співак І. Б. – інженер;
- 14) Ковбасюк Ю. Г. – інженер;
- 15) Самчук Л. В. – перекладач;
- 16) Кучеренко А. А. – перекладач;
- 17) Прохорова Т. І. – технолог;
- 18) Хорхолюк В. В. – лаборант;
- 19) Швидка М. М. – інженер;
- 20) Коваль І. Н. – інженер;
- 21) Олефіренко В. В. – інженер;
- 22) Гудич Н. І. – старший лаборант;
- 23) Долгих І. І. – молодший науковий співробітник;
- 24) Ковальов М. Н. – молодший науковий співробітник;
- 25) Івасюк П. І. – інженер;
- 26) Лебедь О. О. – інженер;
- 27) Самсонюк Д. В. – старший лаборант;
- 28) Бардієр Р. М. – лаборант;
- 29) Гончарук В. В. – лаборант.

За наказом № 387 від 28 жовтня 1987 року зарахували Лебедя Олександра Олександровича на посаду асистента кафедри фізики з 23 жовтня 1987 року по 15 лютого 1988 року.

За наказом № 405 від 19 листопада 1987 року доцента кафедри фізики Дилевського Гарія Борисовича звільнили із займаної посади.

За наказом № 418 від 2 жовтня 1987 року був зарахований Клепач Микола Іванович на посаду асистента кафедри фізики з 27 листопада 1987 року по 31 травня 1988 року.

Наказом № 11 від 20 січня 1988 року колектив кафедри фізики був нагороджений за перше місце по винахідницькій роботі, зокрема Гаращенко В. І. – 1 місце, Сандуляк О. В. – 2 місце.

В 1987/1988 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бартоsevич Р. Д. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Кочмарський В. З. – доцент;
- 8) Никонюк Є. С. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Орленко В. Ф. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;
- 12) Сандуляк О. В. – професор;
- 13) Троцюк М. Й. – доцент;
- 14) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 15) Тучак С. С. – старший викладач;
- 16) Бортник П. П. – асистент;
- 17) Квятковська К. В. – асистент;
- 18) Ковалець М. О. – асистент;
- 19) Мороз В. М. – асистент;
- 20) Насенник Г. І. – асистент;
- 21) Середюк С. Є. – асистент;
- 22) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 23) Майструк А. В. – старший лаборант;
- 24) Оліневич Н. Л. – старший лаборант;
- 25) Перель В. Ю. – старший лаборант;
- 26) Ковальчук Г. К. – технік;
- 27) Кунець І. М. – лаборант;
- 28) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 29) Полінчук О. В. – лаборант;
- 30) Юхимчук В. А. – лаборант.

У науково-дослідних лабораторіях кафедри працювали такі співробітники:

- 1) Сандуляк В. В. – молодший науковий співробітник;
- 2) Перель Ю. І. – молодший науковий співробітник;
- 3) Яцков М. В. – молодший науковий співробітник;
- 4) Піскун М. А. – старший інженер;
- 5) Ковбасюк Ю. Г. – інженер;
- 6) Співак І. М. – інженер;
- 7) Самчук Л. В. – перекладач;
- 8) Прохорова Т. А. – технік;
- 9) Тимощук О. В. – лаборант;
- 10) Лозін І. Б. – молодший науковий співробітник;
- 11) Вежанський О. П. – молодший науковий співробітник;
- 12) Клепач М. І. – молодший науковий співробітник;
- 13) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 14) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 15) Галайчук Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 16) Дахненко В. Н. – молодший науковий співробітник;
- 17) Волков І. В. – старший науковий співробітник;
- 18) Гудич Н. І. – старший лаборант;
- 19) Кучма М. І. – молодший науковий співробітник;
- 20) Олефіренко В. В. – інженер;
- 21) Швидка М. М. – інженер;
- 22) Шляховий В. Л. – молодший науковий співробітник;
- 23) Андрейков Є. О. – інженер;
- 24) Івасюк П. І. – молодший науковий співробітник;
- 25) Ковальов М. Л. – старший науковий співробітник;
- 26) Лебедь О. О. – інженер;
- 27) Михалюк Є. М. – інженер;
- 28) Назарук Г. І. – інженер;
- 29) Нестеренко Г. В. – інженер;
- 30) Самсонюк Д. В. – старший лаборант.

За наказом № 209 від 28 вересня 1988 року Перель Віктор Юрійович був зарахований на посаду асистента кафедри фізики з 1 жовтня 1988 року по 30 червня 1989 року та зарахований Лебедь Олександр Олександрович на посаду асистента кафедри фізики з 15 вересня 1988 року по 4 липня 1989 р.

У 1988/1989 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бартосевич Р. Д. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Бортник П. П. – асистент;
- 4) Вадець Д. І. – доцент;
- 5) Гаращенко В. І. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;

- 7) Ковалець М. О. – асистент;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Квятковська К. В.- асистент;
- 10) Мороз В. М. – асистент;
- 11) Насенник Г. І. – асистент;
- 12) Никонюк Є. С. – доцент;
- 13) Олексин Д. І. – доцент;
- 14) Орленко В. Ф. – доцент;
- 15) Пятківська Н. А. – доцент;
- 16) Сандуляк О. В. – професор;
- 17) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 18) Середюк С. Є. асистент;
- 19) Троцюк М. Й. – доцент;
- 20) Тучак С. С. – старший викладач;
- 21) Карпович В. М. – завідувач лабораторіями;
- 22) Майструк А. А. – старший лаборант;
- 23) Оліневич Н. Л. – старший лаборант;
- 24) Перель В. Ю. – старший лаборант;
- 25) Ковальчук Г. К. – технік;
- 26) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 27) Кунець І. М. – лаборант;
- 28) Юхимчук В. А. – лаборант;
- 29) Левшенюк С. В. – лаборант;
- 30) Чеславський В. П. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях кафедри фізики працювали такі співробітники:

- 1) Вежанський О. П. – старший науковий співробітник;
- 2) Данилюк Т. І. – старший технік;
- 3) Дахненко В. Л. – молодший науковий співробітник;
- 4) Довганюк В. Д. – старший науковий співробітник;
- 5) Євтушок С. А. – інженер;
- 6) Клепач М. І. – старший науковий співробітник;
- 7) Клін М. В. – молодший науковий співробітник;
- 8) Ковбасюк Ю. Г. – інженер;
- 9) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 10) Лозін І. Б. – молодший науковий співробітник;
- 11) Никонюк Л. І. – інженер;
- 12) Перель Ю. І. – молодший науковий співробітник;
- 13) Піскун М. А. – інженер;
- 14) Сандуляк В. В. – молодший науковий співробітник;
- 15) Співак І. М. – інженер;

- 16) Яцков М. В. – старший науковий співробітник;
- 17) Гудич Н. І. – старший лаборант;
- 18) Кучма М. І. – старший науковий співробітник;
- 19) Олефіренко В. В. – інженер;
- 20) Швидка М. М. – інженер;
- 21) Шляховий В. Л. – молодший науковий співробітник;
- 22) Волков І. В. – старший науковий співробітник;
- 23) Чайковська О. Ю. – інженер;
- 24) Ковальов М. Л. – старший науковий співробітник;
- 25) Андрейков Є. О. – інженер;
- 26) Назарук Г. І. – інженер;
- 27) Лебедь О. О. – інженер;
- 28) Самсонюк Д. В. – старший лаборант;
- 29) Болкуневич П. Д. – інженер;
- 30) Кондратюк Ж. В. – інженер;
- 31) Торкунова Н. Н. – лаборант;
- 32) Червяцова В. В. – лаборант;
- 33) Саєнко Т. Є. – лаборант.

За наказом № 35 від 14 лютого 1989 року доцента кафедри фізики Бялика Миколу Васильовича призначено завідувачем кафедри фізики.

У 1989/1990 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бартосевич Р. Д. – доцент;
- 2) Бялик М. В. – завідувач кафедри, доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Кочмарський В. З. – доцент;
- 8) Никонюк Є. С. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Орленко В. Ф. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;
- 12) Троцюк М. Й. – доцент;
- 13) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 14) Тучак С. С. – старший викладач;
- 15) Бортник П. П. – асистент;
- 16) Квятковська К. В. – асистент;
- 17) Ковалець М. О. – асистент;
- 18) Мороз В. М. – асистент;
- 19) Насенник Г. І. – асистент;
- 20) Середюк С. Є. – асистент;

- 21) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 22) Олінович Н. Л. – старший лаборант;
- 23) Перель В. Ю. – старший лаборант;
- 24) Ковальчук Г. К. – технік;
- 25) Левшенюк С. В. – лаборант;
- 26) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 27) Калачик В. Я. – лаборант;
- 28) Кунець І. М. – лаборант;
- 29) Юхимчук В. А. – лаборант.

У науково-дослідних лабораторіях при кафедрі фізики працювали:

- 1) Вержанський О. П. – молодший науковий співробітник;
- 2) Дахненко В. Л. – молодший науковий співробітник;
- 3) Довганюк В. Д. – науковий співробітник;
- 4) Клепач М. І. – старший науковий співробітник;
- 5) Луков Н. В. – старший науковий співробітник;
- 6) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 7) Євтушок А. С. – інженер;
- 8) Никонюк Л. І. – інженер;
- 9) Співак І. М. – інженер;
- 10) Піскун М. А. – інженер;
- 11) Ковбасюк Ю. Г. – інженер;
- 12) Данилюк Г. І. – інженер;
- 13) Скрипник І. Г. – старший науковий співробітник;
- 14) Волков І. В. – науковий співробітник;
- 15) Чайковська О. Ю. – інженер;
- 16) Андрейков Є. О. – інженер II категорії;
- 17) Болкуневич П. Д. – інженер;
- 18) Кондратюк Ж. В. – інженер;
- 19) Кондратюк М. В. – інженер;
- 20) Коротюк Г. В. – інженер;
- 21) Лебедь О. О. – інженер;
- 22) Самсонюк Д. В. – інженер-технолог II категорії;
- 23) Червяцова В. В. – діловод;
- 24) Кучма М. І. – старший науковий співробітник;
- 25) Шляховий В. Л. – науковий співробітник;
- 26) Швидка М. М. – інженер;
- 27) Гудич Н. І. – старший лаборант.

У 1990/1991 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бартосевич Р. Д. – доцент;
- 2) Бортник П. П. – асистент;
- 3) Бялик М. В. – завідувач кафедри, доцент;

- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Заячківський В. П. – доцент;
- 6) Ковалець М. О. – старший викладач;
- 7) Кочмарський В. З. – доцент;
- 8) Квятковська К. В. – асистент;
- 9) Мороз В. М. – асистент;
- 10) Насенник Г. І. – асистент;
- 11) Никонюк Є. С. – доцент;
- 12) Олексин Д. І. – доцент;
- 13) Орленко В. Ф. – доцент;
- 14) Пятківська Н. А. – доцент;
- 15) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 16) Середюк С. Є. – асистент;
- 17) Троцюк М. Й. – доцент;
- 18) Тучак С. С. – старший викладач;
- 19) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 20) Олінович Н. Л. – старший лаборант;
- 21) Перель В. Ю. – старший лаборант;
- 22) Ковальчук Г. К. – технік;
- 23) Левшенюк С. В. – лаборант;
- 24) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 25) Калачик В. Я. – лаборант;
- 26) Кунець І. М. – лаборант;
- 27) Юхимчук В. А. – лаборант;
- 28) Кравчук О. П. – старший лаборант.

У науково-дослідних лабораторіях при кафедрі фізики працювали:

- 1) Андрейков Є. О. – інженер II категорії;
- 2) Коротюк Г. В. – інженер II категорії;
- 3) Кондратюк М. В. – інженер;
- 4) Лебедь О. О. – інженер-технолог II категорії;
- 5) Червяцова В. В. – старший лаборант;
- 6) Волков І. В. – науковий співробітник;
- 7) Артюшевич С. М. – інженер;
- 8) Скрипник І. Г. – старший науковий співробітник;
- 9) Чайковська О. Ю. – інженер;
- 10) Константинопольський О. М. – технік I категорії;
- 11) Кучма М. І. – старший науковий співробітник;
- 12) Шляховий В. Л. – науковий співробітник;
- 13) Швидка М. М. – інженер;
- 14) Гудич Н. І. – старший лаборант.

У 1991/1992 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бялик М. В. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бартосевич Р. Д. – доцент;
- 3) Бортник П. П. – асистент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Ковалець М. О. – старший викладач;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Квятковська К. В. – асистент;
- 10) Мороз В. М. – асистент;
- 11) Насенник Г. І. – асистент;
- 12) Никонюк Є. С. – доцент;
- 13) Олексин Д. І. – доцент;
- 14) Орленко В. Ф. – доцент;
- 15) Пятківська Н. А. – доцент;
- 16) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 17) Середюк С. Є. – асистент;
- 18) Троцюк М. Й. – доцент;
- 19) Тучак С. С. – старший викладач;
- 20) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 21) Оліневич Н. Л. – старший лаборант;
- 22) Перель В. Ю. – старший лаборант;
- 23) Кунець І. М. – старший лаборант;
- 24) Ковальчук Г. К. – лаборант;
- 25) Левшенюк С. В. – лаборант;
- 26) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 27) Калачик В. Я. – лаборант;
- 28) Юхимчук В. А. – лаборант.

У науково-дослідних лабораторіях кафедри фізики працювали:

- 1) Яцков М. В. – старший науковий співробітник;
- 2) Довганюк В. Д. – науковий співробітник;
- 3) Вежанський О. П. – молодший науковий співробітник;
- 4) Галайчук Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 5) Дахненко А. Л. – молодший науковий співробітник;
- 6) Стецюк О. В. – старший науковий співробітник;
- 7) Данилюк Т. Й. – інженер;
- 8) Євтушок О. С. – інженер;
- 9) Ковбасюк Ю. Г. – інженер;
- 10) Лозін А. А. – інженер;
- 11) Никонюк Л. І. – інженер;
- 12) Піскун М. А. – інженер;

- 13) Худоба І. П. – інженер;
- 14) Самчук Л. В. – перекладач;
- 15) Андрейчиков Є. О. – інженер II категорії;
- 16) Лебедь О. О. – інженер III категорії;
- 17) Кондратюк М. В. – інженер;
- 18) Гаєвський В. Р. – інженер;
- 19) Волков І. В. – науковий співробітник;
- 20) Чайковська О. Ю. – інженер;
- 21) Перель Ю. І. – інженер;
- 22) Константинопольський О. М. – інженер;
- 23) Скрипник І. Г. – старший науковий співробітник;
- 24) Кучма М. І. – старший науковий співробітник.

У 1992/1993 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бялик М. В. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Вадець Д. І. – доцент;
- 3) Гаращенко В. І. – доцент;
- 4) Дубчак В. А. – доцент;
- 5) Заячківський В. П. – доцент;
- 6) Кочмарський В. З. – доцент;
- 7) Никонюк Є. С. – доцент;
- 8) Олексин Д. І. – доцент;
- 9) Орленко В. Ф. – доцент;
- 10) Пятківська Н. А. – доцент;
- 11) Свадеба Л. В. – доцент;
- 12) Троцюк М. Й. – доцент;
- 13) Ковалець М. О. – старший викладач;
- 14) Тучак С. С. – старший викладач;
- 15) Бортник П. П. – асистент;
- 16) Квятковська К. В. – асистент;
- 17) Кучма М. І. – асистент;
- 18) Мороз В. М. – асистент;
- 19) Насенник Г. І. – асистент;
- 20) Середюк С. Є. – асистент;
- 21) Шляховий В. Л. – асистент;
- 22) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 23) Калачик В. Я. – лаборант;
- 24) Ковальчук Г. К. – лаборант;
- 25) Кунець І. М. – старший лаборант;
- 26) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 27) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 28) Юхимчук В. А. – лаборант;

29) Яцишина О. Д. – старший лаборант.

Працювали в науково-дослідних лабораторіях:

- 1) Яцков М. В. – керівник лабораторії;
- 2) Довганюк В. Д. – науковий співробітник;
- 3) Дахненко В. Л. – науковий співробітник;
- 4) Корхов О. Ю. – старший науковий співробітник;
- 5) Стецюк О. В. – старший науковий співробітник;
- 6) Вежанський О. П. – молодший науковий співробітник;
- 7) Данилюк Т. Й. – інженер;
- 8) Євтушок О. С. – інженер;
- 9) Ковбасюк Ю. Г. – інженер;
- 10) Лозін А. А. – інженер;
- 11) Никонюк Л. І. – інженер;
- 12) Піскун М. А. – інженер;
- 13) Самчук Л. В. – перекладач;
- 14) Стецюк В. М. – лаборант;
- 15) Андрейков Є. О. – інженер II категорії;
- 16) Ковальов М. Л. – науковий співробітник;
- 17) Лебедь О. О. – інженер-технолог III категорії;
- 18) Гаєвський В. Р. – інженер;
- 19) Кондратюк М. В. – інженер;
- 20) Польова І. Г. – інженер;
- 21) Черняк Т. О. – інженер;
- 22) Кузьма В. Й. – лаборант;
- 23) Скрипник І. Г. – старший науковий співробітник;
- 24) Чайковська О. Ю. – інженер;
- 25) Кучма М. І. – старший науковий співробітник.

У 1993/1994 навчальному році на кафедрі працювали:

- 1) Бялик М. В. – доцент;
- 2) Вадець Д. І. – доцент;
- 3) Гаращенко В. І. – доцент;
- 4) Дубчак В. А. – доцент;
- 5) Заячківський В. П. – доцент;
- 6) Ковалець М. О. – доцент;
- 7) Кочмарський В. З. – доцент;
- 8) Никонюк Є. С. – завідувач кафедри, доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Орленко В. Ф. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;
- 12) Свадеба Л. В. – доцент;
- 13) Троцюк М. Й. – доцент;

- 14) Тучак С. С. – старший викладач;
- 15) Бортник П. П. – асистент;
- 16) Квятковська К. В. – асистент;
- 17) Кучма М. І. – асистент;
- 18) Насенник Г. І. – асистент;
- 19) Середюк С. Є. – асистент;
- 20) Шляховий В. Л. – асистент;
- 21) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 22) Калачик В. Я. – лаборант;
- 23) Кунець І. М. – старший лаборант;
- 24) Левшенюк С. В. – лаборант;
- 25) Лукшина О. Д. – старший лаборант;
- 26) Мороз А. К. – старший лаборант;
- 27) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 29) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 30) Юрчук В. П. – лаборант;
- 31) Юхимчук В. А. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях при кафедрі фізики працювали:

- 1) Гаєвський В. Р. – молодший науковий співробітник;
- 2) Лебедь О. О. – молодший науковий співробітник;
- 3) Фрайт П. А. – науковий співробітник;
- 4) Андрейков Є. О. – інженер I категорії;
- 5) Кондратюк М. В. – інженер-технолог II категорії;
- 6) Черняк Т. О. – інженер;
- 7) Дахненко В. Н. – науковий співробітник;
- 8) Галайчук Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 9) Ковбасюк Ю. Г. – молодший науковий співробітник;
- 10) Стецюк О. В. – старший науковий співробітник;
- 11) Никонюк Л. І. – інженер;
- 12) Піскун М. А. – інженер;
- 13) Самчук Л. В. – перекладач;
- 14) Стецько В. Н. – старший лаборант;
- 15) Данилюк Т. Й. – інженер.

Викладачі та учбово-допоміжний склад кафедри фізики в 1994/1995 навчальному році:

- 1) Бортник П. П. – асистент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;

- 7) Ковалець М. О. – доцент;
- 8) Кучма М. І. – асистент;
- 9) Насенник Г. І. – асистент;
- 10) Никонюк Є. С. – завідувач кафедри, доцент;
- 11) Олексин Д. І. – доцент;
- 12) Орленко В. Ф. – доцент;
- 13) Пятківська Н. А. – доцент;
- 14) Свадеба Л. В. – доцент;
- 15) Середюк С. Є. – асистент;
- 16) Троцюк М. Й. – доцент;
- 17) Тучак С. С. – старший викладач;
- 18) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 19) Яцишина О. Д. – асистент;
- 20) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 21) Калачик В. Я. – лаборант;
- 22) Кунець І. М. – старший лаборант;
- 23) Левшенюк С. В. – лаборант;
- 24) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 25) Хайлова А. В. – лаборант;
- 26) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 27) Юхимчук В. А. – лаборант.

Співробітники науково-дослідних лабораторій кафедри фізики:

- 1) Гаєвський В. Р. – молодший науковий співробітник;
- 2) Лебедь О. О. – молодший науковий співробітник;
- 3) Фрайт П. А. – науковий співробітник;
- 4) Кондратюк М. В. – інженер-технолог II категорії;
- 5) Андрейков Є. О. – інженер;
- 6) Черняк Т. О. – інженер;
- 7) Дахненко В. Л. – старший науковий співробітник;
- 8) Стецюк О. В. – старший науковий співробітник;
- 9) Галайчук Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 10) Ковбасюк Ю. Г. – молодший науковий співробітник;
- 11) Данилюк Т. Й. – інженер;
- 12) Никонюк Л. І. – інженер;
- 13) Піскун М. А. – інженер;
- 14) Стецько В. М. – інженер;
- 15) Самчук Л. В. – перекладач.

Список викладачів та учбово-допоміжного складу кафедри фізики у 1995/1996 навчальному році:

- 1) Бортник П. П. – асистент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;

- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Ковалець М. О. – доцент;
- 8) Никонюк Є. С. – завідувач кафедрою, доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Орленко В. Ф. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;
- 12) Свадеба Л. В. – доцент;
- 13) Троцюк М. Й. – доцент;
- 14) Тучак С. С. – старший викладач;
- 15) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 16) Кочергіна (Яцишина) О. Д. – асистент;
- 17) Кучма М. І. – асистент;
- 18) Мороз В. М. – асистент;
- 19) Насенник Г. І. – асистент;
- 20) Середюк С. Є. – асистент;
- 21) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 22) Васенков І. І. – лаборант;
- 23) Калачик В. Я. – лаборант;
- 24) Кунець І. М. – старший лаборант;
- 25) Левшенюк С. В. – старший лаборант;
- 26) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 27) Саюк С. О. – лаборант;
- 28) Хайлова А. В. – лаборант;
- 29) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 30) Юхимчук В. А. – лаборант.

Список співробітників науково-дослідних лабораторій кафедри фізики:

- 1) Дахненко А. Л. – старший науковий співробітник;
- 2) Стецюк О. В. – старший науковий співробітник;
- 3) Галайчук Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 4) Ковбасюк Ю. Г. – молодший науковий співробітник;
- 5) Данилюк Т. Й. – інженер;
- 6) Никонюк Л. І. – інженер;
- 7) Піскун М. А. – інженер;
- 8) Стецько В. М. – інженер;
- 9) Самчук Л. В. – перекладач.

В 1996/1997 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Никонюк Є. С. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;

- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Ковалець М. О. – доцент;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Орленко В. Ф. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;
- 12) Троцюк М. Й. – доцент;
- 13) Мороз В. М. – старший викладач;
- 14) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 15) Тучак С. С. – старший викладач;
- 16) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 17) Бортник П. П. – асистент;
- 18) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 19) Кучма М. І. – асистент;
- 20) Насенник Г. І. – асистент;
- 21) Середюк С. Є. – асистент;
- 22) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 23) Кунець І. М. – старший лаборант;
- 24) Левшенюк С. В. – старший лаборант;
- 25) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 26) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 27) Теодорович В. Ю. – лаборант;
- 28) Хайлова А. В. – лаборант;
- 29) Хамуйло Ю. Г. – лаборант;
- 30) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 31) Юхимчук В. А. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях працювали:

- 1) Дахненко В. Л. – старший науковий співробітник;
- 2) Стецюк О. В. – старший науковий співробітник;
- 3) Галайчук Н. І. – молодший науковий співробітник;
- 4) Данилюк Т. Й. – інженер III категорії;
- 5) Никонюк Л. І. – інженер III категорії;
- 6) Піскун М. А. – інженер III категорії;
- 7) Стецько В. М. – інженер III категорії;
- 8) Самчук Л. В. – перекладач;
- 9) Кондратюк М. В. – інженер II категорії.

В 1997/1998 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Бортник П. П. – асистент;

- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Гаращенко В. І. – доцент;
- 4) Заячківський В. П. – доцент;
- 5) Ковалець М. О. – доцент;
- 6) Кочмарський В. З. – доцент;
- 7) Кучма М. І. – асистент;
- 8) Насенник Г. І. – асистент;
- 9) Никонюк Є. С. – завідувач кафедри, доцент;
- 10) Мороз В. М. – старший викладач;
- 11) Олексин Д. І. – доцент;
- 12) Орленко В. Ф. – доцент;
- 13) Пятківська Н. А. – доцент;
- 14) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 15) Середюк С. Є. – асистент;
- 16) Тучак С. С. – старший викладач;
- 17) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 18) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 19) Кунець І. М. – старший лаборант;
- 20) Левшенюк С. В. – старший лаборант;
- 21) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 22) Пилипей Н. А. – лаборант;
- 23) Теодорович В. Ю. – лаборант;
- 24) Хайлова А. В. – лаборант;
- 25) Хамуйло Ю. Г. – лаборант;
- 26) Юхимчук В. А. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях кафедри працювали:

- 1) Галайчук Н. І. – старший науковий співробітник;
- 2) Красін М. А. – молодший науковий співробітник;
- 3) Данилюк Т. П. – інженер III категорії;
- 4) Никонюк Л. І. – інженер III категорії;
- 5) Піскун М. А. – інженер III категорії;
- 6) Стецько В. Й. – інженер III категорії;
- 7) Самчук Л. В. – старший лаборант;
- 8) Кондратюк М. В. – інженер II категорії;
- 9) Кочмарський О. В. – технік I категорії.

В 1998/1999 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Никонюк Є. С. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;

- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Ковалець М. О. – доцент;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Орленко В. Ф. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;
- 12) Троцюк М. Й. – доцент;
- 13) Мороз В. М. – старший викладач;
- 14) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 15) Тучак С. С. – старший викладач;
- 16) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 17) Бортник П. П. – асистент;
- 18) Кучма М. І. – асистент;
- 19) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 20) Насенник Г. І. – асистент;
- 21) Середюк С. Є. – асистент;
- 22) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 23) Левшенюк С. В. – старший лаборант;
- 24) Насенник О. М. – старший лаборант;
- 25) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 26) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 27) Теодорович Р. Ю. – лаборант;
- 28) Хайлова А. В. – лаборант;
- 29) Хамуйло Ю. Г. – лаборант;
- 30) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 31) Юхимчук В. А. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях кафедри працювали:

- 1) Галайчук Н. І. – старший науковий співробітник;
- 2) Красін М. А. – молодший науковий співробітник;
- 3) Данилюк Т. Й. – інженер III категорії;
- 4) Піскун М. А. – інженер III категорії;
- 5) Стецько В. М. – інженер III категорії;
- 6) Кондратюк М. В. – інженер II категорії;
- 7) Кочмарський О. В. – технік I категорії.

В 1999/2000 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Никонюк Є. С. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;

- 7) Ковалець М. О. – доцент;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Орленко В. Ф. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;
- 12) Троцюк М. Й. – доцент;
- 13) Мороз В. М. – старший викладач;
- 14) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 15) Тучак С. С. – старший викладач;
- 16) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 17) Бортник П. П. – асистент;
- 18) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 19) Кучма М. І. – асистент;
- 20) Насенник Г. І. – асистент;
- 21) Середюк С. Є. – асистент;
- 22) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 23) Ковальчук Н. С. – старший лаборант;
- 24) Левшенюк С. В. – старший лаборант;
- 25) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 26) Скурту Г. Г. – лаборант;
- 27) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 28) Хайлова А. В. – лаборант;
- 29) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 30) Юхимчук В. А. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях при кафедрі фізики працювали:

- 1) Галайчук Н. І. – старший науковий співробітник;
- 2) Данилюк Т. Й. – інженер III категорії;
- 3) Піскун М. А. – інженер III категорії;
- 4) Кондратюк М. В. – інженер II категорії.

В 2000/ 2001 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Ковалець М. О. – доцент;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Никонюк Є. С. – доцент;
- 10) Олексин Д. І. – доцент;
- 11) Пятківська Н. А. – доцент;

- 12) Троцюк М. Й. – доцент;
- 13) Мороз В. М. – старший викладач;
- 14) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 15) Тучак С. С. – старший викладач;
- 16) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 17) Бортник П. П. – асистент;
- 18) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 19) Кучма М. І. – асистент;
- 20) Середюк С. Є. – асистент;
- 21) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 22) Левшенюк С. В. – старший лаборант;
- 23) Орлінська О. В. – старший лаборант;
- 24) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 25) Полінчук О. П. – лаборант;
- 26) Риженко І. М. – старший лаборант;
- 27) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 28) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 29) Хайлова А. В. – лаборант;
- 30) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 31) Юхимчук В. А. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях кафедри працювали:

- 1) Піскун М. А. – інженер III категорії;
- 2) Коротюк В. Ф. – старший науковий співробітник;
- 3) Кондратюк М. В. – інженер II категорії;
- 4) Скибан О. С. – лаборант.

В 2001/2002 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Кочмарський В. З. – професор;
- 3) Никонюк Є. С. – професор;
- 4) Бялик М. В. – доцент;
- 5) Вадець Д. І. – доцент;
- 6) Гаращенко В. І. – доцент;
- 7) Дубчак В. А. – доцент;
- 8) Заячківський В. П. – доцент;
- 9) Ковалець М. О. – доцент;
- 10) Мороз В. М. – доцент;
- 11) Олексин Д. І. – доцент;
- 12) Пятківська Н. А. – доцент;
- 13) Троцюк М. Й. – доцент;
- 14) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 15) Тучак С. С. – старший викладач;

- 16) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 17) Гаєвський В. Р. – асистент
- 18) Кучма М. І. – асистент;
- 19) Майструк А. В. – завідувачка лабораторіями;
- 20) Віюк В. Д. – старший лаборант;
- 21) Полінчук О. П. – лаборант;
- 22) Риженко І. М. – лаборант;
- 23) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 24) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 25) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 26) Юхимчук В. А. – лаборант.

В кафедральних науково-дослідних лабораторіях працювали:

- 1) Скибан О. С. – лаборант.
- 2) Кондратюк М. В. – інженер II категорії;

В 2002/2003 навчальному році на кафедрі працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Никонюк Є. С. – професор;
- 3) Бялик М. В. – доцент;
- 4) Вадець Д. І. – доцент;
- 5) Гаращенко В. І. – доцент;
- 6) Дубчак В. А. – доцент;
- 7) Заячківський В. П. – доцент;
- 8) Ковалець М. О. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Пятківська Н. А. – доцент;
- 11) Троцюк М. Й. – доцент;
- 12) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 13) Тучак С. С. – старший викладач;
- 14) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 15) Бортник П. П. – асистент;
- 16) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 17) Кучма М. І. – асистент;
- 18) Лебедь О. О. – асистент;
- 19) Віюк В. Д. – старший лаборант;
- 20) Левшенюк С. В. – старший лаборант;
- 21) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 22) Полінчук О. П. – лаборант;
- 23) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 24) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 25) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 26) Юхимчук В. А. – лаборант.

В науково-дослідних лабораторіях кафедри працювали:

- 1) Кочмарський О. В. – науковий співробітник;
- 2) Кондратюк М. Р. – інженер II категорії;
- 3) Скибан О. С. – лаборант.

Слід зауважити, що з кінця 90-х років почала зменшуватися кількість співробітників науково-дослідного сектору, що можна пояснити зменшенням госпдоговірної тематики, пов'язане зі зменшенням фінансування на наукові дослідження. Більшість викладачів кафедри брали участь в наукових дослідженнях, працюючи на 0,5 ставки наукових співробітників в окремих госпдоговірних темах, а після закриття тем продовжували працювати в лабораторіях, задовольняючи свої наукові інтереси, що виливалося в написанні наукових статей та захисті дисертацій.

Через декілька років почали зменшуватися набори студентів на перший курс технічних спеціальностей, що відповідно вплинуло на учбове навантаження кафедри. Тому, більшість співробітників кафедри почали працювати на неповну ставку.

В 2003/2004 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Ковалець М. О. – доцент;
- 8) Мороз В. М. – доцент;
- 9) Никонюк Є. С. – доцент;
- 10) Олексин Д. І. – доцент;
- 11) Кучма М. І. – старший викладач;
- 12) Свадеба Л. В. – старший викладач;
- 13) Тучак С. С. – старший викладач;
- 14) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 15) Бортник П. П. – асистент;
- 16) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 17) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 18) Лебедь О. О. – асистент;
- 19) Рибалко А. В. – асистент;
- 20) Середюк С. Є. – асистент;
- 21) Полінчук О. П. – завідувач лабораторіями;
- 22) Віюк В. Д. – старший лаборант;
- 23) Остаповець М. Я. – старший лаборант;
- 24) Пилипей Н. А. – старший лаборант;

- 25) Хандрук Р. С. – старший лаборант;
- 26) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 27) Санжаревська С. М. – лаборант
- 28) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 29) Юхимчук В. А. – лаборант.

За наказом № 275 від 4 серпня 2004 року була звільнена з посади 0,7 ставки старшого викладача Свадеба Лідія Василівна з 25 серпня 2004 року в зв'язку з виходом на пенсію.

В 2004/2005 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Заячківський В. П. – доцент;
- 7) Ковалець М. О. – доцент;
- 8) Кочмарський В. З. – доцент;
- 9) Мороз В. М. – доцент;
- 10) Никонюк Є. С. – доцент;
- 11) Олексин Д. І. – доцент;
- 12) Кучма М. І. – старший викладач;
- 13) Тучак С. С. – старший викладач;
- 14) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 15) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 16) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 17) Лебедь О. О. – асистент;
- 18) Мороз М. В. – асистент;
- 19) Рибалко А. В. – асистент;
- 20) Полінчук О. П. – завідувач лабораторіями;
- 21) Бортник П. П. – старший лаборант;
- 22) Віюк В. Д. – старший лаборант;
- 23) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 24) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 25) Хандрук Р. С. – старший лаборант;
- 26) Остаповець М. Я. – лаборант;
- 27) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 28) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 29) Юхимчук В. А. – лаборант.

За наказом № 353 від 31 серпня 2005 року Соляк Людмилу Василівну було прийнято на посаду асистента кафедри фізики на 0,9 ставки. Цим же

наказом асистента кафедри фізики Середюк Софію Євстафіївну переведено на посаду асистента цієї ж кафедри на 0,3 ставки.

За наказом № 395 від 26 вересня 2005 року доцента кафедри фізики Бялика Миколу Васильовича переведено на посаду декана факультету довузівської підготовки.

В 2005/2006 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Вадець Д. І. – доцент;
- 3) Гаращенко В. І. – доцент;
- 4) Дубчак В. А. – доцент;
- 5) Заячківський В. П. – доцент;
- 6) Ковалець М. О. – доцент;
- 7) Мороз В. М. – доцент;
- 8) Никонюк Є. С. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Кучма М. І. – старший викладач;
- 11) Тучак С. С. – старший викладач;
- 12) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 13) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 14) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 15) Лебедь О. О. – асистент;
- 16) Мороз М. В. – асистент;
- 17) Рибалко А. В. – асистент;
- 18) Середюк С. Є. – асистент;
- 19) Соляк Л. А. – асистент;
- 20) Полінчук О. П. – завідувач лабораторіями;
- 21) Бортник П. П. – старший лаборант;
- 22) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 23) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 24) Хандрук Р. С. – старший лаборант;
- 25) Вінник В. М. – лаборант;
- 26) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 27) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 28) Юхимчук В. А. – лаборант.

В 2006/2007 навчальному році склад кафедри фізики був такий:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Вадець Д. І. – доцент;
- 3) Гаращенко В. І. – доцент;
- 4) Дубчак В. А. – доцент;
- 5) Заячківський В. П. – доцент;
- 6) Ковалець М. О. – доцент;

- 7) Мороз В. М. – доцент;
- 8) Никонюк Є. С. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Кучма М. І. – старший викладач;
- 11) Лебедь О. О. – старший викладач;
- 12) Рибалко А. В. – старший викладач;
- 13) Тучак С. С. – старший викладач;
- 14) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 15) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 16) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 17) Соляк Л. В. - асистент;
- 18) Середюк С. Є. – асистент;
- 19) Бортник П. П. – старший лаборант;
- 20) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 21) Рудик Б. П. – старший лаборант;
- 22) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 23) Хандрук Р. С. – старший лаборант;
- 24) Коваль Г. П. – лаборант;
- 25) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 26) Стельмащук Л. В. – лаборант;
- 27) Юхимчук В. А. – лаборант.

В 2007/2008 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Вадець Д. І. – доцент;
- 3) Гаращенко В. І. – доцент;
- 4) Дубчак В. А. – доцент;
- 5) Ковалець М. О. - доцент;
- 6) Мороз В. М. – доцент;
- 7) Никонюк Є. С. – доцент;
- 8) Олексин Д. І. – доцент;
- 9) Кучма М. І. – старший викладач;
- 10) Лебедь О. О. – старший викладач;
- 11) Рибалко А. В. – старший викладач;
- 12) Шляховий В. Л. – старший викладач;
- 13) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 14) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 15) Соляк Л. В. – асистент;
- 16) Бортник П. П. – старший лаборант;
- 17) Омельчук (Кунець) І. М. – старший лаборант;
- 18) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 19) Рудик Б. П. – старший лаборант;

- 20) Хандрук Р. С. – старший лаборант;
- 21) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 22) Остаповець М. Я. – лаборант;
- 23) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 24) Стельмашук Л. В. – лаборант;
- 25) Юхимчук В. А. – лаборант.

За наказом № 352 від 27 жовтня 2008 року відбулося скорочення науково-педагогічних кадрів по кафедрі фізики, а саме: доцента – 1,2 ставки, старшого викладача – 0,3 ставки, що торкнулося доцентів Ковалець М. О. та Рибалко А. В. та старшого викладача Лебедя О. О. Ще раніше, за взаємною згодою, викладачі-пенсіонери перейшли на зменшені ставки на користь молодших колег.

За наказом № 450 від 29 грудня 2008 року Шляхового В. Л. звільнили із займаної посади (0,3 ставки старшого викладача) з 2 січня 2009 року за скороченням штатів професорсько-викладацького складу кафедри.

В 2008/2009 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Вадець Д. І. – доцент;
- 3) Гаращенко В. І. – доцент;
- 4) Дубчак В. А. – доцент;
- 5) Ковалець М. О. – доцент;
- 6) Мороз В. М. – доцент;
- 7) Никонюк Є. С. – доцент;
- 8) Олексин Д. І. – доцент;
- 9) Рибалко А. В. – доцент;
- 10) Кучма М. І. – старший викладач;
- 11) Лебедь О. О. – старший викладач;
- 12) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 13) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 14) Соляк Л. В. – асистент;
- 15) Рудик Б. П. – завідувач лабораторіями;
- 16) Бортник П. П. – старший лаборант;
- 17) Омельчук І. М. – старший лаборант;
- 18) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 19) Хандрук Р. С. – старший лаборант;
- 20) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 21) Микитенко О. Г. – лаборант;
- 22) Остаповець М. Я. – лаборант;
- 23) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 24) Юхимчук В. А. – лаборант.

За наказом № 278 від 22 вересня 2009 року відбулося наступне зменшення кількості посадових ставок на кафедрі фізики, яке стосувалося як викладачів так і лаборантів кафедри. Зрозуміло, що таке зменшення кількості ставок і, відповідно, перехід більшості викладачів і частини лаборантів на неповну ставку, погіршило взаємовідносини між членами кафедри, зменшився час їх спільного перебування на кафедрі, почалися пошуки підробітків в школах, коледжах тощо та перехід в сферу бізнесу, що вимагало значних затрат часу та зусиль.

В 2009/2010 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;
- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Ковалець М. О. – доцент;
- 7) Мороз В. М. – доцент;
- 8) Никонюк Є. С. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Рибалко А. В. – доцент;
- 11) Кучма М. І. – старший викладач;
- 12) Лебедь О. О. – старший викладач;
- 13) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 14) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 15) Мороз М. В. – асистент;
- 16) Соляк Л. В. – асистент;
- 17) Рудик Б. П. – завідувач лабораторіями;
- 18) Бортник П. П. – старший лаборант;
- 19) Омельчук І. М. – старший лаборант;
- 20) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 21) Хандрук Р. С. – старший лаборант;
- 22) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 23) Остаповець М. Я. – лаборант;
- 24) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 25) Юхимчук В. А. – лаборант.

За наказом № 279 від 18 серпня 2010 року старший викладач кафедри фізики Кучма Микола Іванович був виключений з списків членів кафедри у зв'язку зі смертю.

В 2010/2011 навчальному році на кафедрі фізики працювали:

- 1) Орленко В. Ф. – завідувач кафедри, доцент;
- 2) Бялик М. В. – доцент;
- 3) Вадець Д. І. – доцент;

- 4) Гаращенко В. І. – доцент;
- 5) Дубчак В. А. – доцент;
- 6) Ковалець М. О. – доцент;
- 7) Мороз В. М. – доцент;
- 8) Никонюк Є. С. – доцент;
- 9) Олексин Д. І. – доцент;
- 10) Рибалко А. В. – доцент;
- 11) Лебедь О. О. – старший викладач;
- 12) Гаєвський В. Р. – асистент;
- 13) Кочергіна О. Д. – асистент;
- 14) Мороз М. В. – асистент;
- 15) Соляк Л. В. – асистент;
- 16) Рудик Б. П. – завідувач лабораторіями;
- 17) Бортник П. П. – старший лаборант;
- 18) Омельчук І. М. – старший лаборант;
- 19) Пилипей Н. А. – старший лаборант;
- 20) Хандрук Р. С. – старший лаборант;
- 21) Штагер В. О. – старший лаборант;
- 22) Остаповець М. Я. – лаборант;
- 23) Санжаревська С. М. – лаборант;
- 24) Юхимчук В. А. – лаборант.

На 2010/2011 навчальному році, на жаль, закінчується перелік наказів про зарахування чи відрахування викладачів та лаборантів кафедри та персональний склад кафедри фізики. Після 2000 року в університеті почався перехід від паперового до електронного документообігу, тому в архіві університету не змогли представити автору підшивки наказів по особовому складу співробітників університету. Спроби отримати якусь інформацію у відділі кадрів у будь-якій формі нашоствхнулися на відмову з посиланням на закон про нерозголошення персональних даних. На цьому закінчилася багатомісячна робота в архіві університету у досить прохолодному підвалі.

2. НАУКОВА ТА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА КАФЕДРИ

2.1. Наукова робота кафедри

На кафедрі працювали і працюють випускники багатьох вузів, в основному з базовою університетською освітою, які переважно, продовжують працювати за обраним у вузі науковим напрямом, або змінюють напрям своїх наукових уподобань. Вони організовують і розвивають свої наукові дослідження шляхом заснування науково-дослідних лабораторій зі штатом співробітників з числа викладачів та лаборантів кафедри або набором співробітників лабораторій з числа викладачів інших кафедр чи прийомом на роботу потрібних фахівців.

З приходом на кафедру кандидатів фізико-математичних наук Вадця Дмитра Івановича та Бартосевича Романа Дмитровича (1964-1969 роки) було створено дві дослідницькі лабораторії по проведенню рентгеноструктурного та рентгеноспектрального аналізів твердих речовин. Лабораторії були оснащені дослідними рентгенівськими установками типу УРС-70, УРС-55, РУП (рентгенівська установка для просвічування зварювальних швів), рентгенівськими камерами типу РКД, КРОС, мікрофотометром ФМ-4, спеціальними приладами для вимірювання лінійних відстаней типу ЦЗЛ, товстими ребристими лінійками з точністю вимірювання до 0,1 мм. Пізніше був придбаний рентгенівський дифрактометр ДРОН-1,5.

Ці прилади використовувалися для наукових досліджень викладачами кафедри фізики, математики, хімії УІВГ, викладачами Рівненського державного педагогічного інституту. Студенти фізичного факультету Львівського державного університету тут виконували експериментальні частини курсових та дипломних робіт. Зокрема, асистент кафедри Жомнір Ірина Василівна вела дослідження роздільного середньоквадратичного динамічного зміщення аніонів і катіонів, старший викладач кафедри Мартинюк Валентина Дем'янівна вивчала теплові властивості сплавів системи KCl-KBr (періоди граток, статичні та динамічні зміщення іонів від положення рівноваги, характеристичну температуру тощо).

Викладач Луцького державного педагогічного інституту Пашинський Л. М. рентгенографічним методом вивчав вплив пластичної деформації на структуру та властивості танталу, вольфрам-ренієвих сплавів.

Асистенти кафедри Середюк Софія Євстафіївна та Перель Юрій Ісаакович на основі рентгенографічних даних проводили оцінку величини ангармонічних коефіцієнтів III та IV порядків у розкладі потенціальної енергії в ряд для сплавів системи Cu-Ni та проводили роздільне визначення статичних і динамічних зміщень атомів від положення рівноваги у сплавах системи Cu-Ni, Au-Ag.

Старший викладач кафедри фізики Тучак Степан Самійлович та старший викладач кафедри математики Литвиненко Леонід Петрович проводили дослідження речовин за допомогою рентгеноструктурного аналізу під керівництвом доцента кафедри Бартосевича Романа Дмитровича.

Асистент кафедри обчислювальної математики Тимейчук Орест Юрійович та старший викладач кафедри фізики Тучак Степан Самійлович здійснювали пошуки удосконалення методики визначення рентгенівської характеристичної температури Дебая.

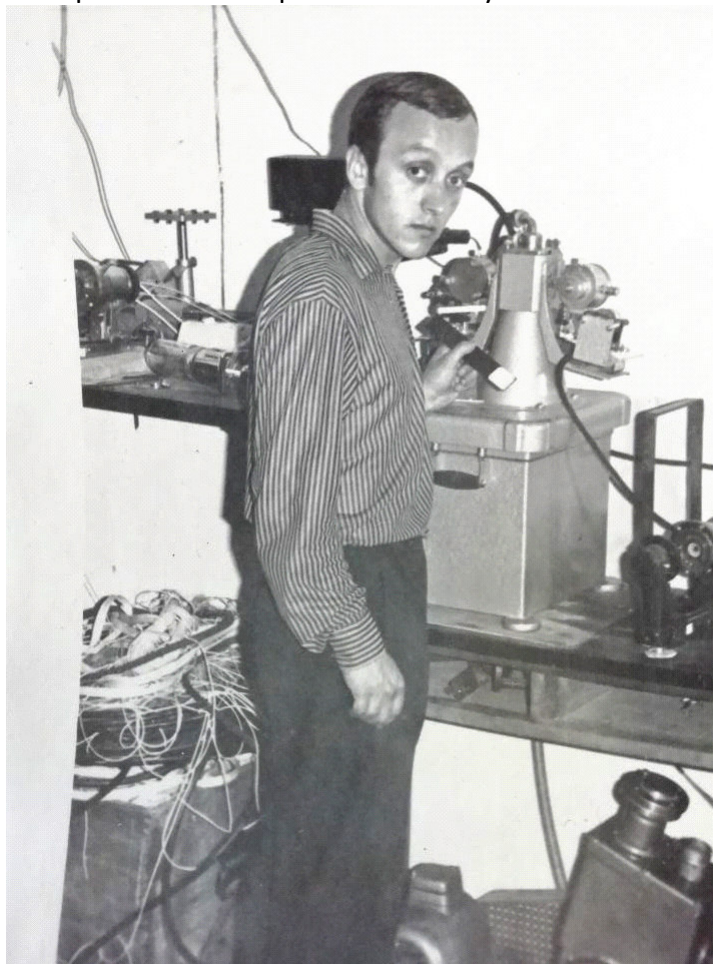
В рентгенівській лабораторії проводилися спроби встановити структуру торфу (старший викладач кафедри хімії Городецький А. С.). Асистент кафедри Вербецький Петро Сергійович зібрав установку для вивчення структури та фізичних властивостей сплавів у рідкому стані.

Найбільш перспективними науковими доробками виявились роботи Мартинюк Валентини Дем'янівни, Жомнір Ірини Василівни та Середюк Софії Євстафіївни. Ці викладачі готували до захисту кандидатські дисертації, було домовлено про місце захисту (ЛДУ, опонент професор Валентин Савицький).

Одним з перших викладачів, який зібрав колектив виконавців для виконання наукових досліджень на замовлення промислових підприємств чи державних структур, був доцент кафедри фізики Клюс Ігор Петрович. Після захисту кандидатської дисертації на кафедрі рентгенометалофізики Львівського університету під керівництвом професора Дутчака Ярослава Йосиповича, він в 1971 році в приміщенні рентгенівської лабораторії, заснованої викладачами кафедри фізики Бартосевичем Романом Дмитровичем та Вадцем Дмитром Івановичем, яке раніше використовували викладачі однієї з кафедр механічного факультету для гамма-діагностики надійності зварних швів, організував виконання науково-дослідних робіт за господарсько-договірною тематикою. Фінансування забезпечувалося Рівненським виробничим об'єднанням «Азот», з яким був укладений договір на виконання наукових досліджень експериментальних зразків мінеральних добрив на предмет їх хімічного складу і відповідно розчинності та можливості засвоєння рослинами. В одній з кімнат, стіни якої були вкриті спеціальною барієвою штукатуркою, а двері оббиті листовим свинцем, розташовувався рентгенівський спектрограф УРС-55, антикатод якого охолоджувався проточною водою. В частині іншого приміщення була обладнана темна кімнатка, де оброблялися рентгенівські плівки.

Окрім керівника лабораторії Клюса Ігоря Петровича, в ній на посадах молодших наукових співробітників працювали Скрипник Ігор Гаврилович та Шляховий В'ячеслав Леонідович. Інколи, для виконання термінових робіт залучалися і інші викладачі кафедри. Рентгенівська лабораторія проіснувала порівняно недовго. Скрипник І. Г. та Шляховий В. Л. після переходу зі штату НДСу в штат кафедри ще певний час працювали в лабораторії на 0,5 ставки

м.н.с., але з переходом Ключа І.П. на роботу в Хмельницький інститут побутового обслуговування робота в лабораторії припинилася, хоча ще деякий час співробітники лабораторії виїжджали в Хмельницький для проведення експериментальних робіт на інших установах.



Рентгенівська лабораторія. 1972 рік

2.1.1. Лабораторія магнітної очистки рідких і газових середовищ

У 1976 році було створено наукову лабораторію з магнітної очистки рідких і газових середовищ, яку організував доцент кафедри Сандуляк Олександр Васильович. В 1987 році співробітники цієї лабораторії, вони ж викладачі кафедри, Сандуляк Олександр Васильович та Гаращенко В'ячеслав Іванович за комплексну науково-дослідницьку роботу «Дослідження, розробка і впровадження нових електромагнітних фільтр-осаджувачів для підвищення якості рідин» отримали Республіканську премію імені М. Островського в галузі науки, техніки і виробництва.

У 1985 році творчий колектив кафедри у складі О. В. Сандуляка, В. І. Гаращенко, М. В. Яцкова, О. Ю. Корхова, О. П. Вежанського, І. Е. Вовк, В. В. Волкова, А. Д. Довганюка, В. П. Дахненка, С. О. Кузнецова був нагороджений золотою медаллю І Всесвітньої виставки досягнень молодих винахідників («Експо-85», м. Пловдив, Болгарія).

Впродовж 1978–1985 років вперше в інституті патентуються наукові розробки кафедри в США, Франції, Німеччині, Італії, Швеції, Індії, Японії, на які було видано 45 зарубіжних патентів. В 1980–1982 роках на основі патентів підписано ліцензійну угоду з французькою фірмою «Флонік Шлемберже» на 2 500 000 франків (інститут отримав 420 000 доларів США, за частину цієї суми були придбані: комп'ютерний клас, широкоформатний ксерокс для фотодрукарської лабораторії інституту, автомобілі «Тойота» та інше).

У 1988 році створена міжкафедральна «Проблемна науково-дослідницька лабораторія електромагнітних методів очищення», науковий керівник лабораторії – Заслужений винахідник України, д.т.н., професор Сандуляк О. В.; завідувач лабораторії – Заслужений винахідник України, к.т.н., с.н.с. Яцков М. В.

В період з 1976 по 2001 роки колективом лабораторії з магнітної очистки опубліковано більше 400 наукових праць, зокрема 4 монографії, захищено 2 докторські та 16 кандидатських дисертацій. Присвоєні наукові звання старшого наукового співробітника 3 працівникам. Наукові розробки впроваджені на теплових та атомних електростанціях України, Росії, Литви, Молдови, на хімічних та металургійних підприємствах, на підприємствах з виробництва скла, фарфору, цукру.

Зареєстроване наукове відкриття «Закономірність розподілу феро-, діа-, і парамагнітних дисперсних частинок в об'ємі багатофазних текучих середовищ під багатофакторним впливом на систему», диплом на відкриття № 341 від 09.11.2007 р. (авторський колектив: Яцков М. В., Гурін В. А., Гіроль М. М., Гаращенко В. І., Гіроль А. М., Бернацький М. В., Лозін А. А., Кушнір Н. Б.).

2.1.2. Фізико-технологічна лабораторія напівпровідникового матеріалознавства

В 1978 році була організована фізико-технологічна лабораторія напівпровідникового матеріалознавства під керівництвом доцента кафедри Євгена Сергійовича Никонюка. Співробітники цієї лабораторії Кучма Микола Іванович, Коцановський Микола Володимирович, Заячківський Василь Петрович, Ковалець Маргарита Олексіївна, Троцюк Микола Йосипович, Олефіренко Владислав Вікторович, Коваль Іван Нестерович, Шляховий В'ячеслав Леонідович, Швидка Марія Марківна, Гудич Надія Іванівна

виконували роботи по вирощуванню кристалів телуриду кадмію і виготовленні з них шайб на замовлення військово-промислового комплексу СРСР. Поряд з виконанням робіт по госпдоговірній тематиці, що було джерелом фінансування лабораторії, ці кошти використовувалися для закупівлі необхідного приладдя, вимірювальної техніки, сировини та витратних матеріалів і на заробітну плату співробітникам лабораторії. На науково-дослідних установках проводилися теж наукові дослідження кристалів на основі телуриду кадмію, в результаті чого було опубліковано багато наукових статей, зокрема в профільних зарубіжних виданнях, Слід відмітити, що для вимірюванні деяких параметрів напівпровідникових матеріалів потрібні були спеціальні установки, яких не було в найближчих доступних для співробітників лабораторії наукових центрах Львова, Чернівців, Ужгорода, Києва. З цією проблемою чудово справлявся доцент кафедри Заячківський Василь Петрович, який розробляв схеми таких установок, за його кресленнями в майстерні виготовлявся каркас та металеві елементи установки, після чого Василь Петрович монтував електричні схеми і установки виходили не гірші за заводські, а за деякими параметрами перевершували їх.

Разом з виконанням госпдоговірних робіт в лабораторії велися інтенсивні науково-пошукові роботи по дослідженню стану та дефектів напівпровідникових кристалів $A^{IV}B^VI$. Була налагоджена співпраця з науковими центрами Львова і, особливо, Чернівців, де виконувалися роботи за схожою тематикою. Також проводились вимірювання напівпровідникових матеріалів на замовлення наукових центрів Франції та США, що свідчить про високий авторитет і довіру до результатів досліджень фізико-технологічної лабораторії, зокрема, до керівника цієї лабораторії Никонюка Євгена Сергійовича.

Впродовж 1978–2007 років колективом лабораторії напівпровідників було опубліковано більше 200 наукових праць, захищено чотири кандидатські та одну докторську дисертації.

У 1970-х роках у фізико-технологічній лабораторії напівпровідникового матеріалознавства кафедри фізики було започатковано новий науковий напрямок, а саме: комплексне дослідження фазових діаграм та термодинамічних властивостей багатоелементних неорганічних систем на основі срібла. Зокрема, у кандидатській дисертації доцента Мороза Володимира Миколайовича. «Фазові рівноваги та склоутворення в сплавах системи $Ag-Ge-Se$ » показано, що у зазначеній системі утворюється лише одна проміжна потрійна сполука Ag_8GeSe_6 , яка є фазою змінного складу. Вперше встановлено, що сплави підсистеми $Ag_8GeSe_6-Ge-GeSe_2$ із вмістом срібла 13 та більше ат. % є твердими електролітами з числами переносу по катіонах срібла близькими до одиниці. Крім того, вперше виявлено явище фотолізу в сплавах зазначеної підсистеми.

Пізніше значно розширено перелік систем з дослідження фазового простору. Зокрема, побудовано низку T - x перерізів систем $A^I-B^{IV}-C^{VI}$, $A^I-B^{III}-C^V$, $A^I-B^{IV}-C^{VI}-D^{VII}$ тощо. У кандидатській дисертації доцента Мороза Миколи Володимировича «Фізичні основи синтезу та електропровідність суперіонних сплавів систем $Ag-Ge(Sn)-S-Br(I)$ » значна увага приділена синтезу нових суперіонних сплавів та вивченню їхніх фізико-хімічних властивостей. Суперіонні матеріали – особливий клас твердих тіл, які мають аномально високу ($\sigma > 0.1 \text{ Ом}^{-1}\cdot\text{м}^{-1}$) порівняно з діелектриками іонну провідність. За порядком величини провідність типових суперіонних сплавів близька до значень, властивих розплавам та концентрованим розчинам рідких електролітів. Пошук нових суперіонних сплавів здійснюють з урахуванням інформації про фазовий простір досліджуваних систем. Зокрема, дослідниками лабораторії вперше встановлено закономірності формування, температурні та концентраційні ділянки існування сполук $Ag_6GeS_4Br_2$, Ag_3GeS_3Br та $Ag_6SnS_4Br_2$. Результати вивчення кристалічної структури низки чотириелементних фаз (просторова група, параметри елементарних комірок тощо) внесені до міжнародного центру дифракційних даних (ICDD, USA). Розроблено методики твердофазного синтезу тетрарних сполук під контрольованим тиском газової фази. Встановлено можливість змінювати питому електропровідність суперіонних сплавів шляхом модифікації структури транспортних каналів аніонами галогенів. Науковцями лабораторії вперше розраховано значення термодинамічних функцій низки три- та чотириелементних срібловмісних сполук з використанням методу EPC. Отримані дані в подальшому будуть використані для моделювання T - x діаграм стану складних неорганічних систем.

Мороз М. В. з травня 2017 р. по серпень 2018 р. здійснював наукові дослідження в Laboratory of Inorganic Chemistry, Johan Gadolin Process Chemistry Centre, Åbo Akademi University (Фінляндія), де працював у складі міжнародної дослідницької групи над проектом «Thermodynamic investigation of complex inorganic material system for improved renewable energy and metals production processes». Мета проекту – комплексне термодинамічне дослідження неорганічних матеріалів для покращення роботи відновлювальних джерел енергії та екстракції металів з приладів сучасної електроніки.

На даний час лабораторія тісно співпрацює з провідними науково-дослідницькими центрами України (Львівський національний університет ім. Івана Франка, Національний університет «Львівська політехніка»), Фінляндії (Åbo Akademi University, Aalto University), Південної Кореї (Seoul National University) та Польщі (Center for Microelectronics and Nanotechnology, University of Rzeszów). Результати досліджень опубліковано в понад 80 статтях, що реферуються міжнародними наукометричними базами даних

SCOPUS та Web of Science. Науковцями здійснено доповіді на міжнародних конференціях у США, Фінляндії, Південній Кореї, Польщі, Україні.



Міжнародна група науковців Університету Академія Або (Åbo Akademi University), м. Турку, Фінляндія. 2017 рік

2.1.3. Фізико-технологічна лабораторія водних систем

Фізико-технологічна лабораторія водних систем (ФТЛВС) створена в 1983 р. як загальноінститутська лабораторія НДС (тодішнього УІВГ) за наукової підтримки академіка Л. А. Кульського та фінансової Міністерства СРСР та України. Вона виконувала роль головної лабораторії Міністерства СРСР з питань безреагентних методів стабілізації технологічних вод на електростанціях. В період 1987–1990 рр. лабораторією було проведено 4 загальносоюзні семінари щодо цієї проблеми, один з них у 1987 р. на базі УІВГ, останні в Києві на базі РДНТЕП.

В період 1983–1990 рр. ФТЛВС була укомплектована сучасними засобами досліджень, автоматизованими вимірними комплексами, які розроблено в лабораторії, та досвідченими фахівцями, здатними вирішувати складні завдання.

З 1996 р. і до сьогодні у ФТЛВС ведуться теоретичні та експериментальні дослідження за напрямками:

1. Вплив магнітного поля на кінетику карбонатних водних систем, у т. ч. на кристалізацію карбонату кальцію (CaCO_3) – основного компонента відкладень (Кочмарський В. З., Ковальов М. Л., Гаєвський В. Р.). Розроблено теорію кристалізації карбонату кальцію з водних розчинів. Розроблено нові

конструкції магнітних апаратів, які впроваджено у виробництво на Рівненській та Хмельницькій АЕС.

2. Досліджуються закономірності розчинення вуглекислого газу (CO_2) у водних системах та зв'язані з цим процеси. Встановлено особливості розчинення CO_2 у воді, які мають принципове значення для пояснення проблем роботи систем іонної очистки води робочих контурів АЕС та ТЕС (Кочмарський В. З., Гаєвський В. Р.). Відкрито явище нерівноважної аномальної іонізації вуглекислого газу при його розчиненні у воді.

3. В лабораторії ведуться розробки багатопараметричних систем контролю якості води, створено діючий зразок такої системи (Кочмарський В. З., Гаєвський В. Р.), на якій виконано основні дослідження кінетики гідрокарбонатних систем.

4. Створено теоретичні засади магнітного фільтрування залізомістких суспензій. Вперше застосовано для опису процесів фільтрування статистичний підхід, що ґрунтується на використанні кінетичних рівнянь типу Больцмана та Колмогорова-Феллера. Доведена ідентичність рівняння Мінца рівнянням Колмогорова – Феллера.

5. Досліджувалися і удосконалені способи електроімпульсного дистанційного зондування підземних водних потоків, зокрема, на замовлення Держкомводгоспу України виконано значний обсяг робіт з виявлення зон фільтрації в Північнокримському каналі та структури зони зсуву в околі Черкаського водосховища (Донецька обл.) (Кочмарський В. З., Янішевський В. І.).

6. Виконувалися роботи з удосконалення установок та розробки теорії електролізного знезараження води (Кочмарський В. З., Кочмарський О. В.). Результати робіт впроваджено на об'єктах Рівненської та Львівської областей.

7. На замовлення фірми «Прикарпаттранснафтопродукт» виконано комплексні дослідження зони забруднення підземних горизонтів нафтопродуктами на базах зберігання, побудовано карти поширення нафтопродуктів, зроблена оцінка їх кількості. Розроблена методика та пристрої для очистки поверхневих і підземних вод від нафтопродуктів. З допомогою розробленої та виготовленої в ФТЛВС установки очищено біля 500 тис. тонн підтоварних вод на базі зберігання поблизу Сваляви в Закарпатській області.

8. Роботи лабораторії відомі у світі. Лабораторія підтримує наукові контакти з Ренд-Африканським університетом (м. Йоганнесбург, ПАР), Крендфілдським університетом (Англія), Люблінським технічним університетом (Польща).

Винаходи ФТЛВС захищені авторськими свідоцтвами та патентами України і впроваджені на Рівненській та Хмельницькій АЕС, Зуєвській та

Бурштинській ТЕС, а також на електростанціях Мосенерго, Саратовенерго та Ураленерго.

Розробка ФТЛВС магнітного апарата продуктивністю 25000 м³/год який впроваджено на РАЕС, удостоєна в 1989 р. срібної медалі ВВДНГ.

На жаль, у 2014 р. лабораторія рішенням керівництва НУВГП була зруйнована і фактично припинила свою діяльність, хоча наукову продукцію у вигляді статей продовжує видавати силами В. Кочмарського та В. Гаєвського.

Фото розробок і деяких впроваджень ФТЛВС



Стенд для моделювання режимів оборотних систем



Станція електролізного хлорування питної води на базі напірних проточних установок ЕП-10-25 у м. Самборі Львівської області



Станція електролізного знезараження питної води продуктивністю 5 кгАХ/добу, м. Старий Самбір Львівської області

2.2. Науково-педагогічна робота кафедри

Викладачі вищих навчальних закладів, окрім викладацької та наукової роботи, здійснюють і значну науково-педагогічну роботу, яка полягає у постановці лекційних демонстрацій, постановці нових лабораторних робіт, написанні інструкцій по їх виконанню, написанню підручників, методичних посібників, тексту лекцій тощо. Всі ці види робіт представлені у доробку кафедри фізики.

Що стосується лекційних демонстрацій, то під керівництвом доцента Бартосевича Романа Дмитровича та інших лекторів були підібрані по кожному з розділів загальної фізики ряд демонстрацій, зібраних з існуючих на кафедрі приладів та установок. По деяких темах були закуплені заводські демонстраційні установки з тією метою, щоб, практично, на кожній лекції можна було продемонструвати те чи інше явище, той чи інший закон фізики. Був складений каталог з описом демонстрацій, який започаткував на той час старший лаборант Шляховий В'ячеслав Леонідович і по сумісництву демонстратор, який показував демонстрації, коментуючи їх. Пізніше цю роботу продовжив Юхимчук Віталій Анатолійович, який розширив перелік лекційних демонстрацій, доповнивши їх новими установками. Особливу активність у розробці та виготовленні установок нових демонстрацій проявив доцент Заячківський Василь Петрович, який власноруч виготовляв, або за його кресленнями в майстерні виготовлялися оригінальні установки, як для наукових досліджень, так і для лекційних демонстрацій. Слід зауважити, що

всі завідувачі кафедри, при наявності коштів, завжди намагалися поповнити навчальні лабораторії новими заводськими лабораторними і демонстраційними установками та приладами, щоб якомога повніше підкріпити теоретичний матеріал лекцій лекційними демонстраціями.

При переїзді інституту з Києва до Рівного сюди було перевезено ряд приладів та лабораторних установок, деякі з них використовуються і по нині (тангенс-гальванометр). Але час іде, розвивається техніка, вдосконалюються вимірвальні прилади і з'являються нові методики вимірювань різних фізичних параметрів, в основі яких лежать електрифіковані та комп'ютеризовані установки. В міру фінансових можливостей кафедра постійно оновлює лабораторні установки, комплектуючи ними спеціалізовані лабораторії для проведення лабораторних робіт по окремих розділах фізики. Перелік лабораторій кафедри фізики:

- лабораторія механіки;
- лабораторія молекулярної фізики;
- лабораторія електромагнетизму;
- лабораторія коливних і хвильових процесів;
- лабораторія оптики;
- лабораторія атомної, ядерної фізики та фізики твердого тіла;
- лабораторія радіаційної фізики;
- лабораторія напівпровідників.

Доцент Троцюк Микола Йосипович приймав активну участь у розробці нових лабораторних установок, комплектуючи їх відповідними приладами. Під його керівництвом лаборанти кафедри монтували установки, паяли електричні схеми тощо. Особливо інтенсивно ця робота проводилася при переході на виконання лабораторних робіт за окремими циклами, коли виникла потреба мати декілька ідентичних лабораторних установок, що було вимогою часу. Ідею запропонувала асистент кафедри фізики Жомнір Ірина Василівна. Цю новацію вона пропагувала на всіляких міжвузівських семінарах, писала статті в науково-педагогічних журналах, ділилася досвідом з викладачами кафедр фізики інших вузів. Її ідеї були підтримані і поширені. Микола Йосипович створив лабораторію радіаційної фізики, підібрав відповідні прилади, розробив методики вимірювань і написав інструкції до виконання лабораторних робіт. На час її створення вона була однією з перших в Україні. Далі опіку над лабораторією перебрав в свої руки доцент Лебедь Олександр Олександрович.

Студенти під час вивчення курсу загальної фізики слухають лекції, відвідують практичні заняття, виконують лабораторні роботи. Все це вимагає додаткової самостійної підготовки з використанням конспектів лекцій, а головне, підручників з курсу загальної фізики. Тому, якісні, написані зрозумілою для студента мовою, підручники з описом певних історично

важливих експериментів з їх тлумаченням, є дуже важливою складовою при вивченні фізики.

Бібліотека університету постійно на замовлення кафедри поповнювала свої фонди необхідною літературою, частину якої видавали через абонемент, а інша частина передавалася в читальний зал бібліотеки. Після проголошення незалежності Україною в бібліотеках вищих навчальних закладів держави була велика кількість навчальної та наукової літератури на російській мові, а більшість вузів перейшла на українську мову навчання. З боку багатьох противників цього переходу одним з основних аргументів була відсутність відповідної україномовної літератури, про це говорили багато викладачів, які мали наукові ступені, хоча за логікою саме вони повинні були написати україномовні підручники, або хоча би перекласти вже існуючі, і досить вдалі підручники, на українську мову.

Кафедра фізики не чекала, поки міністерство, академіки почнуть продукувати україномовні підручники та посібники для студентів, а викладачі кафедри активно приступили до цієї роботи. Почин зробила група у складі доцентів Вадця Дмитра Івановича, Троцюка Миколи Йосиповича та старшого викладача Тучака Степана Самійловича, які написали декілька посібників з теоретичної підготовки, виконанню експериментів, обробці експериментальних даних та представленні кінцевих результатів з оцінкою їх точності для набору лабораторних робіт з різних розділів загальної фізики.

При закупівлі нових лабораторних установок або при постановці нових лабораторних робіт, що інколи було обумовлене спеціалізацією певної групи студентів, завжди викладач, який відповідав за дану роботу або за дану лабораторію, писав інструкцію по її виконанню. Ця робота постійно продовжується і кафедра, намагаючись звільнити студентів від рутинної математичної обробки даних, склала програми для обробки та візуалізації експериментальних даних на ЕОМ.

Разом з інструкціями по виконанню лабораторних робіт, викладачі кафедри, розділившись на окремі групи, написали україномовні посібники з різних розділів фізики, які користуються великою популярністю серед студентів. Слід зауважити, що колектив кафедри не піддався на умовляння і навіть тиск з боку керівництва деяких факультетів щодо викладання “меліоративної”, “будівельної” чи ще якоїсь фізики, запропонувавши під час вивчення фізики звертати увагу на використання тих чи інших законів фізики в конкретних виробничих процесах. Для цього викладачі кафедри, які читали лекції на окремих потоках, сформованих зі студентів однієї або близьких спеціальностей, зібрали інформацію про робочі програми спеціальних кафедр, щоб під час вивчення фізики (лекції, практичні заняття та лабораторні роботи) акцентувати увагу на окремих розділах чи темах, які є важливими для кожної окремої спеціальності. Відповідно студенти різних спеціальностей

виконують дещо інший перелік лабораторних робіт, тим чи іншим чином наближений до їх майбутньої професійної діяльності.

Як вже згадувалося, ще в 1960 році при УІВГ були організовані курси по підготовці до вступу у вузи. Курс фізики за середню школу там викладали переважно члени кафедри фізики, працюючи там на умовах погодинної оплати праці. Деякий час у вузі функціонувало стаціонарне підготовче відділення з денною формою навчання, де готувалися до вступу до вузу майбутні абітурієнти, в яких було не менше двох років виробничого стажу. Ця категорія слухачів використовувала шкільні підручники з фізики або всілякі посібники для вступників у вузи. Оскільки їх кількість в бібліотеці була невелика і їхня якість не завжди відповідала потребам викладачів та слухачів відділення та курсів, то старший викладач кафедри Свадеба Лідія Василівна написала посібник з фізики для вступників у вузи на російській мові і надрукувала його у видавничому відділі інституту. Пізніше його переклали на українську мову і перевидали за кошти підготовчого відділення.

Кожен викладач-лектор має конспект власних лекцій, який постійно оновлюється і доповнюється з набуттям досвіду читання лекцій чи зміни робочої програми курсу загальної фізики. Окрім курсу загальної фізики для окремих спеціальностей там, де передбачено це навчальною програмою, викладачі кафедри фізики розробили і читають для студентів окремих спеціальностей такі спецкурси: «Фізика напівпровідників», «Фізика атмосфери», «Радіаційна фізика». Ці спецкурси включають в себе лекційні заняття та виконання певної кількості лабораторних робіт. Написання курсу лекцій, підбір та постановка лабораторних робіт по окремих спецкурсах здійснили доценти Никонюк Євген Сергійович, Олексин Дмитро Іванович, Троцюк Микола Йосипович.

Важливою характеристикою якості викладацького складу кафедри є його професійний ріст, невід'ємною його складовою є навчання в аспірантурі та захист дисертацій. Більшість асистентів кафедри навчалися в аспірантурі і через певний час були обрані на посади старших викладачів. Так само, значна кількість викладачів кафедри захистили кандидатські дисертації, працюючи на кафедрі на посадах асистентів чи старших викладачів. Це Дубчак В'ячеслав Авксентійович, Троцюк Микола Йосипович, Вадець Дмитро Іванович, Орленко Віктор Федорович, Олексин Дмитро Іванович, Мороз Володимир Миколайович, Мороз Микола Володимирович, Гаращенко В'ячеслав Іванович, Гаращенко Олексій В'ячеславович, Сандуляк Олександр Васильович, Гаєвський Валерій Ростиславович, Лебедь Олександр Олександрович, Шепель Ніна Іванівна, Ковалець Маргарита Олексіївна, Рибалко Андрій Володимирович, Рудик Богдан Петрович.

3. БІОГРАФІЧНІ ВІДОМОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

БАЙДАН ВАЛЕНТИН ФЕДОРОВИЧ

Народився 14 січня 1933 року в селі Басів Кут біля Рівного. В школу почав ходити в Басовому Куті, а завершив навчання у СШ № 2 міста Рівного. Після школи працював в колгоспі і у 1952 році поступив на навчання до Кременецького педінституту на фізмат. Далі продовжив навчання в Львівському та Станіславському педагогічних інститутах. Викладав фізику та працював на адміністративній роботі в Коломийському та Рівненському медучилищі. З 1969 по 1976 роки Байдан Валентин Федорович працював на посаді старшого викладача кафедри фізики УІВГ, викладаючи на підготовчому відділенні.

БАРТОСЕВИЧ РОМАН ДМИТРОВИЧ

Народився 28 лютого 1934 року в місті Вишневець Тернопільської області у сім'ї коваля. Після закінчення Вишневецької середньої школи в 1952 році поступив у Львівський державний університет на фізичний факультет, який і закінчив в 1957 році. Працював вчителем фізики в Ожидівській середній школі Олеського району Львівської області. В 1960 році був обраний за конкурсом на посаду асистента кафедри фізики Комунарського гірничо-металургійного інституту. Через рік поступив в аспірантуру при цьому ж інституті, після закінчення якої працював асистентом кафедри фізики в КГМІ. В 1966 році був обраний на посаду старшого викладача Українського інституту інженерів водного господарства. В 1972 році захистив дисертацію на тему «Рентгено-спектральні дослідження деяких сплавів і сполук». В УІВГ працював замісником декана та деканом Загальнотехнічного факультету, а з 1979 року по 1988 рік очолював кафедру фізики УІВГ.

За наказом № 244 від 9 листопада 1992 року Бартосевича Романа Дмитровича виключили зі списків викладачів інституту у зв'язку зі смертю 20 жовтня 1992 року.

БОРТНИК ПЕТРО ПЕТРОВИЧ

Народився 26 квітня 1932 року в селі Буська Грубешівського району на Люблінщині (нині територія Польщі) у сім'ї селян. На початку 1940 року родина переселилася на територію України в село Корост Корецького району Рівненської області, де і почав ходити до школи. В 1945 році продовжив

навчання в п'ятому класі Рівненської школи № 2, після закінчення якої в 1951 році вступив до Кременецького педагогічного інституту на фізико-математичний факультет. В 1955 році, після закінчення педінституту, був направлений на роботу в середню школу міста Козлів Тернопільської області вчителем фізики, де і пропрацював до 1966 року. В 1966 році переїхав до Рівного і у вересні 1966 року був прийнятий на роботу в УІВГ на посаду старшого лаборанта кафедри фізики. У вересні 1967 року був обраний за конкурсом на посаду асистента кафедри фізики і на цій посаді пропрацював аж до 2004 року. Після цього продовжував працювати на кафедрі на посаді старшого лаборанта кафедри аж до переїзду до молодшої дочки в місто Полтаву в 2011 році.



Під час роботи на кафедрі зарекомендував себе як старанний виконавець та вимогливий викладач. Приймав участь в написанні та графічному оформленні близько тридцяти методичних посібників кафедри фізики, як з теоретичного матеріалу, так і по виконанню лабораторних робіт. Дуже багато корисного зробив для вузу, перебуваючи у відраядженнях в різних регіонах України з метою агітаційно-роз'яснювальної роботи серед майбутніх абітурієнтів нашого вузу. Також працював на пів ставки в науково-дослідній лабораторії доцента Никонюка Є. С. на посаді молодшого наукового співробітника. Співав у чоловічій капелі інституту.

Ще навчаючись в Кременецькому педінституті, показав себе активним спортсменом, виступаючи за збірну вузу в змаганнях з легкої атлетики та баскетболу. Ці свої якості продемонстрував вже і під час роботи в УІВГ, виступаючи за збірну викладачів факультету у міжфакультетських змаганнях в інституті.

БЯЛИК МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ

Народився 29 травня 1951 р. в селі Здовбиця Здолбунівського району Рівненської області. В 1958–1959 рр. навчався у першому класі Здовбицької початкової школи. В 1959 р. у зв'язку з переїздом батьків у місто Здолбунів поступив у другий клас Здолбунівської середньої школи № 1, яку закінчив із срібною медаллю у 1968 році. У 8–10 класах був неодноразовим переможцем районних та обласних олімпіад з фізики, математики та хімії. В 9 класі був призером всеукраїнської олімпіади з фізики. Фізику у школі викладав

прекрасний вчитель Демчук Б. І. Під час навчання в школі захоплювався легкою атлетикою та лижним спортом.



В 1968 році вступив на перший курс фізичного факультету Львівського державного університету ім. І. Франка, який закінчив з відзнакою у 1973 році. На третьому курсі почав займатись науковою роботою. Разом із своїм товаришем А. Бородчуком працював у лабораторії доцента Цаля М. О., в якій вирощував кристали і досліджував F-центри в лужно-галоїдних кристалах. Сконструював установку для прецизійного вимірювання густини кристалів, на якій була проведена серія наукових досліджень. На 4 та 5 курсах працював у науково-дослідній лабораторії професора Лисковича О. Б., в якій освоїв теорію і практику вирощування кристалів і дослідження їх оптичних властивостей. В цій лабораторії виконав курсову і дипломну роботи. За результатами наукових досліджень став призером українського конкурсу студентських наукових робіт. В університеті навчали відомі науковці і викладачі Біленький Б. Ф., Влох О. Г., Гайда Р. П., Дутчак Я. Й., Кицай М. О., Кобилянський В. Б., Лискович О. Б., Логвиненко О. О., Палюх Б. М., Пашковський М. В., Савицький В. Г., Сеньків М. Т., Стасюк І. В., Романюк М. О., Цаль М. О., Юхновський І. Р. та інші. Закінчив військову кафедру, отримав військове звання лейтенанта. Під час навчання в університеті захоплювався легкою атлетикою та гірським туризмом. Під час літніх канікул працював у студентських будівельних загонах. У селищі Петрове Кіровоградської області збудували тваринницький комплекс, у м. Сургут у Сибірі будували Сургутську електростанцію.

Після закінчення університету був направлений на роботу в Городоцький район Львівської області, де з 1973 по 1974 рік працював вчителем фізики Комарнівської середньої школи (крім фізики викладав астрономію, математику, креслення й фізкультуру). З 1974 по 1976 рік працював заступником директора з навчально-виховної роботи Переможненської середньої школи.

В 1976 р. вступив до аспірантури на спеціальність «Фізика твердого тіла» при Львівському держуніверситеті. Під час навчання в аспірантурі був головою «Ради молодих вчених» Львівського університету. Спроектував і змонтував високовакуумну установку для дослідження оптичних і катодолюмінесцентних властивостей кристалів, на якій були зроблені основні наукові дослідження по дисертації. Зокрема досліджено спектри власної люмінесценції монокристалів CdI_2 та $CdBr_2$, а також кристалів, активованих

домішками Pb, Mn. Виявлено і досліджено анізотропію спектрів збудження катодолюмінесценції. Отримано і досліджено спонтанне випромінювання кристалів CdI_2 в ультрафіолетовій області спектру при електронному збудженні. Розроблено низьковольтні катодолімінофори на основі кристалів $CdBr_2-Mn$, які були впроваджені у виробництво у ВНДІ люмінофорів і особливо чистих речовин. У 1979 р. був членом оргкомітету Всесоюзної наукової конференції з люмінесценції. У 1980 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук на тему «Дослідження оптичних властивостей і центрів захоплення в кристалах $A^{II}B^{VII}_2$ з шаруватою структурою». Керівниками дисертаційної роботи були професор Львівського університету Лискович О. Б. і доктор наук Антонов-Романовський В. В. з фізичного інституту академії наук СРСР (ФІАН), м. Москва. Після закінчення аспірантури працював асистентом на кафедрі загальної фізики Львівського університету.

В 1981 р. переїхав у м. Рівне і поступив на роботу на кафедру фізики Українського інституту інженерів водного господарства, де працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, завідувачем кафедрою. В інституті, тепер Національному університеті водного господарства і природокористування, був заступником декана факультету проектування і будівництва гідромеліоративних систем, відповідальним секретарем приймальної комісії інституту, деканом факультету довузівської підготовки, директором центру довузівської підготовки українських та іноземних громадян.

З 1988 р. по 1994 р. був завідувачем кафедри фізики, змінивши на цій посаді доцента Бартосевича Р. Д. В цей період колектив кафедри складав понад 50 осіб, в тому числі 24 викладачі. На кафедрі була спеціалізована лекційна фізична аудиторія, оснащена телевізійною системою, засобами і обладнанням для проведення лекційних демонстраційних експериментів з усіх розділів курсу фізики. Лабораторні заняття проводились в 4 навчальних лабораторіях, оснащених лабораторним обладнанням з усіх розділів фізики. При кафедрі працювали три науково-дослідні лабораторії під керівництвом доц. Никонюка Є. С. та доц. Мороза В. М., доц. Кочмарського В. З., проф. Сандуляка О. В. і доц. Гаращенко В. І. Кафедра, навчальні аудиторії і лабораторії знаходились в учбовому корпусі № 7, науково-дослідні лабораторії в корпусах № 1, 2, 4 та 7. В 1991 р. доцентом Троцюком М. О. створена лабораторія з ядерної фізики для навчання студентів-екологів. Обладнання для цієї лабораторії завдяки зусиллям доц. В. Гаращенко було передано університету Хмельницькою АЕС.

В період з 2003 р. по 2013 р. працював деканом підготовчого відділення, а потім директором центру довузівської підготовки, в якому щороку навчалось понад 700 українських та іноземних слухачів. У 2014 році

звільнився з університету.

З 2007 р. по 2012 р. був експертом Державної атестаційної комісії при Міністерстві освіти і науки України. За цей час побував у понад 40 вищих навчальних закладах України, в яких здійснював експертизу, надавав методичну і організаційну допомогу в роботі підготовчих відділень і факультетів.

В 1991 р. був спостерігачем на Всеукраїнському референдумі про незалежність та державний суверенітет України.

Неодноразово був спостерігачем при проведенні зовнішнього незалежного оцінювання знань випускників шкіл в різних областях України.

В 1990 р. був обраний депутатом Рівненської Обласної ради народних депутатів 21 скликання. З 1990 р. по 2005 р. був заступником голови комісії з екології та ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС Обласної ради народних депутатів. На цій посаді приймав участь в організації дослідження стану радіоактивного забруднення території області, в розробці заходів по ліквідації наслідків аварії, дезактивації території, рекультивації земель, захисту населення, медичного обстеження і медичного обслуговування населення області на забрудненій частині території. Зусиллями депутатів Обласної ради бувший комплекс «Ліксанупру» був переданий під спеціалізовану лікарню для обслуговування жителів забрудненої частини території області, яка працює по даний час. В місті був створений сучасний медичний діагностичний центр.

В 2006 р. був обраний членом-кореспондентом, а в 2010 р. академіком Інженерної Академії України. Є автором понад 80 наукових праць, монографії з фізики твердого тіла, оптики, люмінесценції, атмосферної рефракції, теорії супутникових навігаційних систем, телекомунікацій, оптичного цифрового зв'язку, теорії гравітаційної та обертової нестабільності фізичних систем. Приймав участь в наукових і науково-технічних конференціях в Україні, Росії, Бельгії, Німеччині, Польщі, Угорщині, Словаччині. Автор понад 15 науково-методичних праць, підручників.

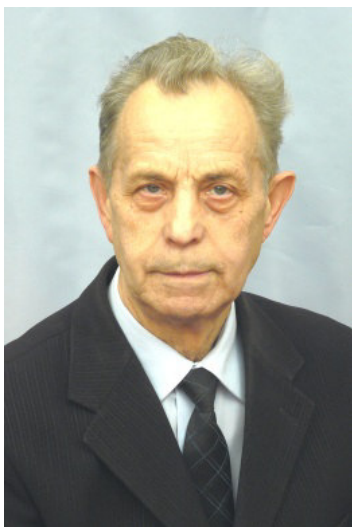
В 1993 р. створив підприємство по виробництву обладнання зв'язку, телекомунікаційного обладнання, яке поставляє продукцію для операторів зв'язку, інтернет провайдерів, підприємств та установ України.

Нагороджений Почесною грамотою Міністерства науки та освіти України, нагрудним знаком «Відмінник народної освіти» (1989 р.), «Відмінник освіти України» (2001 р.), орденом «Бізнес Слава» (2010 р., за вагомих внесок у розвиток економіки України), орденом «Хрест пошани України» (2011 р., за професійне управління підприємством-лідером економіки України).

Одним із видів хобі є гірський туризм. Ще в студентські роки пройшов значну частину Карпат, побував на гірських вершинах Говерла, Піп Іван, Петрос, Близниця та інших. В часи незалежної України побував в українських

та польських Карпатах, словацьких Татрах, чеських Столових горах, болівійських Андах, непальських, індійських та китайських Гімалаях, у Тибеті.

ВАДЕЦЬ ДМИТРО ІВАНОВИЧ



Народився 4 березня 1937 року у селі Полян Славутського району Камінь-Подільської (нині Хмельницької) області в багатодітній сім'ї колгоспників, дев'ятою дитиною. Мати Вадець (дівооче прізвище Дмитрук) Євдокія Якимівна 14.03.1900 року народження, батько Вадець Іван Трохимович 05.01.1902 року народження.

В 1945 році пішов у Полянську початкову, потім у семирічну школу, яку закінчив у 1952 році. З 1952 по 1955 рік навчався у дев'ятирічній школі у сусідньому селі Новий Кривин. Легко давалися фізико-математичні предмети, історія, географія. На канікулах працював нагонщиком на кар'єрі торфодобування Полянської паперової фабрики,

згодом шлакоцистом котельної фабрики.

З п'ятого класу під керівництвом Олейника Івана Яковича (колишнього горніста кінної бригади Котовського Григорія Івановича) здобував у духовому оркестрі музичну освіту трубача (корнетиста).

З 1955 року навчався у Львівському державному університеті ім. Ів. Франка на фізичному факультеті на кафедрі рентгенометалофізики, який закінчив у 1960 році. Під час навчання в університеті був учасником духового, естрадного та корнетистом-солістом симфонічного оркестру. У драматичному театрі ставили опери: Наталка Полтавка, Запорожець за Дунаєм. Як додаток до стипендії, з 5.10.1957 року заробляв гроші в складі групи студентів, які спочатку візуально, а пізніше фотографічно спостерігали за рухом штучних супутників Землі, під керівництвом астрофізика, доктора, професора Каплана Самуїла Ароновича, а пізніше під керівництвом астрофізика Каймишина Івана Антоновича, іменем якого названо малу планету Сонячної системи. Заробіток складав у рази більше розміру стипендії.

В студентські роки займався науковою роботою. Матеріали дипломної роботи опубліковані в журналі Фізика металів та металознавства і статті «Дослідження псевдо бінарного розрізу системи ZnSb-CdSb методом Дебая».

З 1960 року по 1962 рік працював у школах Волині вчителем фізики, астрономії, креслення. З 1962 по 1964 рік був першим завучем Володимир-Волинської середньої школи № 2.

На громадських засадах керував міським планетарієм, читав лекції по лінії товариства «Знання». Був делегатом Всесоюзного з'їзду товариства «Знання» у Москві.

З 1.09.1964 року по 17.11.1966 року був асистентом, старшим викладачем кафедри фізики Українського інституту інженерів водного господарства (УІІВГ, м. Рівне).

З 17.11.1966 по 11.10.1969 року навчався в аспірантурі ЛДУ ім. Ів. Франка на кафедрі рентгенометалофізики. Захистив кандидатську дисертацію «Рентгенографічне дослідження теплових коливань атомів деяких твердих тіл» у 1970 році.

Під час навчання в аспірантурі керував виконанням курсових і дипломних робіт студентів Третякова Юрія Володимировича та Федішина Ярослава Івановича, а пізніше практично керував виконанням кандидатських дисертацій Федішина Я. І. (захистив кандидатську дисертацію в 1972 році, тепер професор, зав. кафедрою математики та фізики Львівського університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С. З. Ґжицького) та Чеха Володимира Григоровича (дисертація 1984 р.). Аналіз та математична обробка результатів цих робіт здійснювалась на основі лабораторій УІІВГ.

Після аспірантури за направленням працював на кафедрі фізики УІІВГ (м. Рівне) асистентом, старшим викладачем, доцентом, завідувачем, а потім, з 1974 до 2013 р. деканом факультету довузівської підготовки. Проводив зі студентами всі види занять. Керував, як і під час аспірантури, виконанням госпдогвірних робіт, зокрема, по визначенню залишкових напруг та дислокацій після дії різців на токарних станках та волочіння вольфрам-ренієвих термопар крізь фільтри, проведення фазового аналізу твердих відходів. Високотемпературним рентгенографічним методом разом зі співавторами дослідив теплові властивості іонних кристалів (KCl, KBr, NaCl, CsCl, системи сплавів KCl-KBr), системи сплавів Cu-Ni, Fe-Ni, групу гексаборидів металу типу CaB₆ та групу додекаборидів типу UB₁₂.

На базі рентгенівської лабораторії та обчислювального центру УІІВГ під моїм керівництвом студентами ЛДУ ім. Івана Франка виконувались дипломні роботи. По лінії студентського наукового товариства виконані і опубліковані статті студентами Косік Л. П. (2 ст.), Булгаковим В. С. (1 ст.), Вадцем С. Д. (6 статей), Фурман А. В. (2 статті, нині кандидат технічних наук), Тичинський Е. Е. (1 ст.), Голдун І. І. (1 ст.). Опубліковано біля 100 статей методичного і наукового змісту, з них 7 посібників.

Здебільшого публікації у співавторстві з іншими дослідниками. Зокрема, це Федішин Я. І. (22 публікації, Львів, професор), Тучак С. С. (20 публікацій, Рівне, старший викладач), Троцюк М. Й. (18 публікацій, Рівне, доцент), Романів О. Я. (12 публікацій, Рівне, Житомир, доцент), Тимейчук О. Ю. (8 публікацій, Рівне, доцент), Гіллер Я. Л. (7 публікацій, Львів, доцент,

керівник кандидатської роботи), Мартинюк В. Д. (7 публікацій, Рівне, старший викладач), підготовлені матеріали для захисту кандидатської дисертації, була домовленість із опонентом Савицьким В. Г., доктором, професором (Львів), Орленко В. Ф. (7 публікацій, Рівне, доцент, зав. кафедри), Бортник П. П. (6 публікацій, Рівне, асистент), Мороз М. В. (6 публікацій, Рівне, професор), Миколайчук О. Г. (6 публікацій, Львів, професор), Падерно Ю. Б. (6 публікацій, Київ, доктор, професор), Дутчак Я. Й. (5 публікацій, Львів, доктор, професор) та інші.

Наукові та методичні роботи опубліковані в журналах, наукових вісниках університетів, збірках тез наукових міжнародних та союзних конференцій тощо. Серед них «Физика металлов и металловедение» (Росія), «Известия вузов, физика» (Росія), «Электронная техника. Серия материалы», «Сборник Академии наук СССР Редкие металлы и сплавы с монокристаллической структурой» (Росія), «Известия АН СССР. Неорганические материалы» (Росія), «Український фізичний журнал», «Доп в Укр. НИИНТИ», «Матеріали II міжнародного Смакулівського симпозиуму. Тернопіль, ТДТУ», «Матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції. М. Рівне», «Науковий вісник, фізика ЛДУ ім. Ів. Франка», «Журнал нано- та електронної фізики», «Науковий вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Рівне» та інші видавництва.

В пошуках місця роботи не літун. В трудовій книжці є записи: навчання в Львівському державному університеті ім. Ів. Франка, за направленням робота в школах Волині та після аспірантури за направленням робота в УІВГ (пізніше НУВГП).

На кожному місці роботи брав участь в суспільнокорисній роботі, громадському житті. Зокрема, на першому курсі навчання був на збиранні врожаю у Кіровоградській області, на другому курсі – на збиранні врожаю на ціліні (Павлодарська область), на Рівненщині на збиранні врожаю картоплі, протягом півтора десятка років був уповноваженим по різного типу виборах, був одним із очільників громадської організації. В трудовій книжці зазначено 36 заохочень - це почесні грамоти, медалі, орден. Зокрема, це нагрудний знак «Высшая школа СССР» (1974 р.), орден «Дружби народів» (1982 р.), Почесна грамота Мінвузу СРСР (1987 р.), медаль «Ветеран праці» (1996 р.), нагрудний знак «Відмінник освіти України» (2007 р.), нагрудний знак «А.С. Макаренко» (2011 р.) тощо.

На роботі не скандальний, тихий. В житті законослухняний, доброзичливий. Поганих звичок не маю. На 83-тньому році життя з співавторами продовжую наукову діяльність, займаюсь сільським господарством, вирощую овочі, фрукти, квіти на батьківщині, по господарству допомагаю сусідам-пенсіонерам.

Уподобання: наукові дослідження ангармонізму теплових коливань атомів твердих тіл, рентгенографічне розділення коливань аніонів і катіонів. Захоплююсь політикою, історичною літературою, астрофізикою, космонавтикою, «сиджу» в інтернеті.

Маю старших: 97-річну сестру, 96-річного та 86-річного братів. Маю дружину Таїсу, дочку Наталію, сина Сергія, внучок: Анну і Мажену.

P.S. На шкільних літніх канікулах пас череду колгоспних телят, а потім череду великої рогатої худоби.

Батьки з сім'єю були на окупованій німцями території. Під час війни разом з односельчанами старша сестра була вивезена у Німеччину. Цей факт став гальмом при вступі в педагогічне училище.

Не на словах відчув голодний 1947 рік.

ГАЄВСЬКИЙ ВАЛЕРІЙ РОСТИСЛАВОВИЧ



Народився 13 січня 1963 року в селі Миляновичі Ковельського району Волинської області. У 1980 році закінчив Гощанську середню школу і поступив на фізичний факультет Київського Державного університету. У 1987 році закінчив університет і отримав диплом фізика (кваліфікація – фізика металів, викладач фізики). З 1987 по 1991 рік працював у конструкторському бюро «Союзвузприлад» інженером-конструктором з електронних приладів по розробці лабораторних робіт з фізики. У 1991 році перейшов працювати у науково-дослідний сектор (НДС) НУВГП у Фізико-технологічну лабораторію водних систем (ФТЛВС) (науковий керівник – професор Кочмарський В. З.) інженером, молодшим науковим співробітником, науковим співробітником. У лабораторії працював над виготовленням комп'ютеризованої вимірювальної системи для фізико-хімічних досліджень газообміну і кристалізації малорозчинних солей. У 1996 році поступив в аспірантуру при кафедрі фізики НУВГП і, використавши доробки, зроблені у ФТЛВС, у 2011 році виконав і успішно захистив технологічну дисертацію кандидата технічних наук на тему: «Підвищення ефективності роботи охолоджувальних систем оборотного водопостачання теплоелектростанцій шляхом зменшення кальцій-карбонатних відкладень» (науковий керівник роботи – професор

Кочмарський В. З.). У 2015 році отримав вчене звання доцента кафедри хімії та фізики.

За результатами експериментально-дослідницьких робіт і робіт з інновації викладання фізики у вищій школі опублікував близько 60 робіт, серед яких монографія, патенти, роботи у науковометричній базі SCOPUS та методичний матеріал. Напрямом наукових досліджень є приладовий контроль водних середовищ, кристалізація малорозчинних солей, стабілізаційна обробка води охолоджувальних систем.

ГАРАЩЕНКО В'ЯЧЕСЛАВ ІВАНОВИЧ



Народився 14 липня 1949 р. в с. Підлісному, Кіровоградської області, Олександрівського району. В 1956 р. пішов у 1-й клас Підлісненської СШ, яку закінчив в 1966 р. із Золотою медаллю. Батько, 1921 р. н. – вчитель. Мати, 1923 р. н. – вчителька. В 1966 р. поступив до Харківського інституту механізації та електрифікації сільського господарства, який закінчив в 1971 р. Після закінчення інституту був направлений на роботу в Брацлавський сільськогосподарський технікум, на відділення електрифікації викладачем дисциплін: електротехніки, фізики, електричних станцій і н/ст., експлуатації і ремонту енергетичних установок. В 1975 р. був запрошений керівництвом Вінницького політехнічного інституту на посаду молодшого наукового співробітника наукової лабораторії кафедри енергетики. В 1976 р. разом з Сандуляком О. В. та Лазаренко Л. М. був запрошений на роботу в Український інститут інженерів водного господарства (м. Рівне) на кафедру фізики. В цьому ж році була створена науково-дослідна лабораторія магнітної очистки водних середовищ, керівником якої був призначений Сандуляк О. В., заступником Гаращенко В. І. З 1976 по 1979 р. пропрацював на посаді старшого наукового співробітника лабораторії магнітної очистки водних середовищ кафедри фізики. У 1979 р. переведений на посаду асистента кафедри фізики. У 1980 р. поступив в аспірантуру (заочна форма навчання), яку у 1981 р. достроково закінчив і успішно захистив кандидатську дисертацію. У 1982 р. переведений на посаду старшого викладача, як обраний за конкурсом. У 1984 р. переведений на посаду доцента кафедри фізики, як обраний за конкурсом. У 2015 р. призначений завідувачем

кафедри хімії та фізики. В 1979–1980 рр. разом зі своїми колегами Сандуляком О. В., Яцковим М. В., Корховим О. Ю, Сандуляком В. В., Волковим І. В. вперше в історії нашого вузу запатентували нові науково-технічні розробки в США, Німеччині, Франції, Японії, Швеції, Італії, Індії та отримали 45 зарубіжних патентів. На основі перемовин з представниками декількох зарубіжних компаній в 1980 р. була підписана угода з французькою компанією «Флонік Шлемберже» по продажу технології магнітного очищення природного газу на суму 2,5 млн фр. франків. В 1982 р. наш інститут отримав на валютний рахунок 425 тис. доларів США.

В 1982 р. разом з Сандуляком О. В. став лауреатом Республіканської премії ім. М. Островського в галузі науки, техніки та виробництва за комплексну наукову роботу «Дослідження, розробка і впровадження нових електромагнітних фільтрів-осаджувачів для підвищення якості рідини». Особливістю премії було те, що премію могли отримати молоді науковці, вік яких не перевищував 33 роки. З майже 200 робіт, поданих на конкурс, премію отримали дві роботи.

В 1983 р. в складі творчого колективу став переможцем республіканського конкурсу на кращу пропозицію винахідників і раціоналізаторів та нагороджений почесною Грамотою.

В 1985 р. в складі творчого колективу нагороджений Золотою медаллю І Всесвітньою виставки досягнень молодих винахідників (Болгарія, 1985 р.) Розробки представили 120 країн світу.

В 1987 р. за впровадження науково-технічних розробок в промисловість присвоєно почесне звання «Заслужений винахідник України».

В 1984, 1987, 1989, 1991 рр. за впровадження науково-технічних розробок у промисловість нагороджений срібною, бронзовими медалями та дипломом ВДНГ СРСР та ВДНГ України.

В 1986 р. нагороджений Дипломом «Лауреат Республіканської виставки науково-технічної творчості молоді».

В 1987 р. за значні досягнення в навчальній та науковій роботі занесений на дошку пошани інституту.

В 1987 р. нагороджений Почесною грамотою Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти України за активне впровадження наукових розробок в промисловість.

В 2003 та 2007 рр. за високі результати в навчальній, науковій та винахідницькій роботі занесений на дошку пошани «Людина року». Є керівником науково-дослідної лабораторії «Процесів та апаратів фізико-хімічних методів очистки». Як керівник проектів і відповідальний виконавець госпдоговірної теми відповідав за розробку, виготовлення та впровадження електромагнітних фільтрів на Бурштинській, Вуглегірській, Литовській, Молдовській, Добротвірській, Кишинівській, Вінницькій, Львівській ТЕС,

Рівненському ВО «Азот», Новолипецькому металургійному комбінаті для глибокого очищення від феромагнітних домішок технологічних, стічних вод та продуктів технології. За результатами науково-дослідних робіт та експериментальних і теоретичних досліджень опубліковано 385 наукових, науково-методичних робіт, авторських свідоцтв, вітчизняних патентів, в тому числі 45 зарубіжних патентів.

В 2007 р. в складі творчого колективу став співавтором наукового відкриття № А-421 від 29. 05. 2007 р. «Закономерность распределения ферро-, диа- и парамагнитных дисперсных частиц в объеме многофазовых текущих сред под многофакторным воздействием на систему».

В 2009 р. нагороджений Почесною грамотою Рівненської обласної ради за сумлінну працю, високу професійну майстерність та з нагоди Дня винахідника та раціоналізатора.

В 2011 р. нагороджений Почесною грамотою Управління освіти і науки РОДА за сумлінну працю, високий професіоналізм, значний внесок в підтримку обдарованої молоді.

В 2014 р. нагороджений Почесною грамотою Рівненської малої академії наук за високий рівень організації винахідницької та раціоналізаторської діяльності серед обдарованої молоді.

В 2015 р. нагороджений Почесною грамотою Рівненської міської ради та виконавчого комітету за високий професіоналізм, плідну науково-педагогічну діяльність, підготовку висококваліфікованих фахівців і з нагоди 100-річчя від часу заснування НУВГП.

В 2014 р. нагороджений Почесною грамотою Національного центру «Мала академія наук України» за підготовку переможців II та III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів малої Академії наук України.

У 2019 році нагороджений Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України за високий професіоналізм, плідну науково-педагогічну діяльність та підготовку висококваліфікованих фахівців.

В'ячеслав Іванович помер 2 березня 2021 року після тривалої боротьби з онкологічним захворюванням.

ГАРАЩЕНКО ОЛЕКСІЙ В'ЯЧЕСЛАВОВИЧ

Народився 27 квітня 1987 року у м. Рівне. У 2004 році закінчив Рівненську загальноосвітню школу I–III ступенів № 11. Під час навчання в школі приймав активну участь в предметних олімпіадах, конкурсах та спортивних змаганнях. Так, наприклад, у 2004 році став переможцем II та III етапів Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-



членів МАН України (базова дисципліна – фізика). Крім того, став п'ятиразовим чемпіоном Рівненської області з баскетболу та триразовим учасником чемпіонатів України у складі збірної Рівненської області.

З 2004 по 2009 рік навчався в Національному університеті водного господарства та природокористування на факультеті прикладної математики та комп'ютерно-інтегрованих систем за спеціальністю «Автоматизоване управління технологічними процесами». Отримав диплом магістра з відзнакою.

Починаючи з 2004 року працював в науково-дослідній лабораторії процесів і апаратів фізичних методів очищення (керівник – к.т.н., доц. Гаращенко В. І.) на посадах інженера, молодшого наукового співробітника, наукового співробітника, а з 2015 року на посаді старшого наукового співробітника. За період роботи в лабораторії був виконавцем п'ятих держбюджетних та п'ятих госпдоговірних тем, а також був виконавцем чотирьох впроваджень апаратів для магнітного очищення сипучих середовищ від феромагнітних домішок на підприємствах України.

З 2009 по 2010 рік працював стажистом-дослідником на кафедрі водовідведення, теплогазопостачання та вентиляції НУВГП.

В 2010 році вступив до аспірантури та у 2015 році успішно захистив дисертаційну роботу на тему «Очищення технологічних вод теплоенергетичних підприємств намагніченою ферито-феромагнітною фільтруючою загрузкою» (науковий керівник – д. т. н., проф. Астрелін І. М.) в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут ім. І. Сікорського».

З 2013 року працює асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри хімії та фізики НУВГП.

З вересня 2019 р. по жовтень 2021 р. працював на посаді в.о. завідувача кафедри хімії та фізики.

В 2013 році став учасником першої наукової школи для наукових та науково-педагогічних працівників в Аргонській Національній Лабораторії Державного департаменту енергетики США (м. Чикаго).

Отримав премію голови Рівненської обласної державної адміністрації молодим вченим у галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок (2012 р.), Стипендіат Кабінету Міністрів України (2014–2015 рр.).

Автор понад 80 наукових праць, в тому числі понад 25 патентів, статей у наукометричних базах даних, посібників, тез доповідей міжнародних наукових конференцій та науково-методичних вказівок.

Напрямом наукових досліджень є теорія і практика магнітного очищення рідких, газових та сипучих середовищ від феромагнітних домішок.

ДИЛЕВСЬКИЙ ГАРІЙ БОРИСОВИЧ

Народився у місті Тирасполь у 1939 році. В 1940 році родина переїжджає до Чернівців. У роки війни родина була евакуйована до міста Балта Одеської області, а батько до 1946 року перебував на військовій службі. В 1946 році родина повертається до Чернівців. Після закінчення школи працював слюсарем, бульдозеристом. У 1960 році вступив на вечірнє відділення фізико-математичного факультету Чернівецького державного університету, а у 1961 році був переведений на стаціонар. Після закінчення університету працював на інженерних посадах на виробництві. З 1968 по 1971 рік навчався у аспірантурі при ЧДУ. Працюючи у Чернівецькому відділенні Інституту напівпровідників АН УРСР, захистив у 1976 році кандидатську дисертацію. У січні 1978 року Гарій Борисович був прийнятий на посаду старшого викладача кафедри фізики УІВГ, а у 1985 році був обраний за конкурсом на посаду доцента цієї ж кафедри. У листопаді 1987 року був звільнений з посади доцента кафедри фізики.

ДУБЧАК В'ЯЧЕСЛАВ АВКСЕНТІЙОВИЧ



Народився 7 лютого 1933 року у м. Кременець. В'ячеслав Авксентійович більше півстоліття працював викладачем і організатором педагогічного процесу, був успішним науковцем, фізиком-дослідником, автором численних наукових праць і винаходів. Але історія знає багато прикладів, коли люди науки захоплювалися творчістю, гарно співали, складали вірші, помножуючи свій розум і досвід на сердечність, душевність і ліричність. Це в повній мірі про нього. Можливо, саме через поезію він проявляв свою безмежну щирість і любов до життя, до людей, до рідної землі. На жаль, він вже пішов від нас у інші світи, та невмирущими залишаються його вірші для тих, кому він їх присвячував.

...ДЕДА

Я хотела написать это сразу после того, как ты ушел, и почему-то очень долго, нетипично для себя, собиралась с мыслями и силами. Я очень люблю тебя и всегда буду помнить то важное, что было между нами, дедуль. Когда встретишь там Богдана Сильвестровича – передай, что я восхищалась его талантом!

Я не знаю, где ты сейчас, но очень четко понимаю, что все равно где-то рядом. Ты любил меня, да и всех людей, тебя окружающих, неоднозначно, очень по-особенному, своим эксклюзивным стилем. Но я-то точно знаю, ЧТО значила для тебя. А многие, я уверена, считали это «нелюбовью». При этом неоднозначном отношении к тебе, все они любили тебя очень сильно. И уважали. Что иногда гораздо важнее.

Ты был очень «я-ориентирован». Многие называли это эгоизмом, а я только недавно поняла, как это важно – такое цельное, такое бережное отношение к себе, своим желаниям и ценностям. Ты до последнего был в строю и, только лишь учуяв приближение болезни, принял решение уйти. Да, ты бы и не смог жить больным, быть в тягость кому-то другому, именно поэтому, я уверена, все случилось так быстро.

Я люблю тебя и буду рассказывать о тебе своей дочери, я счастлива, что вы успели хотя бы узнать друг друга.

В своем последнем послании нам, своим детям, ты сконцентрировал самую главную, самую важную идею гармоничной жизни – любить. Эта мысль очень близка мне и, наверное, благодаря такой ее своевременности, уместности – ты как будто незримо был рядом и чувствовал все, что происходит в моей жизни. И я еще сильнее грущу от того, что мы больше не споем с тобой твои любимые украинские народные песни и не выпьем чарку за большим семейным столом. Твое место за ним всегда останется твоим. И в моем сердце его тоже никто никогда не займет.

Оксана

ЗАПОВІТ

Як умру, то відвезіть мене у Карпати,
Хочу в землі своїй рідній вічно спочивати,
Там, де хата батьківська край лісу стояла,
Там, де мені колискову мати заспівала.

Буде далі сонце світить, і місяць, і зорі,

Мене ж будуть вартувати Кременецькі гори.
З тих гір вітер на могилу буде прилітати,
Буде мені усі вісті переповідати.

Чи вже наша Україна від сну пробудилась,
А чи й далі знедолена у ярмі лишилась?
Не здавайтесь, українці, в борні за свободу,
Пам'ятайте, ви – нащадки козацького роду.

Скиньте ярмо з України, нехай кривда згине,
Нехай пісня визволення над краєм полине.
Колись її кобзар старий людям заспіває,
Тоді й мене серед інших він, мабуть, згадає...

МОЇМ НАЩАДКАМ

Коли ми молоді та дужі
І знань ще недостатньо маєм,
До тіла й духу ми байдужі,
Та про їх розвиток не дбаєм.

Та сама єдність духу й тіла
Складає певну особистість,
Бо визначає обсяг діла:
Його мізерність та величність.

Людина є вінцем природи,
Тому повинна так прожити,
Щоби не наробити шкоди
І позитивний слід лишити.

Для цього треба працювати,
Не зволікать і байди бити,
Щоби могли Вас шанувати,
Навчіться основне – ЛЮБИТИ!

Любіть життя, матір – природу,
Свою роботу та родину.
Працуйте для свого народу,
Любіть Вітчизну – УКРАЇНУ!

ПІСЛЯМОВА

Людина починає цінувати життя,
Як правило, коли воно минає.
Шкодує, що минулому немає вороття,
І часу щось змінити вже немає.

Я теж шкодую, що не все зробив,
Як планував собі, омріяв.
Втішаюсь тим, що недаремно жив,
І людям зла не заподіяв.
Я закликав єднатись українців,
Творить свою державу, працювати,
Здобути незалежність від чужинців.
Це будуть люди пам'ятать!

Це значить, як закінчиться життя,
Я весь не перетворюся у тінь.
Мій дух і ген піде у майбуття,
Вілл'ється в розум поколінь.

Хоч час сліди минулого руйнує,
Нас повертаючи у прах і тлінь,
Та попри все – таки завжди існує
Зв'язок нерозірваний поколінь!

ДЬОМІН ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСІЙОВИЧ

Народився 5 листопада 1918 року в місті Тунда Кемеровської області. Після закінчення семирічки та робітничого факультету з 1937 року по 1946 рік працював вчителем у школі. З 1946 року по 1950 рік навчався в Казахському університеті, де і залишився в аспірантурі. Після захисту кандидатської дисертації з 1955 року до 1960 року працював на посаді доцента на кафедрі фізики Алтайського політехнічного інституту. З 22 серпня 1960 року був призначений тимчасово виконуючим обов'язки завідувача кафедри фізики і хімії УІВГ, де і пропрацював до липня 1961 року, звільнившись за власним бажанням через хворобу дочки.

ЖОМНІР ІРИНА ВАСИЛІВНА

Народилася в жовтні 1928 року в селі Даничів Гощанського району Рівненської області. В 1939 році закінчила початкову школу в селі Вичівки Млинівського району, де в той час проживала родина її батьків разом зі старшим за неї та молодшим синами. Далі продовжувала навчання в Боремельській семирічній школі. Під час окупації родина переселилася до села Пустоївання Радивилівського району, де і закінчила шостий та сьомий класи неповної середньої школи. Після звільнення території від німецько-фашистських окупантів продовжила навчання в середній школі № 3 міста Кременець, після закінчення якої в 1946 році вступила до Львівського державного університету на фізико-математичний факультет. Закінчивши університет, почала свою трудову діяльність на посаді інженера Львівського автобусного заводу, далі перейшла на роботу вчителя фізики та математики в середній школі села Бище Бережанського району Тернопільської області (1951–1952 рр.), міста Скалат Тернопільської області (1952–1963 рр.). В 1963 році пройшла за конкурсом на посаду асистента кафедри фізики УІВГ, де і працювала аж до переведення в 1966 році на кафедру фізики та математики текстильного факультету КТІЛП, звідки знову повернулася на кафедру фізики УІВГ в 1970 році на посаду завідувача лабораторіями кафедри до 1973 року, коли знову обійняла посаду асистента кафедри фізики, пропрацювавши на цій посаді аж до виходу на пенсію в серпні 1984 року.

Під час роботи на кафедрі фізики на різних посадах, особливо на посаді асистента, проявила себе як досвідчений та вимогливий викладач. Приймала участь в написанні методичних посібників. У зв'язку зі збільшенням кількості студентів, більшого навантаження на навчальні лабораторії і з метою урізноманітнення лабораторних робіт для різних спеціальностей запропонувала перейти на циклове виконання лабораторних робіт, приймаючи саму безпосередню участь в розробці та постановці окремих циклів лабораторних робіт з різних розділів фізики, що вимагало неабияких затрат часу та зусиль. Ще за декілька років до переходу всіх викладачів кафедри до застосування методу Стьюдента при обчисленні похибок та запису кінцевого результату Ірина Василівна в своїх підгрупах запровадила здійснення обробки результатів експерименту за методом Стьюдента. Своїми новаторськими ідеями щиро ділилася з іншими викладачами і не тільки нашої кафедри та нашого вузу, а виступала на міжвузівських конференціях, друкуючись в методичних часописах. Декілька разів була куратором студентських груп, проявивши себе вимогливим, але справедливим вихователем.

ЗАЯЧКІВСЬКИЙ ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ



Народився 02 січня 1942 року в селі Тишківці, Городенківського району, Станіславської області (тепер Івано-Франківська).

Воєнне дитинство і післявоєнна юність пройшли в мальовничому Прикарпатті. Після закінчення середньої школи поступив в Чернівецький державний університет на фізичний факультет. Після другого курсу навчання по науковому обміну між Україною та Росією продовжив навчання у Московському державному університеті ім. М. В. Ломоносова.

Довелося тимчасово поміняти величні Карпати на менш рельєфні Ленінські (Воробійовські) гори. Компенсацією нееквівалентної заміни став нестримний фізичний ентузіазм, характерний для 60-х років минулого століття, феєрверк визначних відкриттів і досягнень (лазери, космос, термоядерний синтез, суб'ядерна матерія, реліктове випромінювання і т. д. і т. п.), можливість спілкування з крупними фізиками. Саме цей період сформував його як самодостатнього дослідника-експериментатора з оригінальним підходом до фізичних проблем. Його роботи з ТСП і ТРК стали значним внеском у вивчення дефектів CdTe.

Школа К. Д. Товстюка, яка була однією з найпотужніших фізико-матеріалознавчих інституцій України, випустила його з дипломом кандидата фізико-математичних наук у 1978 році. Тема дисертації: «Исследование центров захвата неравновесных носителей тока в теллуриде кадмия».

В 1984 році за рішенням вищої атестаційної комісії при Раді міністрів СРСР Заячківському Василю Петровичу присвоєно вчене звання доцента по кафедрі фізики.

Свою педагогічну роботу він розпочав у 1978 році на кафедрі фізики УІВГ з посади старшого викладача. Доброзичливе відношення до студента, намагання йому допомогти в опануванні предметом, використання особистого підходу в навчанні, педагогічне новаторство у викладі матеріалу, постійна критична налаштованість по-новому, висвітлюють здавалось би усталені, канонізовані положення курсу загальної фізики.

Василь Петрович був одним із фундаторів знаменитої у 1980-х роках фізико-технологічної лабораторії. Установки дослідження ефекту Холла, фото-Холл ефекту, ТСП, ТРК, світлопропускання, розсіяння світла, вирощування кристалів із візуалізацією процесу з їх блоками живлення, комутації реєстрації, вакуумними системами, кріостатами тримачами зразків, пічками пройшли через його вправні руки і кмітливий розум. Він закріпив за собою

славу яскравого представника естетичного напрямку в експерименті. Його кредо – не тільки теорія, але й експериментальна установка і сам експеримент повинні бути красивими і досконалими. Кожну його установку можна було демонструвати на найпрестижніших виставках як взірць довершеності – вона блищала, сяяла, і до того ж, що найважливіше, безвідмовно працювала.

Василь Петрович був відомий як скрупульозний збирач і тонкий поціновувач фізичного фольклору. Його унікальна збірка задач перевищувала багатство знаних корифеїв педагогіки Волькенштейн, Трофімової і Чертова, і є невичерпним джерелом мудрості декількох поколінь студентів. Для нього розв'язання задачі дорожче, ніж усе персидське царство.

Справедливості ради, потрібно зазначити, що він був не єдиним представником наукової династії Заячківських. Його брат Михайло мав славу фізика високої кваліфікації і наукової порядності, а його дочка Оксана достойно продовжує наукові пошуки в галузі економіки та фінансів.

ІЛЬЧУК ГАЛИНА ОЛЕКСАНДРІВНА

Народилася 26 серпня 1926 року в селі Іванівка Гоцанського району Рівненської області в селянській сім'ї. Після закінчення семирічки в Іванівці продовжила навчання в середній школі села Великі Межиричі. Закінчивши середню школу, поступила в Рівненський учительський інститут. Отримавши фах вчителя фізики і математики, була направлена в село Довгошії колишнього Острожецького району викладати фізику і математику в 8–10 класах. В 1956 році перевелася в середню школу села Користь Гоцанського району. В цьому ж році поступила на фізмат Рівненського державного педагогічного інституту, який закінчила в 1960 році. За наказом № 283 від 7 травня 1967 року була обрана по конкурсу на посаду асистента кафедри фізики УІВГ. За наказом № 539 від 26 червня 1972 року Ільчук Г. О. звільнили з посади асистента кафедри фізики у зв'язку із закінченням терміну обрання за конкурсом. В 1974–1975 роках Галина Олександрівна працювала викладачем погодинником підготовчого відділення УІВГ та на кафедрі фізики.

ЯЦИШИН-КВ'ЯТКОВСЬКА КАТЕРИНА ВІНЦЕНТІВНА

Народилась 12 грудня 1933 р. в селі Новосілки, Золочівського району, Львівської області.

В 1940–1946 рр. навчалася Новосілівській початковій школі.

З 1946 р. по 1952 р. навчалася в Вільшанецькій середній школі.

В 1952 р. вступила у Львівський державний педагогічний інститут на фізико-математичний факультет, який закінчила у 1956 р.

В 1956–1957 рр. працювала за направленням вчителем фізики в Коростянській СШ Гоцанського району Рівненської області.

В період з 1957–1963 рр. – вчитель фізики Червонянської СШ, Золочівського району, Львівської області. Один навчальний рік працювала на посаді завуча з навчально-виховної роботи.

В 1963–1965 рр. працювала лаборантом НДЧ у Львівському державному університеті ім. Ів. Франка.

З 1965 до 1994 р. працювала на посаді асистента кафедри фізики УІВГ(НУВГП).

За роки роботи в університеті декілька разів була куратором студентських груп і залишила в студентів приємні спогади, по-материнськи опікуючись ними.

Катерина Вінцентівна приймала участь в написанні інструкцій до виконання лабораторних робіт та методичних посібників, над якими працював колектив викладачів кафедри. Мала ряд публікацій в галузевих та вузівських журналах.

Вона була душею колективу під час святкування ювілеїв та свят колективом кафедри. Як господиня та кухарка була неперевершеною.

Померла 11 серпня 1994 року.

КЛЕПАЧ МИКОЛА ІВАНОВИЧ



Народився 15 червня 1953 року в селі Доброготів Дрогобицького району Львівської області. Після закінчення школи навчався на фізичному факультеті Львівського державного університету за спеціальністю «Радіофізика», який закінчив у 1980 році. Працював у 1980–1982 роках інженером НДС ЛДУ. З 1982 року – науковий співробітник СКТБ «Модулятор» кафедри нелінійної оптики ЛДУ. В 1985 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Ефекти профільної дисперсії в кристалах типу KDP» за спеціальністю Фізика твердого тіла. З 1986 по 1990 рр. – співробітник науково-дослідного сектору УІВГ. З 1990 р. – доцент кафедри електротехніки (нині кафедра автоматизації, електротехнічних та комп'ютерно-інтегрованих технологій) НУВГП.

КЛЮС ІГОР ПЕТРОВИЧ

Народився 31 жовтня 1943 року в Краківській області (Польща) в сім'ї службовців. Закінчив в 1960 році середню школу в Дрогобичі і поступив у Львівський державний університет, який і закінчив у 1965 році за спеціальністю фізика. Після чого навчався в аспірантурі на кафедрі рентгенометалофізики під керівництвом професора Я. Й. Дутчака. В листопаді 1968 році захистив кандидатську дисертацію. З 15 листопада 1968 року почав працювати в УІВГ, спочатку на посаді асистента, а з 10 травня 1970 року на посаді доцента. За наказом № 1118 від 4 грудня 1973 року був звільнений за власним бажанням. Далі працював у Хмельницькому інституті побутового господарства на кафедрі фізики на посаді доцента.

КОВАЛЕЦЬ МАРГАРИТА ОЛЕКСІЇВНА

Народилася 18 грудня 1949 року. Працювала на кафедрі фізики з 1975 по 2013 роки, після закінчення фізичного факультету Харківського державного університету і до виходу на пенсію. Пройшла всі сходинки професійної кар'єри, від лаборанта до доцента, кандидата фізико-математичних наук. На цьому шляху великою вдачею було те, що в 1976 році на кафедрі з'явився Євген Сергійович Никонюк, який перевівся у Рівне з Чернівецького державного університету. Він організував наукову лабораторію з вирощування та дослідження напівпровідникових кристалів. В 1980 році М. О. Ковалець увійшла до дружнього колективу лабораторії. А працювали в ній такі непересічні фізики як: М. Й. Троцюк, М. І. Кучма, В. П. Заячківський та ряд інших фахівців – М. В. Коцановський, В. Л. Шляховий, І. Н. Коваль, Н. І. Гудич, М. М. Швидка, В. В. Олефіренко.

Займалась лабораторія вирощуванням та дослідженням електро- та оптичних властивостей напівпровідникових кристалів групи $A^{IV}B^{VI}$, зокрема, телуриду кадмію. Цей напівпровідник завдяки своїм унікальним властивостям набув широкого застосування в мікроелектроніці, зокрема, для створення приладів нічного бачення, напівпровідникових діодів та тріодів. У 1984 році Маргарита Олексіївна поступила до аспірантури, що відкрив на базі лабораторії Є. С. Никонюк, а в 1987 році захистила кандидатську дисертацію: «Релаксаційні та міграційні процеси в кристалах телуриду кадмію».

КОВАЛЬЧУК ГАННА КАЛЕНИКІВНА

Ганна Калениківна Ковальчук (дівооче прізвище Федорченко) почала працювати на кафедрі фізики з 1963 року, спочатку на посаді асистента, а потім техніком та лаборантом до 1992 року.

КОГУТ ОЛЕКСАНДР МИХАЙЛОВИЧ

Народився 13 жовтня 1943 року в селі Лука Білоцерківського району Київської області. В 1946 році сім'я переїхала у місто Сколе Львівської області. Батько працював начальником автоколони при лісозаготівельній ділянці Львівської залізниці. В 1960 році після закінчення Сколівської середньої школи поступив на перший курс Львівського університету на фізичний факультет, який закінчив в 1965 році і був направлений на роботу до фізико-механічного інституту АН УРСР, де пропрацював на посаді інженера до 1967 року аж до вступу до аспірантури при Львівському університеті. Навчаючись заочно в аспірантурі, працював на посаді асистента кафедри рентгенометалофізики університету. В 1972 році захистив кандидатську дисертацію. З 1977 року по 1981 рік працював старшим викладачем кафедри фізики УІВГ. З 1981 року по 2004 рік працював доцентом кафедри фізики Львівської Політехніки. Науковий доробок становить біля 60 наукових статей.

Помер 3 квітня 2004 року у Львові.

КОРНІЄНКО ІГОР АРКАДІЙОВИЧ

Народився 6 січня 1922 року в місті Генічеськ Запорізької області в родині вчителів фізики. Середню школу закінчив місті Єйську в 1940 році і поступив на перший курс Ленінградського університету. Перерва в навчанні була обумовлена війною, під час якої перебував на фронті. Війну закінчив в Румунії, після чого продовжив навчання в університеті. З 1950 по 1953 рік навчався в аспірантурі Ленінградського університету. Далі працював на посаді асистента в Томському університеті, завідував кафедрою фізики в Муромському педагогічному інституті, а з 1958 по 1961 рік працював спочатку доцентом, а потім завідувачем кафедри фізики в місті Саратов. З 13 жовтня 1961 року доцента Корнієнка І. А. призначили виконуючим обов'язки завідувача кафедрою фізики та хімії УІВГ. В березні 1969 року Ігор Аркадійович за власним бажанням звільнився від виконання обов'язків завідувача кафедрою, залишаючись доцентом, а у серпні цього ж року звільнився з роботи в УІВГ у зв'язку з обранням за конкурсом в іншому вузі.

КОСТЕНКО ВОЛОДИМИР МИХАЙЛОВИЧ

Народився у 1946 році у Челябінську, де батько працював інженером, а мати лікарем. У 1953 році родина переїхала до міста Краматорська Донецької області. Здобувши у Краматорську середню освіту, вступає до Одеського університету на фізичний факультет, який закінчує у 1969 році, отримавши спеціальність «Фізик, теоретична фізика». В цьому ж році поступає в аспірантуру при Одеському університеті на кафедрі теоретичної фізики. З 1970 по 1971 служив у Радянській армії. Закінчивши аспірантуру отримує направлення в УІВГ. За наказом № 1950 від 29 жовтня 1973 року був прийнятий на кафедру фізики на посаду асистента. З вересня 1975 року був переведений на посаду старшого викладача кафедри фізики УІВГ, а після захисту кандидатської дисертації з листопада 1980 року працює на посаді доцента цієї ж кафедри. У вересні 1981 Володимир Михайлович звільняється з роботи в УІВГ за власним бажанням.

КОЧЕРГІНА ОЛЬГА ДМИТРІВНА



Народилась 10 березня 1970 р. в м. Рівне.

В 1977–1987 рр. навчалася СШ № 1 м. Рівне.

З 1987 по 1992 р. навчалася у Львівському державному університеті ім. Івана Франка на фізичному факультеті, отримала спеціальність фізик, викладач-фізики.

В 1992 р. і по даний час працює в НУВГП на кафедрі фізики та хімії спочатку старшим лаборантом кафедри фізики 2 роки, далі асистентом кафедри фізики, та старшим викладачем кафедри хімії та фізики до 2019 р.

Має 2 дипломи про другу вищу освіту за спеціальностями «Економіст-менджер» і «Інженер будівельник»

Список наукових праць виданих у співавторстві: статті – 4; тези з конференцій – 7; підручник – 1; методичне забезпечення – 18.

КОЧМАРСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ЗІНОВІЙОВИЧ



Кандидат фізико-математичних наук, доцент, член Українського фізичного товариства, дійсний член Української нафтогазової академії, член-кореспондент Міжнародної академії наук безпеки життєдіяльності та екології, науковий керівник Фізико-технологічної лабораторії водних систем Національного університету водного господарства і природокористування.

Народився 12 серпня 1944 р. в с. Нагірне Львівської обл., Самбірського р-ну, мати – вчителька, батько – майстер на заводі.

В школі поглиблено вивчав фізику та хімію, був учасником олімпіад, самостійно виготовив УКХ радіостанцію, за що був нагороджений путівкою в Республіканський табір юних техніків.

В 1960 р. закінчив зі срібною медаллю Дублянську (Самбірського р-ну) середню школу і поступив на фізичний факультет Львівського держуніверситету ім. І. Франка.

В університеті спеціалізувався у галузі теоретичної фізики, а саме в теорії твердого тіла у професорів Юхновського І. Р. та Глаубермана А. Є. В 1965 р. закінчив з відзнакою університет.

З 1965 р. по 01.12.1967 р. за направленням працював спочатку асистентом кафедри фізики Рівненського державного педінституту, а пізніше – кафедри теоретичної механіки Українського інституту інженерів водного господарства (УІВГ).

В 1967 р. витримав конкурсні экзамени в аспірантуру новоствореного Інституту теоретичної фізики ім. М. Боголюбова (ІТФ) АН України, де в подальшому працював у відділі академіка Давидова А. С. під безпосереднім керівництвом доктора Дзюби І. П. над проблемою взаємодії теплових нейтронів з дефектними кристалічними системами. Під час роботи в ІТФ підтримував кореспондентські зв'язки з групою провідних вчених світу, що працювали в цій же галузі, зокрема, майбутнім нобелівським лауреатом Невілом Мотом. Ці роботи в подальшому стали основою нанотехнології. Отримав важливі результати щодо спектрів коливань таких систем, які були підтверджені вченими Брукхенвейської лабораторії та в Інституті атомної енергії СРСР і за що був нагороджений першою премією ІТФ (у розмірі трьох тис. крб.) за 1972 р.

З 1973 р. працював на кафедрі фізики УІВГ, спочатку асистентом, потім доцентом і професором, де викладав всі розділи загальної фізики. З 2005 р. працює на кафедрі гідроенергетики, теплоенергетики і гідравлічних машин

доцентом та професором. На сьогодні доцент цієї ж кафедри. Викладає десять дисциплін, зокрема: термодинаміку, спецкурс «Теплові та атомні електростанції», «Енергозбереження та використання вторинних енергоресурсів», «Термодинамічний аналіз систем та установок» та ін. Керує бакалаврськими та магістерськими роботами студентів. Під його керівництвом студенти неодноразово завойовували призові місця в загальноукраїнському конкурсі «Молодь – енергетиці України» та публікували роботи у спеціалізованих українських та іноземних журналах.

Під його керівництвом виконано кандидатські дисертації здобувачами та аспірантами: Олексиним Дмитром Івановичем, Кривцовим В. В., Демчиком І. І. та Гаєвським Валерієм Ростиславовичем.

Автор 246-ти наукових та методичних робіт, в тому числі 35 авторських свідоцтв СРСР та патентів України і трьох монографій – одна видана Британською бібліотекою у 2018 р. За впровадження винаходів був нагороджений знаком «Изобретатель СССР» та срібною медаллю ВДНГ.

Напрями наукової діяльності в НУВГП:

- теорія і практика фільтрів для очистки водних систем від зависей та нафтопродуктів;
- статистична теорія магнітного фільтрування;
- експертиза магнітної обробки водних систем;
- теорія і практика електролізних систем знезараження вод;
- оптимізація режимів роботи систем охолодження ТЕС і АЕС;
- стабілізаційна реагентна та безреагентна водопідготовка;
- теорія кристалізації карбонатів кальцію та магнію з технологічних вод;
- аналіз розповсюдження забруднень підземних вод нафтопродуктами та розробка засобів контролю їх кількості та напрямів розповсюдження;
- розробка систем відбору нафтопродуктів з підземних вод.

Наукове хобі: термодинамічний аналіз еволюції цивілізації, дослідження термічної активації імунної реакції організму на вірусну інфекцію, дослідження імпульсного електромагнітного випромінювання напружено-деформованих середовищ та фільтраційних потоків.

В 1980 р. організував за наукової підтримки академіка АН України Кульського Л. А. та фінансового сприяння Міненерго України та Міненерго СРСР Фізико-технологічну лабораторію водних систем (ФТЛВС).

Головним завданням ФТЛВС на той час було – встановити достовірність ефективності та розробити рекомендації щодо впровадження безреагентних способів протинакипної стабілізаційної обробки води охолодження конденсаторів турбін та інших технологічних теплообмінників ТЕС та АЕС. Базою для технологічних експериментів були вибрані Рівненська та Хмельницька АЕС, Зуєвська ДРЕС (Донбасенерго).

В період з 1986 до 1989 рр. на Рівненській АЕС виконано комплекс натурних експериментів щодо застосування протинакипної магнітної активації (ПМА) води і випробувано принципово нові магнітні апарати з продуктивністю 5, 400 і унікальний – 25000 м³/год. Було показано, що в реальних умовах швидкість утворення відкладень внаслідок дії магнітного поля знижується на 20 – 30%, що дозволяє збільшити ККД блоків на 0,1 – 0,15% і дати значний приріст виробітку електроенергії (для блока електричною потужністю 1000 МВт – це 5–7 МВт приросту). З 1991 р. роботи на Рівненській АЕС через відсутність фінансування були припинені. Роботи на Зуєвській ЕС, незважаючи на зміну власника, продовжувалися до 2013 р. Результати розробок ФТЛВС на Зуєвській ЕС дозволили у п'ять разів зменшити швидкість росту забруднень конденсаторів турбін і отримувати десятки мільйонів грн прибутку. В період з 1980 до 1990 рр. ФТЛВС фактично виконувала роль Головної організації по Міненерго СРСР щодо впровадження безреагентних методів протидії забрудненням конденсаторів турбін потужних електростанцій. За цей період лабораторією було проведено 4-ри загальносоюзні семінари щодо цієї проблеми, один з них у 1987 р. на базі УІВГ, решта в Києві на базі РДНТЕП.

Роботи стосовно кристалізації карбонату кальцію та в галузі безреагентних методів протидії відкладенням знайшли відгук в університетах багатьох країн. Зокрема, у 1995 р. на запрошення Комісії з водних проблем Південно-африканської Республіки на цю тему вів семінари для професорів та докторантів Ранд-Африканського університету (м. Йоганнесбург). З тих пір підтримуються наукові зв'язки з цим та іншими університетами, зокрема Польщі (Люблін) та Англії (Крендфілдський університет).

В 2014 р. лабораторія рішенням керівництва НУВГП була зруйнована і фактично припинила свою діяльність, хоча наукову продукцію у вигляді статей продовжує видавати силами В. Кочмарського та В. Гаєвського.

КУЗЬМІН-ПОЛЯНСЬКИЙ ГЕОРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Народився 16 квітня 1936 року в місті Рівне в родині службовців. Закінчив в 1959 році Рівненський державний педагогічний інститут за спеціальністю вчитель математики і фізики. Працював на кафедрі фізики з 1959 року на посадах препаратора, старшого лаборанта, а з 1 вересня 1962 року був зарахований в штат кафедри на посаду асистента. З 1 жовтня 1965 року його перевели на посаду старшого викладача кафедри фізики. Кузьмін-Полянський Г. В., в основному, вів заняття зі студентами-торфяниками, працював в науково-дослідній лабораторії, на підготовчих курсах, займався науково-дослідницькою роботою, зокрема у співавторстві з Корнієнком

Ігорем Аркадійовичем та Мартинюк Валентиною Дем'янівною написав статтю «Дисперсія діелектричної проникності та питомого опору неоднорідних середовищ на звукових частотах».

КУЧМА МИКОЛА ІВАНОВИЧ

Народився 5 березня 1952 року в селі Рогізно Демидівського району Рівненської області. В 1969 році, після закінчення Вовковиївської середньої школи Демидівського району, поступив на перший курс фізичного факультету Львівського університету. Після служби в рядах РА на офіцерській посаді працював в науково-дослідному секторі при Тернопільському медінституті на посаді інженера. Далі працював на Тернопільському підприємстві Медтехніка. З 1977 року по 1979 рік працював молодшим науковим співробітником науково-дослідного сектору Рівненського педінституту, звідки після закінчення госпдогвірної теми перевівся на посаду молодшого наукового співробітника УІВГ. З 1984 року по 1987 рік навчався в аспірантурі за спеціальністю Фізика напівпровідників та діелектриків.

За наказом № 178 від 10 вересня 1993 року старшого наукового співробітника Кучму Миколу Івановича перевели на посаду асистента кафедри фізики. За наказом № 275 від 10 вересня 2003 асистент кафедри фізики Кучма Микола Іванович переведений на посаду старшого викладача кафедри фізики. Наказом № 279 від 18 серпня 2010 року Кучма Микола Іванович виключений зі списків професорсько-викладацького складу у зв'язку зі смертю.

ЛЕБЕДЬ ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ



Народився 20 жовтня 1964 року в с. Олександрія, Рівненського району, Рівненської області. Закінчив фізичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (1986). Працював інженером, інженером-технологом III категорії, молодшим науковим співробітником Фізико-технологічної лабораторії водних систем УІВГ, асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри хімії та фізики НУВГП. Наукові інтереси: ядерна фізика, екологія.

Є автором 115 наукових та науково-методичних праць, у тому числі 6 навчальних посібників, 1 монографія,

2 винаходи та 3 дистанційних курси, 10 методичних вказівок, 18 статей, що індексуються міжнародними наукометричними базами даних SCOPUS та Web of Science.

В грудні 2019 року захистив кандидатську дисертацію на тему: «Обґрунтування оцінки екологічного ризику для жителів від надходження радону до будинків м. Рівне» за спеціальністю 32.06.01 – екологічна безпека.

На кафедрі працює з 2002 року на посадах асистента, старшого викладача, доцента. З жовтня 2021 року навчається в докторантурі.

МАРТИНЮК ВАЛЕНТИНА ДЕМ'ЯНІВНА



Мартинюк (Чучупак) Валентина Дем'янівна народилася 3 лютого 1926 року в с. Мельники Чигиринського району Черкаської області у сім'ї вчителів хімії (батько), біології (мати). Там же закінчила школу в 1945 році.

З 1945 року по 1947 рік навчалася в державному Дрогобицькому учительському інституті на фізико-математичному факультеті. З 1947 року по 1952 рік навчалася у Львівському державному університеті на фізико-математичному факультеті, який закінчила з відзнакою. Після закінчення університету деякий час працювала вчителем, потім працювала асистентом на кафедрі загальної фізики ЛДУ до 1959 року.

В 1959 вийшла заміж, у зв'язку з чим переїхала до Рівного. У Рівному працювала старшим викладачем на кафедрі фізики УІВГ аж до виходу на пенсію.

Валентина Дем'янівна Мартинюк успішно займалася науковою та методичною роботою. Наукові публікації, в основному, стосуються рентгенографічного дослідження властивостей твердих тіл. Зокрема, це «Оцінка ангармонічних коефіцієнтів III та IV порядків за рентгенографічними даними сплавів Cu-Ni» (Известия вузов, Фізика), «Періоди кристалічної ґратки та статистичні зміщення іонів твердих розчинів KCl-KBr» (Вісник ЛДУ, Фізика), «Рентгенографічне визначення середньоквадратичних зміщень атомів від положення рівноваги твердих розчинів системи Fe-Ni» (Известия АН СССР Неорганические материалы), «Рентгенографічне дослідження властивостей сплавів системи Fe-Ni» (Известия АН СССР. Неорганические материалы), «Методичні розробки лабораторних робіт з розділу

Електромагнетизм» (Науковий вісник УІВГ), «Методичні розробки лабораторних робіт з розділу Коливання і Хвилі» (Науковий вісник УІВГ).

На основі цих та інших публікацій готувалася до захисту кандидатської дисертації, були узгоджені опоненти, однак хвороба та її наслідки не дозволили здійснити задумане.

Валентина Дем'янівна мала високий авторитет серед викладачів та студентів Львівського університету та Українського інституту інженерів водного господарства. Була завжди стриманою, поміркованою. У публічних виступах була обережною, однак її слова стріляли, а речення вибухали. Через своє походження з родини Чучупаків з Холодного Яру на Черкащині уникала питань, пов'язаних з політикою. В особі Валентини Дем'янівни відчувалося майбутнє України.

Померла 18 серпня 2005 року і похована на Рівненському міському кладовищі.

Син Володимир, внуки Олег та Ігор навчалися в УІВГ, невістка Світлана навчалася там же на заочній формі навчання на загально-технічному факультеті, а з 1982 по 1985 роки та з 1985 по 1988 роки на заочній формі навчання у Ленінградському інституті легкої промисловості ім. Кірова.

МИХАЙЛЕЦЬКА ГАННА ГЕРАСИМІВНА

Народилася 20 січня 1911 року в родині залізничника в місті Кремінне Луганської області. Після закінчення семирічки навчалася в педагогічному технікумі. Працювала вчителем початкових класів, викладала на фабрично-заводських курсах на будівництві Дніпровської ГЕС. З 1933 по 1938 роки навчалася на фізичному факультеті Дніпропетровського університету. З 1938 року до початку війни працювала асистентом кафедри фізики Дніпропетровського металургійного інституту. Після війни певний час не працювала, а з 1947 року по 1960 рік очолювала кафедру фізики Рівненського педагогічного інституту, звідки перейшла на посаду старшого викладача кафедри фізики УІВГ, де працювала з 1 жовтня 1959 року по 16 жовтня 1961 року.

МОРОЗ ВОЛОДИМИР МИКОЛАЙОВИЧ



Народився 15 серпня 1941 року в с. Берестовець Борзнянського району Чернігівської області. Фізик, канд. фіз-мат. наук. Тема кандидатської дисертації: «Фазові рівноваги та склоутворення в сплавах системи Ag–Ge–Se», (Львівський державний університет, 1992), доцент (2004). Закінчив фізичний факультет Львівського державного університету (1968), аспірантуру при кафедрі рентгенометалофізики (1974). Працював асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри фізики, а у 2013 р. – доцент кафедри хімії та фізики НУВГП. Один з керівників наукового напрямку «Фізико-хімічні методи дослідження неорганічних систем» науково-дослідної фізико-технологічної лабораторії напівпровідникового матеріалознавства. Наукові інтереси: фазові діаграми складних неорганічних систем, електро- та масоперенесення в суперіонних сплавах. Автор 50 наукових праць.

МОРОЗ МИКОЛА ВОЛОДИМИРОВИЧ



Народився 5 червня 1982 року в м. Рівне – канд. фіз-мат. наук («Фізичні основи синтезу та електропровідність суперіонних сплавів систем Ag–Ge(Sn)–S–Br(I)», Львівський національний університет ім. І. Франка, 2011 р.), доктор хім. наук («Термодинамічні властивості халькогенідів та халькогеленідів деяких перехідних металів та фазові діаграми систем на їхній основі», Львівський національний університет ім. І. Франка, 2021 р.), доцент (2013 р.). Закінчив з відзнакою фізико-технологічний факультет Рівненського державного гуманітарного університету (2004 р.), навчався в аспірантурі на кафедрі фізики металів Львівського національного університету ім. Івана Франка (2006–2009 рр.). Працював асистентом, старшим викладачем кафедри фізики, а у 2013 р. переведений на посаду доцента кафедри хімії та фізики НУВГП. Науковий співробітник

Laboratory of Inorganic Chemistry, Johan Gadolin Process Chemistry Centre, Abo Akademi University, м. Турку, Фінляндія (2017–2018 рр.). У 2019–2021 рр. навчався в докторантурі на кафедрі фізичної та колоїдної хімії Львівського національного університету ім. Івана Франка. У 2021 р. переведено на посаду професора та призначено в.о. завідувача кафедри хімії та фізики.

Наукові інтереси: фазові діаграми складних неорганічних систем, іоніка твердого тіла, експериментальне дослідження та моделювання термодинамічних функцій срібловмісних суперіонних сполук. Автор понад 100 наукових праць. Отримав премію Верховної Ради України «Найталановитішим молодим ученим в галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок» (2015 р.), обласну премію молодим ученим за заслуги та досягнення в галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок (2016 р.), стипендію Кабінету Міністрів України для молодих вчених (2016–2017 та 2020–2022 рр.).

НАСЕННИК ГАННА ІВАНІВНА

Народилася 1 грудня 1934 року в селі Цвітоха Славутського району Хмельницької області в сім'ї робітника залізниці. В 1954 році закінчила Славутську середню школу і вступила на перший курс фізмату Рівненського педінституту. Після закінчення навчання в педінституті з вересня 1959 року по вересень 1962 року працювала секретарем механічного факультету, звідки перевелася на посаду старшого препаратора кафедри фізики, а з листопада 1962 року її перевели на посаду лаборанта цієї ж кафедри. За наказом № 438 від 7 жовтня 1963 року лаборанта кафедри фізики Янушевську Ганну Іванівну з 1 жовтня 1963 року перевели тимчасово на 1963/1964 навчальний рік на посаду асистента цієї ж кафедри. Працюючи на кафедрі фізики на посаді асистента, Ганна Іванівна декілька разів переобиралася на цю ж посаду аж до 2000 року, коли вона звільнилася з роботи за власним бажанням.

НИКОНЮК ЄВГЕН СЕРГІЙОВИЧ

Народився 22 лютого 1936 року в селі Бусьно Грубешівського (тепер Холмського) повіту Люблінського воєводства у фермерській родині. В 1944 році родина була переселена згідно «Угоди про взаємний обмін населенням у прикордонних районах» між урядами УРСР і Польської республіки, спочатку до Миколаївської області, а згодом, в надії повернутися на батьківщину, родина батьків Євгена Сергійовича переїжджає до міста Рівне. За спогадами батьків, миколаївські селяни, куди підселили «польських» переселенців, не

були дуже привітні до нових сусідів. Фермери з діда-прадіда могли скласти серйозну конкуренцію тамтешнім землеробам.



Шкільні роки пройшли в місті Рівне. Ще в школі проявив інтерес до наук. По закінченні школи 1954 році приймає рішення вступити до Львівського державного університету на фізичний факультет. За його словами, після закінчення школи був на роздоріжжі, який фах обрати: крім фізики його також цікавила історія. Казав, що радий, що обрав фізику, бо її треба було вчити лише раз, історія, жартував, постійно переписується, те що сьогодні правда, завтра виявляється наглою брехнею. Після успішного вступу освоює фізику до 1959 року, здобуваючи кваліфікацію «Фізик». По закінченні повертається в місто Рівне, де починає працювати в Рівненському державному педагогічному інституті на посаді старшого лаборанта. Згодом отримує посаду асистента, далі – старшого викладача кафедри фізики.

В 1965 році вступає до аспірантури при кафедрі фізики напівпровідників Чернівецького державного університету. Після закінчення аспірантури з 1968 року працює на цій же кафедрі, спочатку лаборантом, а потім старшим інженером науково-дослідної лабораторії фотоелектроніки. За час навчання в аспірантурі проявляє здібності до самостійної наукової роботи в галузі напівпровідникових матеріалів та дослідження їх властивостей. Тут він створює технологічну лабораторію широкозонних напівпровідникових матеріалів.

В 1971 році переходить працювати до Чернівецького відділу Інституту напівпровідників АН УРСР на посаду старшого інженера, де створює фізико-технологічну напівпровідникову лабораторію. Коло наукових інтересів лежить в області дослідження стану дефектів у телурид кадмію (CdTe). При цьому особливий інтерес приділяється проблемі перезарядки домішок, а також стабілізації домішкових підсистем, що впливають на властивості матеріалу. Під час дослідження публікує та доповідає про свої результати на Всесоюзних та Республіканських конференціях, нарадах, семінарах, а також в центральних та республіканських виданнях. Здійснює близько 20 публікацій. Одночасно в 1975 році захищає кандидатську дисертацію на тему «Фізико-технологічне дослідження домішкових станів в CdTe». Крім того, бере участь в реалізації науково-дослідницьких господарських договорів. Низькотемпературні терморезистори, що були розроблені з його безпосередньою участю, впроваджуються в промисловості.

З початком навчального року в 1976 році переїжджає до міста Рівне, де працює в Українському інституті інженерів водного господарства на посаді старшого викладача. Через рік отримує посаду доцента кафедри фізики.

Власними зусиллями створює «з нуля» фізико-технологічну лабораторію напівпровідників, в якій продовжує займатись науковими дослідженнями дефектів напівпровідників CdTe. Колектив лабораторії під його керівництвом публікує більше 170 наукових праць, співробітники лабораторії захистили 3 кандидатські дисертації по напівпровідниковій тематиці.

З 1993 по 2000 рр. очолює кафедру фізики, а з 2000 року працює доцентом кафедри хімії та фізики.

За вагомі заслуги у розвитку національної освіти, успіхи у навчанні та вихованні молоді у 1996 році Євгену Сергійовичу указом Президента України було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник народної освіти України». Нагороджений почесною грамотою управління освіти і науки Рівненської облдержадміністрації, грамотами керівництва університету.

Є автором більше 200 наукових та методичних праць, 36 наукових статей у наукових виданнях, що входять до бази даних Scopus. Цікавий факт: десь в 2017 році, маючи поважних 80 років, Євген Сергійович звільнився з університету, оскільки значне зменшення студентів технічних спеціальностей призвело до різкого скорочення штатів кафедри. За його словами, звільнив дорогу молодим. Тим самим забравши з собою 50% відсотків наукового рейтингу Scopus. Керівництво університету змушене було вживати заходів, щоб повернути рейтинги, і пішло на хитрощі, відновивши Євгена Сергійовича на кафедрі, знайшовши йому дробну-дрібну вакансію на кафедрі фізики та хімії.

Євген Сергійович відзначався палкою любов'ю до науки та глибокими знаннями у всіх питаннях, що стосуються фізики твердого тіла. Про його працездатність ходили легенди.

Масштаби зробленого фізико-технологічною лабораторією напівпровідникового матеріалознавства під його керівництвом стали особливо видимими після падіння «залізної завіси» – лише тоді виявилось, наскільки широко відомі в науковому світі роботи доцента Никонюка та колективу лабораторії, як часто вони цитуються в найпрестижніших наукових журналах світу. Працював Євген Сергійович не збавляючи темпу, отримуючи замовлення на сумісну роботу з усіх куточків світу.

До останнього дня Євген Сергійович продовжував займатися дослідженнями напівпровідникових властивостей телуриду кадмію, це було справою всього його життя.

Крім наукової роботи, маючи гарний голос, брав участь в хоровому колективі інституту. Гурт капели регулярно виступав на різноманітних інститутських та місцевих святкових заходах.

Щороку здійснював водні мандрівки річками Рівненської та Волинської областей. На його заліку байдарочні маршрути по річках Случ, Стир, Прип'ять.

Вихований в сім'ї українських патріотів, що вболівали за долю України, та маючи неабиякі організаторські здібності, з початком перебудови вливається в рух за незалежність України. Організовує заходи на підтримку українського прапора, суверенітету, а згодом і незалежності України. Був учасником 1-го з'їзду Народного Руху України за перебудову.

ОЛЕКСИН ДМИТРО ІВАНОВИЧ

Народився 08 листопада 1944 року. Почав працювати на кафедрі фізики на посаді асистента у 1978 році. В 1983 році був переведений на посаду старшого викладача, а з 1986 року працював на посаді доцента до 2012 року.

ОНИЩУК ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ

Народився 3 грудня 1934 року в місті Гриців на Хмельниччині. Після закінчення середньої школи з 1953 року по 1958 рік навчався в Львівському університеті. З 1958 року по 1961 рік працював в науковій лабораторії рентгенофізичних досліджень при Львівському університеті, а з 11 жовтня 1961 року по 19 травня 1963 року працював на посаді асистента кафедри фізики УІВГ.

ОРЛЕНКО ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ



Народився 27 жовтня 1951 р. в м. Світлогорську Калінінградської області.

З 1959 по 1966 рр. навчався у Великоолексинській восьмирічній школі (село Великий Олексин, Рівненського району, Рівненської області).

В 1966 році поступив у фізико-математичну школу – інтернат при Київському державному університеті (КДУ) ім. Т. Г. Шевченка. Після закінчення фізико-математичної школи з 1969 по 1974 рр. навчався на фізичному факультеті (кафедра оптики) КДУ ім. Т. Г. Шевченка. Отримав кваліфікацію «Фізик» за спеціалізацією оптика і

спектроскопія.

З 1974 р. по 1976 рр. служив у збройних силах СРСР (ст. технік 1РЛ-113, військове звання – ст. лейтенант). З 1976 по 1979 рр. працював на посаді асистента кафедри фізики УІВГ.

З 1979 по 1982 рр. навчався в аспірантурі при фізичному факультеті КДУ ім. Т. Г. Шевченка. У 1982 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Оптичні властивості кристалів SnS₂ і споріднених з ними сполук» (01.04.05 – оптика).

Після закінчення аспірантури продовжив викладацьку роботу на кафедрі фізики НУВГП.

1990 р. отримав посаду доцента кафедри фізики. З 2001 р. впродовж дванадцяти років працював на посаді завідувача кафедри фізики НУВГП. Ветеран праці. Відмінник освіти України.

Одружений, має троє синів.

ПЕРЕЛЬ ЮРІЙ ІСААКОВИЧ

Перель Юрій Ісаакович в 1963 році був прийнятий на посаду асистента кафедри фізики в 1963 році, пропрацювавши на цій посаді до 1988 року. Після чого ще деякий час працював на посаді молодшого наукового співробітника на госпдоговірній темі в науково-дослідній лабораторії, якою керував Сандуляк О. В.

ПЯТКІВСЬКА НАТАЛІЯ АНТОНІВНА



Народилася 13 березня 1936 року в селі Велика Деражня Ярунського району Житомирської області в робітничій родині. В 1953 році закінчила Пищівську середню школу Ярунського району і поступила на навчання до Житомирського педагогічного інституту, який закінчила у 1957 році, отримавши диплом вчителя фізики та математики.

Після закінчення вузу працювала в школах Червоноармійського району Житомирської області. Спочатку, з 1957 року по 1962 рік, працювала вчителем фізики та математики в Соколівській середній школі, а з 1962 року – директором цієї ж школи, викладаючи фізику та математику. В 1965 році за сімейними обставинами була переведена в Андріївську середню школу цього ж району на посаду

вчителя фізики та математики. З 1968 року по 1975 рік працювала заступником директора з навчально-виховної роботи Андріївської середньої школи. Перебуваючи на цій посаді, почала працювати над дисертацією і в 1973–1974 навчальному році для завершення дисертації перебувала в річній аспірантурі при УНДІПі. Після завершення написання дисертації повернулася на роботу в Андріївську середню школу.

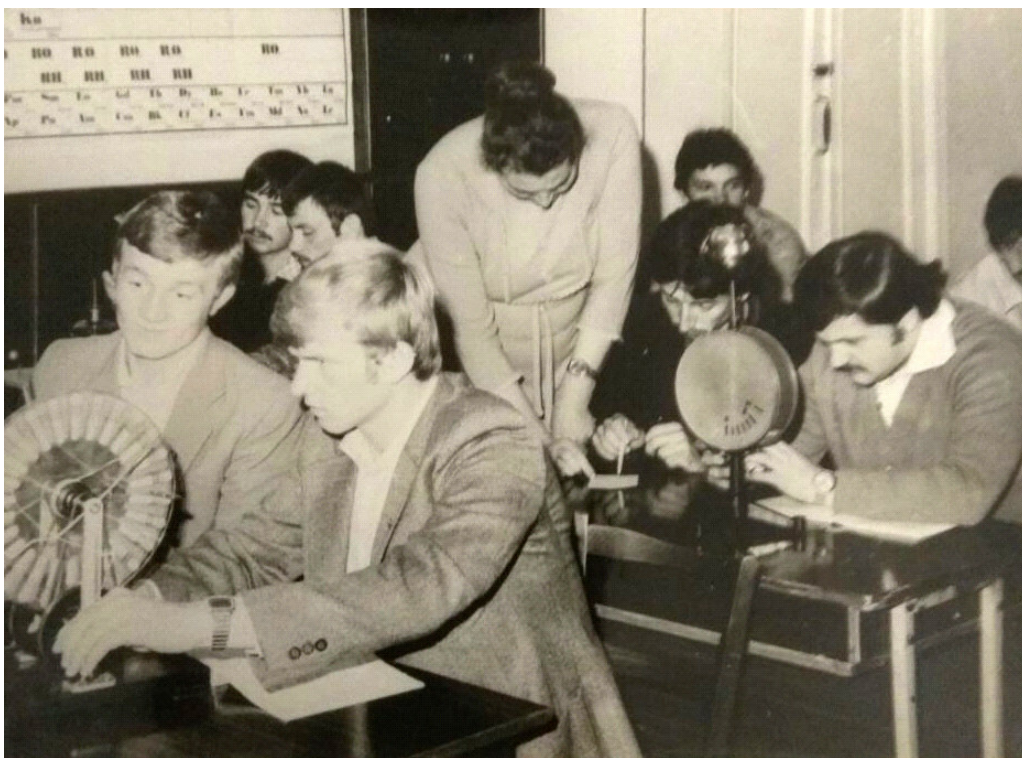
3 грудня 1975 року була обрана за конкурсом на посаду асистента кафедри фізики. Починає працювати УІВГ, виконуючи все учбове навантаження на підготовчому відділенні інституту. З 1-го січня 1977 року як обрана за конкурсом була переведена на посаду старшого викладача кафедри фізики УІВГ, продовжуючи виконувати учбове навантаження на підготовчому відділенні. В листопаді 1977 року успішно захистила дисертацію і їй було присвоєно вчене звання кандидата педагогічних наук.



Андріївська СШ. Лабораторне заняття з фізики проводить вчителька
Пятківська Н.А.

Працюючи у вузі, проводила лекційні, практичні, лабораторні та семінарські заняття. Ці заняття вона проводила на високому методичному та теоретичному рівні. Вміло поєднувала навчальну та виховну роботу. Майже кожного року була куратором групи слухачів підготовчого відділення. Постійно старанно готувалася до проведення різних видів занять. Використовувала великий набір різноманітного роздаткового матеріалу для

контролю знань. Приймала активну участь у створенні кабінету фізики на підготовчому відділенні. Під її керівництвом були складені методичні рекомендації для виконання лабораторних робіт з механіки, молекулярної фізики, електрики та оптики. Постійно займалася науково-дослідною роботою, написала десятки друкованих робіт. В 1976 році закінчила факультет підвищення кваліфікації. Удосконалювала форми та методи виховної роботи з слухачами підготовчого відділення, зокрема організовувала тематичні вечори, екскурсії, виїзди на природу тощо. Використовуючи індивідуальний підхід до слухачів підготовчого відділення, вона добивалася міцних знань з фізики. Часто виступала на науково-практичних конференціях з різних актуальних питань та з досвіду своєї роботи. Приймала участь в міжнародній конференції «Сучасні технології навчання у навчальному процесі вищих освітніх закладів м. Рівне».



Підготовче відділення УІВГ. Лабораторне заняття з фізики проводить доцент кафедри фізики Пятківська Н.А.

В 1980 році була переведена на посаду доцента кафедри фізики.

За сумлінну працю Пятківська Наталія Антонівна була нагороджена медаллю «За трудову доблесть», значком «Відмінник народної освіти УРСР», грамотами Міністерства освіти вищої школи та наукових установ академії наук.

За роки роботи на кафедрі фізики наказами ректора університету їй оголошувались подяки, нагороджували Почесними грамотами, заносили на Дошку пошани університету.

Пятківська Н. А. завжди була вимогливою до себе і колег по роботі. Мала заслужений авторитет серед колег по роботі та слухачів.

Працювала над докторською дисертацією. На жаль, передчасна смерть 30 вересня 2003 року перешкодила реалізації її планів.

В 2005 році посмертно ще вийшла її книга «Фізичний практикум – навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів». Цей посібник для лабораторних та практичних робіт для вищої школи знаходиться в Національній бібліотеці України ім. В. І. Вернадського.

РИБАЛКО АНДРІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ



Народився 5 січня 1966 року в м. Рівне. В 1983 році почав навчання у Рівненському педагогічному інституті на фізико-математичному факультеті. В 1984 році був призваний до Радянської армії. Після завершення служби в 1986 році продовжив навчання. Після його завершення в 1990 році почав працювати вчителем фізики в ЗОШ № 10 м. Рівне. У 1995 році перейшов та ту ж посаду до ЗОШ № 13 м. Рівне.

В 2000 році виграв обласний конкурс «Учитель року». Тоді ж почав роботу над дисертаційним дослідженням із теорії та методики навчання фізики.

В 2002 році був прийнятий на посаду асистента кафедри фізики НУВГП.

В 2007 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Система дослідницьких задач як засіб розвитку продуктивного мислення старшокласників у навчанні фізики».

В 2009 році був обраний на посаду доцента кафедри фізики.

На сьогоднішній день працює доцентом кафедри хімії та фізики НУВГП.

За час трудової діяльності активно керував підготовкою та організацією навчальних досліджень учнів у системі МАН (підготував понад 20 призерів різних рівнів). У 2006 році отримав грамоту Міністерства освіти та науки України «За успіхи у підготовці школярів до конкурсів-захистів робіт МАН»

РОДЗЯК ТЕТЯНА СЕРГІЙВНА

Народилася 24 жовтня 1933 року в селі Шпанів Рівненського району. Після закінчення школи з 1952 по 1957 рік навчалася в Кременецькому педінституті на фізико-математичному факультеті. З 1957 року по 1963 рік працювала вчителем фізики в школі міста Острога, а з 1963 року по 1969 рік працювала на кафедрі фізики Рівненського педінституту на посаді асистента. З 1969 року по 1977 рік працювала викладачем кафедри фізики УІВГ, викладаючи фізику на підготовчому відділенні. За наказом № 489 від 6 травня 1977 року була виключена зі списків членів кафедри фізики у зв'язку зі смертю.

РУДИК БОГДАН ПЕТРОВИЧ



Народився 10 грудня 1982 року у місті Рівне. Закінчив Рівненську гуманітарну гімназію у 2000 р. Далі продовжив навчання у Рівненському гуманітарному університеті на фізико-технологічному факультеті за спеціальністю «Вчитель фізики та хімії, астрономії та основ безпеки життєдіяльності» (2000–2005 рр.).

В 2005 році поступив до аспірантури Інституту фізики напівпровідників ім. В.Є. Лашкарьова АН України на заочну форму навчання.

На кафедрі фізики НУВГП почав працювати з вересня 2006 року на посаді старшого лаборанта. Одразу відзначив нестандартний, цікавий, щирий, веселий та дружній колектив кафедри фізики, так і завідувача кафедри Орленка Віктора Федоровича.

В обов'язки входило переважно друк різних документів та методичних вказівок, підручників, робота за комп'ютером, виконував функції діловода кафедри. За виробничої необхідності (а це було частенько) також працював у навчальних лабораторіях кафедри під час лабораторних занять.

З кінця 2008 року перейшов на посаду завідувача лабораторіями кафедри фізики, на місце Полінчука Олександра Петровича, котрий перейшов на кафедру фінансів на посаду асистента. Виконуючи функції завідувача лабораторій, прикладав максимум зусиль для підтримання обладнання лабораторного практикуму у робочому стані.

До 2012 року виконував функції як діловода кафедри так і завідувача лабораторій.

З 2012 по 2014 роки проводив заняття з фізики з іноземними студентами.

Поряд із власною науковою роботою допомагав у підготовці наукових публікацій доцента кафедри Никонюка Є. С., старшого викладача Кучми М. І., доцента Дубчака В. А.

У вересні 2021 року захистив кандидатську дисертацію на тему: «Структурні, оптичні та морфологічні властивості низьковимірних сполук ZnO та ZnS, отриманих електролітичним методом» і отримав науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук за спеціальністю фізика твердого тіла.

З жовтня 2021 р. – старший викладач, а з лютого 2022 р. – доцент кафедри хімії та фізики (за сумісництвом).

Науковий та методичний доробок становить:

1 посібник, 2 патенти на винахід, 30 статей, 8 методичних видань.

САНДУЛЯК ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ

Народився 20 січня 1949 року на Вінниччині в сім'ї робітників. В 1966 році закінчив з срібною медаллю школу в місті Тульчин. З 1966 року по 1971 рік навчався у Київському політехнічному інституті, закінчивши з відзнакою його механічний факультет. З 1971 року по 1976 рік працював у Вінницькому політехнічному інституті спочатку молодшим, а потім старшим науковим співробітником. В 1973 році захистив кандидатську дисертацію і з 1974 року очолював науково-дослідний сектор інституту. В 1976 році був обраний по конкурсу на посаду старшого викладача кафедри фізики УІВГ. За наказом № 1327 від 31 грудня 1977 року його затвердили як обраного за конкурсом на посаду доцента кафедри фізики УІВГ. Зразу ж після переїзду з Вінниці до Рівного Олександр Васильович розпочав організовувати науково-дослідну лабораторію, кістяком якої стали його колишні співробітники з Вінниці, а потім і значна кількість рівненських інженерів. Про масштаби роботи цієї лабораторії може свідчити те, що в деякі роки в лабораторії працювало до 30 співробітників. Захистивши докторську дисертацію, Сандуляк Олександр Васильович був обраний за конкурсом на посаду професора кафедри фізики УІВГ з 1 жовтня 1987 року. 14 грудня 1989 року Олександра Васильовича звільнили із займаної посади професора кафедри фізики УІВГ у зв'язку з обранням за конкурсом на посаду професора Московського інституту приладобудування.

На час переїзду до Москви науковий доробок Сандуляка Олександра Васильовича становив більше 200 наукових статей, з яких 4 монографії, 80 винаходів, з яких 24 були захищені патентами США, Швеції, ФРН, Італії,

Японії та інших країн. Свої знання та досвід він передавав і студентам за кордоном, тривалий час викладаючи в університетах Італії.

СВАДЕБА ЛІДІЯ ВАСИЛІВНА

Свадеба Лідія Василівна почала працювати на кафедрі фізики з 1962 року на посаді асистента, а з 1963 року на посаді старшого викладача аж до виходу на пенсію в 2004 році.

СЕРЕДЮК СОФІЯ ЄВСТАФІЇВНА

Народилася 8 лютого 1941 року на Холмщині. Середню освіту здобула в СШ № 1 міста Здолбунів. Далі продовжила навчання на фізичному факультеті Львівського державного університету, який закінчила в 1962 році. З 1963 року і до виходу на пенсію незмінно працювала асистентом кафедри фізики УІВГ. Проводила лабораторні заняття зі студентами 1-го та 2-го курсів. Була відповідальною за одну з навчальних лабораторій. Здійснила постановку декількох лабораторних робіт, зібравши установки та написавши інструкції до виконання лабораторних робіт. Брала участь як член авторського колективу в написанні методичних посібників по виконанню лабораторних робіт з окремих розділів загальної фізики. Разом з іншими колегами по кафедрі фізики під керівництвом доцента кафедри Вадця Дмитра Івановича досліджувала рентгенограми додекаборидів та гексаборидів, зняті при різних температурах. За результатами експериментів була здійснена оцінка ангармонічних коефіцієнтів III та IV порядків в розкладі потенціальної енергії в ряд для сплавів Cu-Ni. Вдалося визначити статичні та динамічні зміщення атомів від положення рівноваги для систем Cu-Ni та Fe-Ni.

Як і більшість викладачів кафедри, була куратором студентських груп різних факультетів, оскільки кафедру часто переводили з одного факультету на інший. Працювала як на вечірніх, так і на денних підготовчих курсах підготовки абітурієнтів до вступу у ВНЗ.

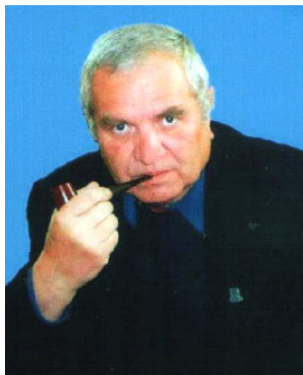
СІНОЖИНСЬКА ЛІДІЯ ПАВЛІВНА

Народилася 2 лютого 1928 року в селі Єкатеринославське Ванівського району Краснодарського краю. Батько був робітником на нафтопроводі Грозний – Туапсе, а мати – домогосподарка. В 1930 році родина переїхала в місто Хачмас в Азербайджані, де батько працював машиністом на залізниці. Після закінчення школи в 1945 році поступила на навчання до Бакинського

університету на фізико-математичний факультет на спеціальність фізика. Після закінчення університету була направлена завідувати Калай-Хумською сейсмічною станцією, звідки була переведена у Владивосток на ту ж саму посаду, де і пропрацювала з жовтня 1952 року по березень 1964 року, коли вся родина переїхала до Рівного. За наказом № 486 від 3 вересня 1964 року Сіножинська Лідія Павлівна була прийнята на роботу в УІВГ на посаду асистента з погодинною оплатою праці. Пізніше переобиралась на посаду асистента кафедри фізики, а у вересні 1981 року була обрана на посаду старшого викладача цієї ж кафедри. За наказом № 251 від 28 червня 1985 року вона була звільнена з займаної посади у зв'язку з виходом на пенсію.

Під час роботи на кафедрі проявила себе як доброзичливий, грамотний викладач, ніколи не дозволяла собі підвищувати голос. В колективі була веселою та життєрадісною. Брала участь у написанні методичних посібників, давала цінні поради та вносила корективи до тексту. Студенти груп, де вона була куратором, високо оцінювали її роботу як вихователя, старшого товариша та радника.

СКРИПНИК ІГОР ГАВРИЛОВИЧ



Народився в 1946 році в місті Здолбуніві в родині залізничників. Закінчив Здолбунівську середню школу № 2, після чого навчався у Львівському державному університеті на фізичному факультеті, де і познайомився з Ключом І. П., який в той час навчався в аспірантурі при ЛДУ. Після закінчення університету в 1969 році приїхав до Рівного і був прийнятий на роботу для виконання госпдоговірних робіт в рентгенівську лабораторію під керівництвом доцента кафедри фізики Ключа І. П.

Після закінчення госпдоговірної тематики та від'їзду керівника лабораторії до Хмельницького, в 1973 році перейшов на посаду завідувача лабораторіями кафедри фізики, замінивши на цій посаді Жомнір І. В., а в 1975 році був обраний за конкурсом на посаду асистента кафедри фізики. В 1980 році поступив в аспірантуру в інститут хімії при Узбецькій АН. Після виконання експериментальної частини дисертаційної роботи приступив до її оформлення і успішно захистив її в Ташкенті. Повернувшись до Рівного, певний час працював на посаді старшого наукового співробітника НДС, а з 1994 року був прийнятий на посаду доцента на кафедру технології будівництва та будівельних конструкцій УІВГ, де організував лабораторію фізико-технічних досліджень будівельних матеріалів.

СОЛЯК ЛЮДМИЛА ВАСИЛІВНА



Освіта шкільна:

▪ ЗОШ № 5 м. Рівне (1972–1982 рр.) – закінчила з золотою медаллю.

Освіта вища:

▪ Київський Державний університет ім. Т.Г. Шевченка м. Київ (1982–1988 рр.).

Отримано диплом спеціаліста.

Факультет: Фізичний.

Спеціальність: 0620 Оптичні та оптико-електронні прилади і системи;

професійна кваліфікація: Інженер-оптик, дослідник.

Тема дипломної роботи: «Спецтема: Генерація II-ої гармоніки у спеціальних схемах перетворення частоти» – виконана на Київському заводі «Арсенал», захищена на «відмінно».

Досвід роботи на виробництві (17 років):

▪ З 01.04.88 р. за направленням прийнята на завод «Газотрон» на посаду інженера лабораторії організації управління якістю, на якій пропрацювала до 10.06.88 р.

▪ З 10.06.88 р. призначена на посаду інженера-технолога III категорії у цех № 9 ВАТ «Газотрон» (прилади – газові лазери), на якій пропрацювала до 1993 р. В цей період пройшла курси підвищення кваліфікації у Вільнюському державному університеті з отриманням свідоцтва про надання права роботи на промислових установках лазерного зварювання.

▪ З 1993 по 1994 рр. працювала інженером-технологом II категорії цеху № 9 (прилади – газові лазери, освоєння в цеху вакуумних монодисплеїв).

▪ З 1994 по 2001 рр. працювала інженером-технологом I категорії цеху № 9 (прилади – вакуумні монодисплеї, ГІП постійного струму).

▪ З 2001 по 2004 р. працювала на посаді начальника технологічного бюро ВКФ «Західпромпостач», ДП ВАТ «Газотрон» (колишній цех № 9). Окрім ведення номенклатури ВКФ «Західпромпостач»: вакуумні монодисплеї, ГІП постійного струму, МТХ-90, ІГД-1Л, ІГД-6Р, електроди Дарсенваля, компресорій, займалася розробкою оснащення, технологічних режимів, виставленням і корегуванням режимів обладнання, розробкою технологічної документації.

▪ 01.07.2004 р. звільнилася за угодою сторін (у зв'язку з недостатніми обсягами виробництва і, відповідно, роботою 13–14 днів на місяць).

Досвід викладацької роботи:

- З 01.09.2004 р. – викладач Рівненського економіко-гуманітарного коледжу (лекції та практичні з предметів: фізика, електротехніка, радіоелектроніка, мікросхемотехніка).
- 25.08.2005 р. – звільнена за власним бажанням.
- З 01.09.2005 р. – прийнята на посаду асистента кафедри фізики на умовах строкового трудового договору.
- З 18.10.2016 р. – переведена на посаду старшого викладача кафедри хімії та фізики, на якій працюю і в даний час.

Додаткові відомості:

- 11.11.2007 р. – склала кандидатський іспит з філософії на відмінно (посвідчення № 365 від 23.06.2008 р. № 011-365).
- 17.06.2009 р. – склала кандидатський іспит з англійської мови на відмінно (посвідчення № 13 від 27.05.2010 р. № 011-13).
- 31.08.2011 р. – затверджена тема дисертаційного дослідження «Методичні засади розробки та впровадження основ фізики вакуума у навчальний курс ВНЗ»: витяг з протоколу № 1 розширеного засідання Вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету від 31.08.2011 р.
- Наукові публікації, включені в перелік наукових фахових видань України:

1. Вадець Д. І, Дубчак В. А., Мороз М. В., Соляк Л. В. Елементи зонної теорії твердих тіл. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Сер. Технічні науки.* 2014. Вип. 1(65). С. 358–366.

2. Мороз М. В., Нечипорук Б. П., Соляк Л. В. Термодинамічні властивості фаз Ag_2Te , GeTe , Ag_3GeTe_6 . *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Сер. Технічні науки.* 2014. Вип. 2(65). С. 178–183.

3. Мороз М. В., Миколайчук О. Г., Рудик Б. П., Нечипорук Б. П., Соляк Л. В. Рівноважний фазовий стан суперіонних сплавів системи $\text{Ag}_3\text{SBr}_{1-x}\text{Cl}_x$ в концентраційному $0 \leq x \leq 0.5$ та температурному 465–490 інтервалах. *Вісник Львівського університету. Сер. Фізична.* 2016. Вип. 51. С. 21–29.

4. Соляк Л. В., Тищук В. І. Методологічний аспект питання трансформації змісту знань в синергетичній моделі світу. *Технології навчання : науково-методичний збірник.* Рівне : НУВГП, 2010. Вип. 12. С. 209–214.

▪ Навчально-методична робота:

1. МВ05-06-35. Методичні вказівки до виконання практичних і самостійних робіт із навчальної дисципліни «Фізика» розділ «Механіка» / М. О. Ковалець, В. І. Гаращенко, Л. В. Соляк, О. В. Гаращенко. Рівне : НУВГП, 2014. 50 с.

2. МВ05-06-36. Методичні вказівки до виконання практичних і самостійних робіт із навчальної дисципліни «Фізика» розділ «Молекулярна фізика та термодинаміка» / В. Ф. Орленко, В. І. Гаращенко, Л. В. Соляк, О. Д. Кочергіна, О. В. Гаращенко. Рівне : НУВГП, 2014. 43 с.

3. МВ05-06-45. Методичні вказівки до виконання практичних і самостійних робіт із навчальної дисципліни «Фізика» розділ «Електрика та магнетизм» / Є. С. Никонюк, Б. П. Рудик, Л. В. Соляк. Рівне : НУВГП, 2015. 50 с.

4. МВ05-06-39. Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт із навчальної дисципліни «Фізика» розділ «Оптика» / Є. С. Никонюк, Б. П. Рудик, Л. В. Соляк, В. Ф. Орленко, О. Д. Кочергіна. Рівне : НУВГП, 2015. 39 с.

5. МВ05-06-40. Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт із навчальної дисципліни «Фізика» розділ «Квантова фізика» / О. Д. Кочергіна, О. О. Лебедь, Є. С. Никонюк, Б. П. Рудик, Л. В. Соляк. Рівне : НУВГП, 2014. 32 с.

6. МВ05-06-70. Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт із навчальної дисципліни «Фізика» «Альбом звітів лабораторних робіт. Частина I для студентів інженерно-технічних напрямів підготовки денної, заочної та дистанційної форм навчання» / О. Д. Кочергіна, Л. В. Соляк, О. В. Гаращенко. Рівне : НУВГП, 2016. 60 с.

7. МВ05-06-71. Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт із навчальної дисципліни «Фізика» «Альбом звітів лабораторних робіт. Частина I для студентів інженерно-технічних напрямів підготовки денної, заочної та дистанційної форм навчання» / О. Д. Кочергіна, Л. В. Соляк, А. В. Рибалко. Рівне : НУВГП, 2016. 73 с.

8. МВ05-06-73. Методичні вказівки до тестового оцінювання знань «Інтерактивні тематичні таблиці» з навчальної дисципліни «Фізика» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня інженерно-технічних напрямів підготовки денної, заочної та дистанційної форм навчання / М. В. Мороз, В. Р. Гаєвський, Л. В. Соляк, О. Д. Кочергіна. Рівне : НУВГП, 2018. 60 с.

ТРОЦЬОК МИКОЛА ЙОСИПОВИЧ

Народився 17 грудня 1936 року в Польщі, в селі Любінь Володавського повіту Люблінської області (гміна Вирики). Батьки: Троцьок Йосип Онуфрійович 1903 року народження і Троцьок Євдокія Василівна 1905 року народження. Сім'я була середнього достатку, мали 2 корови і коня. На початок війни господарські споруди були побудовані нові, хата залишилась старою, але були вже заготовлені матеріали на будівництво нової. За війну нічого не змінилось. Після від'їзду на Україну будівлі були спалені.

В 1945–1946 роках навчався у польській школі, де за рік екстерном закінчив 2 класи.

Влітку 1946 року родину разом з іншими українцями вивезли в Україну, вивантажили в Ківерцях на рампу і сказали самим шукати собі житло. Почалися важкі часи, довелось багато разів шукати собі житло. Зупинились в с. Дерно, це тепер Ківерцівський район, де була семирічна школа, яка під час навчання стала середньою. Там в селі Дерно і закінчив середню школу в 1955 році.

Родина тривалий час не мала постійного житла. Землю отримали на краю села, її обробляли. Дід та дядько побудували собі невелику хатину, стіни якої були зліплені з кусочків дубових пеньків, як з цеглин. Там всі вп'ятох і проживали. Коли настала колективізація, землю забрали, залишився тільки город. Кормили всіх город і корова. Пізніше, десь на початку 50-х років, за гроші, що були надані державою, купили на Поліссі хатину, яка була перевезена і поставлена неподалік від дідівської.

Батько ще в Польщі хворів на виразку шлунка. В результаті погіршення умов харчування хвороба загострилась, і батько не міг повною мірою працювати. Часто лікувався в районній лікарні, яка була в селищі Олика, потім залишився там працювати, там же йому була зроблена операція, і частина шлунка була вирізана. Це призвело до покращення здоров'я. Мати працювала в колгоспі.

У 1955 році вперше дозволили здавати вступні екзамени у вузи для призовників цього року. Я вирішив поступати в Київський політехнічний інститут (КПІ) на радіотехнічний факультет, і, як нагороджений срібною медаллю, повинен був здавати тільки один екзамен – фізику. Успішно здав його і був зарахований у студенти по спеціальності радіотехніка.

Поступаючи на радіотехнічний факультет, я сильно ризикував, оскільки мені було відомо про великий конкурс на цю спеціальність. Справа в тому, що у нашій сільській бібліотеці я знайшов книжку, назву якої я точно не пам'ятаю. Там було приблизно таке: автор Ізюмов і для військових училищ зв'язку. Було там толково описано принципи радіопередачі і прийому в лампових схемах. Все це я зрозумів, і мені ця спеціальність сподобалась.

Але моя радість про вступ на радіотехнічний факультет КПІ була передчасною. Ректора КПІ забирали на роботу в Москву. Він пішов одразу після закінчення прийому студентів на перший курс. Але прийомну кампанію очолював він. І сталося так, що під час екзаменів його викликали в Москву. Тому секретарка з деканату не могла мені виписати довідку про прийом мене на факультет. Без підпису ректора довідка недійсна. Вона запропонувала мені або почекати в Києві приїзду ректора, або їхати додому, а вона мені вишле довідку поштою після приїзду ректора. Я вибрав другий варіант, бо мені треба було готуватися до навчання, скоро починалось навчання.

Через пару днів мені принесли повістку з районного військомату (селище Олика), щоб я туди з'явився. Заходжу я туди, військома нема, у відпустці, є його заступник, який говорить, що я включений в команду, яка відправляється на чорноморський флот в училище суднових механіків. Відправка через кілька днів (скільки – не пам'ятаю, тоді служба у флоті була 5 років). Розказав мені, як я повинен підготуватись до поїздки. Я розказав йому, що я фактично студент КПІ, показав довідку, що я здав документи і запитав, чи можна затримати мій призов на службу, поки я не отримаю довідку з Києва про вступ. Він сказав, що ні, не можна. Але, на щастя, довідку я отримав вчасно, і став студентом.

Тоді, в 50-х роках минулого століття, місць в гуртожитках для студентів КПІ не вистачало. Місця давали тільки тим студентам, в котрих не було одного або обох батьків. Тому два роки (перший і другий курс) я жив на квартирі. Платив 125 рублів на місяць. Стипендія моя була 395 рублів на першому курсі. Це була найбільша стипендія в КПІ, причому її платили, коли навіть на сесіях були трійки. На ніякому іншому факультеті такого не було. Я за весь час навчання мав лише 1 трійку на першому курсі, коли в мене вкрали конспект з фізики. Стипендії мені вистачало на харчування та квартиру.

На молодших курсах заняття на факультеті відбувались у другу зміну. Я, як правило, вранці йшов в читальний зал і там працював, обідав в столовій і йшов на заняття. Ввечері - вечеря у столовій і похід додому. Завантажували нас сильно, особливо на першому курсі і особливо по кресленню. Субота був звичайний робочий день, а в неділю також, як правило, працювали. Читальний і креслярський зали працювали і в неділю. Я не тільки відпрацьовував робочі програми. Я вирішив самостійно вивчати тензорне числення. Вивчити так, як свої робочі дисципліни, я не зміг, бо матеріал складний і потребує повторення, а часу не вистачало.

Друга половина п'ятдесятих років минулого століття характерна тим, що в цей час на Україну завозилось багато зарубіжної наукової літератури, перекладеної на українську і частіше на російську мови. Це особливо характерно для наукової літератури. Тоді ми вперше ознайомились з такими розділами фізики як квантова механіка, теорія відносності і деякі більш спеціальні розділи. Ці матеріали також викликали в мене великий інтерес. Навіть думав перейти на навчання до київського університету. Але було вже пізно, це вже було на третьому курсі.

На кафедрі фізики КПІ велись наукові дослідження властивостей твердих тіл, працювала Проблемна лабораторія напівпровідників, яка була секретною і була розсекречена якраз в той час, як я працював в ній. Було ще декілька менших лабораторій по дослідженню окремих властивостей. Виникла потреба застосовувати методи дослідження, що були тільки відкриті

в сорокових роках і базувались на радіотехнічних методиках: електронний парамагнітний і ядерний магнітний резонанси.

Як мені в той час розказували, завідуючи кафедрою фізики професор Калабухов М. П. пішов до декана радіотехнічного факультету, щоб він порекомендував студента, який любить фізику і міг би залишитись на кафедрі для роботи над цими новими методиками дослідження. Так я попав на кафедру фізики. Я був оформлений на пів ставки як учбовий майстер і продовжував вчитись. Це було на четвертому курсі.

Моїм основним завданням була робота в групі по розробці діючої установки електронного парамагнітного резонансу. В групу крім мене входили два викладачі кафедри: Єжов М. М. і Патіоха А. П. Вони займалися цією установкою вже раніше, з військових матеріалів і іншого обладнання установка була складена. Така установка вже існувала в Інституті напівпровідників в Києві.

Вона повинна була працювати на довжині хвилі в 3 сантиметри і була побудована по принципу радіолокатора, про що писалось про неї в літературі. І дійсно, ця установка за принципом дії дуже схожа з радіолокатором. Але була і суттєва різниця.

Вхідний пристрій радіолокатора приймає сигнал дуже малої потужності, і на цей пристрій немає іншої дії. В установці електронного парамагнітного резонансу крім сигналу дуже малої потужності, що несе інформацію про досліджуваний об'єкт, на детектор діє в багато разів більший постійний паразитний сигнал цієї ж частоти. Це призводить до збільшення шуму на низьких частотах і погіршує процес виділення корисного сигналу. Цей шум має характер флікер-шуму, і його спектральна густина зменшується при збільшенні частоти шуму. Крім того, цей паразитний сигнал промодульований гармоніками частоти живлення установки. Ці процеси призводять до зменшення чутливості установки до основного сигналу від об'єкта дослідження.

Для того, щоб підвищити чутливість установки до основного сигналу, необхідно добитись зменшення паразитного сигналу на детекторі. Цього можна добитись за допомогою мостових схем, але тільки до певної міри, бо дуже сильного балансу моста добитись важко, і він виявляється нестабільним. Трудність в значній мірі також викликана тим, що електрична підводка до досліджуваних об'єктів при довжині хвилі в 3 сантиметри не могла бути виконана за допомогою простих провідників, а здійснювалась за допомогою електромагнітних хвиль, що поширювались в спеціальних трубах прямокутного перерізу, які називаються хвилеводами.

Оскільки інтенсивність флікер-шуму зменшується при збільшенні його частоти, то виникла ідея перенести сигнал від зразка спочатку на проміжну

частоту (біля 1 мГц), де флікер-шум малий, а тоді вже виділяти з нього робочий сигнал, тобто його спостерігати.

Ми подивились літературу, виявилось, що такі установки є, і вони дають результати. Трохи переробили установку і зразу побачили сигнал від F-центрів в лужногалоїдних кристалах, тобто побачили те явище, яке було потрібне в той момент часу. Далі відбулось покращення установок.

Одного разу ненароком ми організували невеликий вибух. Дослідження кристалів ми проводили при низькій температурі -196°C . Це температура кипіння рідкого азоту. При низькій температурі тепловий рух частинок спадає і не спотворює криву резонансу, по якій можна встановити характер взаємодії дефектів з частинками кристалу. Рідкий азот був налитий в посудину, видовбану в пінопласті. Там знаходився резонатор з досліджуваним зразком. Азот весь час кипів, металічні хвилеводи були при низькій температурі, на них осідав лід і іний, і все це містилось між полюсами великого постійного електромагніту.

В той день в нас було багато роботи, доводилось весь час підливати азот. Ми використали 3 п'ятнадцятилітрових дюари азоту. Коли закінчилась робота, в посудині з пінопласту залишився азот. Патіоха А. запропонував мені показати на практиці, як визначити, що в посудині, азот чи кисень (хоч кисню і не могло бути, бо був залитий азот). Якщо зверху над посудиною піднести запалений сірник, то над азотом він повинен гаснути, а над киснем спалахувати. Він запалив сірник, підніс до посудини, але запалений сірник ніяк не реагував на це. Він запалив другий і ближче підніс до верху посудини. І тоді бабахнуло.

Перед очима сніп полум'я, нас не зачепило, бо я стояв з одного боку за електромагнітом, він з іншої. Навіть суттєво не подіяло на його руки. Глянули вгору, а згори падають великі пластівці сажі і осідають на приладах. З посудини з пінопласту залишилась тільки арматура, що підтримувала її.

Наступного дня скандал у завідуючого кафедрою. Були викликані працівники, які обслуговували установку по отриманню рідкого азоту. Працівники клянуться, що вміст кисню не перевищує допустимого значення, яке далеке від можливості подібних ефектів.

Пояснення цього явища було знайдене (можливо, існують і інші пояснення). Рідкий кисень має температуру кипіння при атмосферному тиску -183°C , на 10°C вищу за температуру рідкого азоту. Якийсь невеликий процент кисню в азоті є. Азот кипить весь час і інтенсивно випаровується. Кисень, що є в азоті, не випаровується і весь час накопичується. Було за день влито 45 л азоту. Так що кисню було чимало. Крім того, шар повітря біля поверхні азоту охолоджений до температури кипіння азоту. Це призводить до затягування частинок кисню всередину.

Питання оптимальних налаштувань спектрометра електронного парамагнітного резонансу було темою дипломної моєї роботи. Старався теоретично обґрунтувати вплив різних налаштувань на результати роботи установки. Це була зовсім нетипова тема для радіотехнічного факультету. Для такої роботи часу відведено було мало. Захищався я останнім на факультеті.

Був залишений на роботу в інституті. Мене підвищили на посаді, я став інженером, вже мав повну ставку. Не було житла. Мені дозволили залишитись жити в гуртожитку. Крім мене, залишились ще два випускники нашого факультету: один хлопець (Піклун Віталій), який навчався за спеціальністю напівпровідники і діелектрики і так, як і я, був прийнятий на роботу на кафедрі фізики. Нам обом дали по пів ставки педагогічного навантаження вести лабораторні заняття з фізики. Також залишилася дівчина, яка навчалась за спеціальністю електронні і іонні прилади. Вона залишилась на своїй кафедрі. Всім нам трьом було обіцяно по кімнаті в гуртожитку. Разом ми ходили до проректора з побуту по цьому питанню, він нам обіцяв, але нічого не робилось.

Одружився я влітку 1961 року. Моя дружина походила з села Котів, що недалеко від села Дерно. Ми разом вчилися в Дернівській середній школі. У нас в школі вчилось чимало учнів з навколишніх сіл, де не було середніх шкіл. Вона закінчила Інститут іноземних мов (так він тоді називався) і працювала в школі в селі біля Олесько. Ми жили в Києві на випадкових квартирах. Нас довго не хотіли тримати, бо не було київської прописки. Остання наша квартира в Києві була в Святошино на 4 проспекті.

Мала народитись дочка. Треба було виїжджати з Києва. Мені пропонували роботу в двох філіях КПІ: в Чернігові і в Сумах. Навіть їздив у Чернігів. Я вагався. Але ситуацію вирішив випадок.

В той час в Рівне з Києва був переведений Київський гідромеліоративний інститут. Тоді він називався Український інститут інженерів водного господарства. Багато викладачів в Рівне не переїхали. Виник дефіцит викладацького складу. Крім того, виник дефіцит з учбовим обладнанням.

Я іноді заїжджав в Рівне до свого шкільного товариша Гладуна Валентина. Після перебування на ціліні він вчився в цьому інституті. Коли я заїхав одного разу, він саме перебував на навчанні, я пішов в інститут, щоб почекати його там. Був вільний час, і я зайшов на кафедру фізики. Мене почали розпитувати, я пояснив ситуацію, і мені запропонували переїхати в Рівне на роботу. Запропонували мені зразу кімнату в гуртожитку і пообіцяли квартиру. Ця ситуація мені сподобалась, бо зразу отримую житло і батьки близько. 8 березня 1962 року ми переїхали в Рівне.

Я працював в Українському інституті інженерів водного господарства на посаді асистента кафедри фізики. Було багато роботи з підготовкою

методичних матеріалів, усуненням неполадок в обладнанні, постачання обладнання і матеріалів було недостатнім. Займатись науковою роботою не було можливості, а так хотілося. Ніякого обладнання для наукової роботи не було. Через пару років вирішив поступати в аспірантуру.

Зв'язок з моєю попередньою науковою роботою був втрачений, і потрібно було думати про щось нове. Вирішив поступати в аспірантуру КПІ до професора Страшкевича О. М., який займався в основному теоретичними питаннями. Він підтримав мене, і я став його аспірантом. Збереглося старе аспірантське посвідчення, в якому згадуються 1965-66 роки. З професором Страшкевичем ми плідно працювали. В цей час мій керівник звільнився від роботи в КПІ і пішов на роботу в КВІРТУ (Київське вище інженерне радіотехнічне училище). Я залишився аспірантом КПІ. Ми стали підтримувати контакти через квартиру професора.

По закінченні аспірантури я повернувся на роботу в м. Рівне. Дисертацію я тільки почав, а в редакції ще лежала більша частина моїх робіт. Тоді цей процес в солідних редакціях тривав приблизно рік. Матеріал дисертації вже по суті був готовий.

І тут мене як офіцера запасу на два місяці забирають в армію на перепідготовку. Проходив її я в окремому радіотехнічному батальйоні, що стояв на бойовому чергуванні біля села Дуліби (біля Стрия). Це було весною, кормили нас неважно, в основному борщ з перекислої капусти і пшенична каша (кірза, як тоді називали). Вже після перепідготовки я захворів на виразку дванадцятипалої кишки. Довго лежав в лікарні, хотіли робити операцію, але таки відмінили. Лікувався я довго, півтора року був на строгій дієті.

Після всього цього я швидко доробив дисертацію, мої роботи таки опублікували, і я сподівався на швидкий захист. Але не все швидко робиться те, що хочеться. Мій керівник вважав, що дисертацію треба представляти на захист в Харківському університеті. Вони її продивились і кажуть, що дисертація написана по спеціальності 01.04.04 Фізична електроніка, а в них захист тільки по спеціальності Радіофізика.

Направили мене в Київ в Міністерство шукати, де є захист за вказаною спеціальністю. І знайшли в Києві в університеті ім. Т. Г. Шевченка. Направили мене на кафедру фізичної електроніки. Згодилися прийняти мою дисертацію. Спочатку була організована моя доповідь на кафедрі. Пройшла успішно, були зроблені деякі зауваження, що стосуються захисту. Також була виявлена помилка в здачі кандидатського екзамену. В мене був зданий екзамен Електронна оптика. А за міністерськими документами я повинен здавати курс Фізична електроніка за університетською програмою. Дали список літератури і направили додому вивчати. Було дуже багато роботи. За кілька місяців екзамен я здав.

Почалися роботи по організації захисту. Як ведуча організація був обраний Ленінградський фізико-технічний інститут АН СРСР імені Іоффе. Справа в тому, що пару моїх робіт було опубліковано в Журналі технічної фізики (ЖТФ), який видавав цей інститут. Я їздив туди і робив доповідь в лабораторії доктора фізико-математичних наук С. Я. Явор.

Офіційні опоненти: доктор фізико-математичних наук, професор Зінченко М. С. з інституту Радіофізики і електроніки (м. Харків), я там також робив доповідь; кандидат фізико-математичних наук Сєдов М. М. (Московський університет).

Моя дисертація називалась «Корпускулярная оптика спиральных систем» (Київ–1973). Захист дисертації відбувся 25 лютого 1974 р. на засіданні Об'єднаної Вченої Ради фізичного і радіофізичного факультетів Київського державного університету, проспект 40-річчя Жовтня, 130.

Список публікацій за темою дисертації

1. А. М. Страшкевич, Н. И. Троцюк. Ахроматическая спиральная квадрупольная система. ЖТФ, XXXVII. 1967. № 4. 645 с.

2. А. М. Страшкевич, Н. И. Троцюк. Ахроматические спиральные многополюсные системы. ЖТФ, XXXVIII, 1968. № 3.

3. Н. И. Троцюк. Фокусировка молекулярных пучков в электрических и магнитных полях со спиральной симметрией. ЖТФ, XXXVIII, 1968. № 7. 1140 с.

4. Н. И. Троцюк. Фокусировка атомного пучка в поле магнитной системы с учетом сферической аберрации. ЖТФ, XXXIX, 1969. № 4. 704 с.

5. Н. И. Троцюк. Фокусировка заряженных частиц в квадрупольной спиральной системе при наличии продольного магнитного поля. *Украинский физический журнал*. 1969. 14, № 9. 1510 с.

6. Н. И. Троцюк. Фокусировка заряженных частиц в биспиральных системах. *Радиотехника и электроника*. 1970. 15, № 5. 1038 с.

7. А. М. Страшкевич, Н. И. Троцюк. Фокусировка заряженных частиц в квадрупольных системах со спиральной симметрией. ЖТФ, XL, 1970. № 5. 1103 с.

8. А. М. Страшкевич, Н. И. Троцюк. Ахроматизация пучков заряженных частиц в биспиральных системах. *Сборник трудов КВИРТУ*. 1970. 46.

9. Н. И. Троцюк. Фокусировка заряженных частиц в биспиральных системах. *Украинская республиканская конференция по электронной оптике и ее применениям, посвященная 100-летию со дня рождения В. И. Ленина* : тезисы докладов. Харьков, 1969. 56 с.

10. Н. И. Троцюк. Фокусировка заряженных частиц в квадрупольной спиральной системе при наличии продольного магнитного поля. *Украинская республиканская конференция по электронной оптике и ее применениям*,

посвященная 100-летию со дня рождения В.И. Ленина : тезисы докладов. Харьков, 1969. 59 с.

11. Н. И. Троцюк. Ахроматизация пучков заряженных частиц в биспиральных системах. *XVII межвузовская научно-техническая конференция* : тезисы докладов. 1968. Ч. 2, 246 с.

12. Н. И. Троцюк. Фокусировка заряженных частиц в комбинированной биспиральной системе с однородным магнитным полем. *Радиотехника и электроника*. 1972. **17**, № 4. 841 с.

13. Н. И. Троцюк. Поля некоторых спиральных систем. *Известия вузов Радиофизика*. 1972. **15**, № 1. 126 с.

Після захисту дисертації я довго працював в Українському інституті водного господарства, хоч на протязі роботи наш інститут перейменовували. Працював доцентом кафедри фізики і вів всі види занять, які має вести доцент. Крім занять, виконувались інші роботи. Справа в тому, що при переїзді з Києва виявилось, що лабораторного обладнання не вистачає, і було втрачене методичне забезпечення. Крім цього, набір студентів збільшувався весь час. Це ускладнювало роботу викладачів.

Кафедрі довелося серйозно братись за роботу. Була виділена група для роботи над методичними посібниками, в перший час такого складу: Дубчак В. А., Вадець Д. І., Тучак С. С. і я. Ми збирались групою і обговорювали план, що вносити в методичний посібник для даної роботи і в якому об'ємі. Текст обговорювався і коректувався зразу по мірі його запису. В описі лабораторної роботи було: короткі теоретичні відомості, опис обладнання і виконання роботи, обчислення результатів і висновки, список літератури, яку необхідно читати. Методичні вказівки були надруковані, і студенти могли ними користуватись для підготовки до виконання лабораторної роботи.

Ця робота проводилась на протязі тривалого часу, бо кількість студентів весь час зростала, та і обладнання добавлялось. Проте треба відмітити, що обладнання весь час не вистачало, не дивлячись на постійні ремонти. Що стосується методичного забезпечення, то після цієї роботи проблем не було.

Треба сказати, що радянська планова система навчання у вузах мала суттєві недоліки. Планові набір і випуск в першому наближенні призводили до конфліктів між викладачами і керівництвом вузу, в результаті чого були випущені недостатньо добре навчені спеціалісти. Це не тільки псувало випускників, а і працівників вузу. Звичайно, без планової оцінки тут не обійтись, але ці плани не повинні бути жорсткими.

Не пам'ятаю, коли це сталося: в мене кафедра забрала курс фізики і доручила вести спецкурс «Основи радіаційної фізики, дозиметрії і радіометрії» для студентів спеціальності «Екологія». Необхідно було читати лекції і вести лабораторні заняття. Лабораторії не було, потрібно було ставити, деяке обладнання знайшлося, а деякі роботи доставлялись в процесі

навчання. Необхідно було також розробити методичні вказівки до лабораторних робіт. Лабораторні роботи цього типу не можна було виконати на протязі 2 годин. Тому вони ставились як 4-годинні. Тематика їх була новою для кафедри. Для прикладу постараюсь охарактеризувати назву і основні розділи однієї роботи.

Назва: Лабораторна робота № 2. Вивчення взаємодії бета випромінювання з речовиною і оцінка максимальної енергії бета-спектру.

Розділи: Теоретичні відомості, Опис експериментальної установки, Хід роботи, Обробка результатів вимірювання, Контрольні питання і Література. Це все займає 11 сторінок на принтері на папері А4 разом з рисунками.

Що стосується теоретичного матеріалу, то були видані у нашому університетському (тоді вже наш інститут називався університетом) видавництві Конспекти лекцій по окремих розділах курсу. Останнє, четверте, видання було зроблене в 1999 році.

В цій роботі є ще один важливий аспект. Для обробки результатів лабораторних робіт потрібно було створити програми для комп'ютера. Я хотів домовитися з одним молодим математиком, він згодився, але після пішов з університету. Прийшлося мені самому братись за цю справу. Я ніколи не вивчав програмування, але мені вдалось на рівні своїх простих програм розібратись в цьому. Я програмував на Асемблері, Бейсіку, Сі. Програми були зроблені і працювали.

Під цю нову лабораторію було напрацьовано чимало методичного матеріалу, але він був розкиданий по різних методичках, що складало певні труднощі при пошуку необхідного. Що стосується матеріалу для теоретичного вивчення, в мене виникла ідея об'єднати весь матеріал у вигляді посібника, Ця ідея почала розробляти і впроваджуватись, але виникли непередбачувані обставини.

В 2002 році я захворів і досить важко. Сильно боліла голова і двоїлось зображення. Лікарі підозрювали інсульт. Довго лікувався в стаціонарі і вдома, але помітного покращення не було.

Мене направили на обслідування в обласну лікарню на магнітно-ядерно-резонансному томографі. Явище ядерного магнітного резонансу я використовував, коли працював в КПІ, для точного визначення магнітного поля. Протягнули мене через велику котушку і визначили, що в мене під лівим оком пухлина, яка заважає оку обертатись. Необхідна операція. Це було в 2003 році.

Операцію робили в Одесі в інституті очних хвороб імені Філатова. За оком виявився гній. Це все почистили, але знову почалися болі, знову призначили операцію. Тепер вставили трубку, яка з'єднує місце під оком з гайморовою порожниною. З тим і живу.

Ліве око було втрачене, болі залишились ще тривалий час. Але я терпів, бо знав, що мені вже нічого кращого не можна зробити. З часом болі почали зменшуватись, але залишились і до цього часу, особливо на холоді. Також часто турбують операційний шов в роті і болить також голова.

В 2003 році я розраховував, що одужаю і піду ще на роботу. Але цього не можна було зробити через тривалий біль. Мій навчальний посібник не був закінчений, і я вирішив його закінчити, перебуваючи вдома. Я його закінчив 2006 року. Посібник був переплетений у вигляді книги. Посібник називався «Вибрані питання ядерної і радіаційної фізики та дозиметрії (для екологів)». Датувався 2006 роком. Але виявилось, що того спецкурсу, для якого був зроблений посібник, вже нема. Тому робочі варіанти посібника не друкувались.

Характеристика матеріалу посібника.

Навчальний посібник призначений для поглибленої підготовки з фізики студентів-екологів (в порівнянні з курсом фізики для екологів) з питань, пов'язаних з властивостями іонізуючих випромінювань, закономірностей їх утворення і взаємодії з речовиною. Крім того, він ставить своєю метою введення основних понять дозиметрії, встановлення основних законів і співвідношень. Об'єм посібника дещо ширший матеріалу робочої програми і розрахований на інтерес читача до висвітлених питань.

Питання дозиметрії розділено на дві частини. Першу частину складає перший розділ посібника. Там даються основні поняття дозиметрії. Ці знання потрібні з самого початку роботи для виконання лабораторних робіт.

Використані результати опромінення людей під час атомних бомбардувань і випробувань ядерної зброї. На прикладі особливих випадків, описаних в літературі, показано, що поняття «доза» не завжди є доброю характеристикою біологічної дії випромінювання, оскільки ефект залежить не тільки від дози, а й від потужності дози. Приведені відомі з літератури дані по канцерогенній і генетичній дії іонізуючих випромінювань.

Основна частина дозиметрії розміщена в розділах 10 і 11. Введені поняття середньої енергії іоноутворення, лінійної передачі енергії зарядженими частинками, коефіцієнта передачі енергії фотонного випромінювання, ефективного номера речовини. Наведені основні співвідношення між цими величинами. Розраховані дозові поля гама- і бета випромінювання для джерел активності простої геометричної форми. Розглядається питання про оцінку дози нейтронів.

Питання ядерної фізики і взаємодії іонізуючих випромінювань з речовиною описані в розділах 1–5. Розглядаються будова ядра, радіоактивність, стабільність ядер по відношенню до різних видів розпаду, спектри альфа- і бета-частинок і їх пояснення, процеси утворення гама-фотонів і внутрішньої конверсії.

Коротко розглядаються закономірності взаємодії всіх частинок іонізуючого випромінювання з речовиною (електронів і позитронів, фотонів, важких заряджених частинок, нейтронів) з атомами речовини, принцип нейтронно-активаційного аналізу. Як один з важливих видів взаємодії ядерних частинок з ядрами речовини, розглядаються ядерні реакції. Пропонується вивчення законів збереження при ядерних реакціях, закономірностей в залежності ефективного перерізу реакцій від виду взаємодії, енергії частинок, прямих ядерних реакцій і реакцій, що ідуть через складене ядро, резонансних і нерезонансних ядерних реакцій.

В розділі 5 описуються основні детектори іонізуючих випромінювань. Приділяється увага сцинтиляційним, напівпровідниковим, газовим, трековим, хімічним і фотохімічним детекторам. Описуються їх конструкція, принцип дії, основні характеристики, область застосування. Ці питання особливо важливі для лабораторного практикуму, оскільки детектори є основою всякого радіометричного приладу.

Розділи 6 і 7 присвячені природним джерелам іонізуючого випромінювання – природній радіоактивності і космічному випромінюванню. Розглядаються ряди природних радіоактивних елементів і окремі радіонукліди, що не входять в радіоактивні ряди, космогенні радіонукліди, первинне і вторинне космічне випромінювання. Приділена увага широтній залежності космічних променів, ефекту східно-західної асиметрії, радіаційним поясам. Висвітлений механізм утворення вторинного космічного випромінювання та його склад.

В розділі 8 описуються ядерні реакції, які покладені в основу роботи ядерних енергетичних установок, будова цих установок і принцип роботи, енергетичні схеми різного типу. Показана можливість нестійкого режиму роботи реактора. Охарактеризовані робочі і аварійні викиди радіонуклідів реакторами різного типу. Розглянуті реакції синтезу, які можуть бути використані для отримання енергії, а також термоядерні реакції, які, імовірно, є джерелами енергії Сонця і зірок.

В невеликому розділі 9 викладені сучасні уявлення про будову і еволюцію Всесвіту, утворення хімічних елементів.

На цьому матеріал посібника закінчується.

В нас була невелика лабораторія для наукової роботи. Там ми виконували роботи по дослідженню властивостей кристалів CdTe. Робота велась в кооперації з Чернівецьким університетом і керувалась ним. Робота виконувалась нашими викладачами, що працювали на кафедрі фізики. Ці роботи виконувались групою у співавторстві. Я також брав участь у деяких з цих робіт.

Наводжу список методичних і наукових робіт, виконаних після захисту дисертації (дисертаційні роботи не включені).

1. Н. И. Троцюк. Фокусировка молекулярных пучков в биспиральных системах. *Известия вузов Радиофизика*. 1973. **16**, 1330 с.
2. М. Й. Троцюк. Методичні розробки лабораторних робіт з розділу «Електрика». Рівне : УІВГ, 1975. У співавторстві.
3. М. Й. Троцюк. Методичні розробки лабораторних робіт з розділу «Електромагнетизм». Рівне : УІВГ, 1975. У співавторстві.
4. М. Й. Троцюк. Методичні розробки лабораторних робіт з розділу «Коливання та хвилі». Рівне : УІВГ, 1975. У співавторстві.
5. М. И. Троцюк. Сферическая абберация молекулярных пучков в квадрупольных системах. *ЖТФ*, **46**, 1772, 1976. У співавторстві.
6. М. Й. Троцюк. Методичні розробки лабораторних робіт з розділу «Механіка». Рівне : УІВГ, 1977. У співавторстві.
7. М. Й. Троцюк. Методичні розробки лабораторних робіт з розділу «Молекулярна фізика і термодинаміка». Рівне : УІВГ, 1977. У співавторстві.
8. Н. И. Троцюк. Периоды кристаллической решетки и статистические смещения ионов твердых растворов KCl-KBr. *Вестник Львовского госуниверситета. Сер. Физика*. 1978. Вып. 13. У співавторстві.
9. Н. И. Троцюк. Определение среднеквадратических смещений ионов кристаллической решетки. *Вестник Львовского госуниверситета. Сер. Физика*. 1978. Вып. 13. У співавторстві.
10. Н. И. Троцюк. Метод элементарных слоев для дипольных частиц. *ЖТФ*, **48**, 2223, 1978. У співавторстві.
11. Н. И. Троцюк. Первичная обработка материалов и соединений A^2B^6 (отчет) ВНИЦ 79018203 инв. № Б742603. Ровно, 1978. У співавторстві.
12. М. Й. Троцюк. Методичні вказівки до лабораторних робіт з розділу «Оптика». Рівне, 1978. У співавторстві.
13. М. Й. Троцюк. Методичні вказівки до лабораторних робіт з фізики (розділи Механіка і Молекулярна фізика) для слухачів підготовчого відділення. Рівне : УІВГ, 1979. У співавторстві.
14. М. Й. Троцюк. Методичні вказівки до лабораторних робіт з розділів «Квантова оптика і атомна фізика». Рівне : УІВГ, 1980. У співавторстві.
15. Н. И. Троцюк. Электрофизические свойства теллурида кадмия, легированного селеном. *Материалы 5 Всесоюзной конференции по физико-химическим основам легирования полупроводниковых материалов* : тезисы докладов. Москва, 1982. У співавторстві.
16. Н. И. Троцюк. Дрейф дефектов в электрическом поле в кристаллах р-CdTe. Депонировано в ЦНИИ «Электроника» Р-3326-81, ФТП, 15, № 11, 1982. У співавторстві.
17. Н. И. Троцюк. Передача технологии выращивания кристаллов $Cd_{1-x}Zn_xTe$ и исследование условий получения шихты для поликристаллических

слоев теллурида кадмия. ВНТИЦ-01821026385, Инв. № 0283.0082057, Ровно, 1983. У співавторстві.

18. М. Й. Троцюк. Методичні вказівки для абітурієнтів. Рівне : УІІВГ, 1983. У співавторстві.

19. Н. И. Троцюк. Подвижные компенсирующие доноры в р-CdTe. *Физика и техника и техника применения полупроводников А²В⁶* : тезисы докладов 5 Всесоюзного совещания. Вильнюс, 1983. У співавторстві.

20. Н. И. Троцюк. Закономерности дрейфа компенсирующих доноров в теллуриде кадмия. Депонировано в УкрНИИНТИ № 701Ук-84, 1984. У співавторстві.

21. Н. И. Троцюк. Получение омических контактов к образцам р-CdTe. ПТЭ, № 5, 1984. У співавторстві.

22. Н. И. Троцюк. Обоснование методики определения дрейфовой подвижности компенсирующих доноров в кристаллах р-CdTe. Депонировано в УкрНИИНТИ № 1866Ук-85, 1985. У співавторстві.

23. Н. И. Троцюк. Донорное легирование кристаллов теллурида кадмия примесью серебра при низких температурах. *Известия вузов «Физика»*. 1986. № 6. У співавторстві.

24. Н. И. Троцюк. Методические указания для поступающих в УИИВХ. Ровно : УИИВХ, 1986. У співавторстві.

25. Н. И. Троцюк. Механизм миграции для междуузельных ионов серебра в кристаллах р-CdTe. Депонирована в УкрНИИНТИ № 2050Ук-86, 1986. У співавторстві.

26. Н. И. Троцюк. Возрастание фликкерного шума, обусловленное электромиграцией дефектов в кристаллах CdTe. ЖТФ, **56**, № 6, 1986. У співавторстві.

27. М. Й. Троцюк. Методичні вказівки до лекційних демонстрацій з курсу загальної фізики з застосуванням учбового телебачення. Рівне : УІІВГ, 1987. У співавторстві.

28. А. с. № 1424637 15.05.88. Способ получения омических контактов к кристаллам р-CdTe / Н. И. Троцюк. У співавторстві.

29. М. Й. Троцюк. Методичні вказівки до лабораторних робіт з розділу «Коливання і хвилі». Рівне : УІІВГ, 1988. У співавторстві.

30. Н. И. Троцюк. Исследование электрофизических характеристик монокристаллов теллурида кадмия (отчет). ВНТИЦ 10860/26685, Ровно, 1988. У співавторстві.

31. М. Й. Троцюк. Лекційні демонстрації з курсу загальної фізики (розділи «Оптика», «Фізика атома і атомного ядра»). Рівне : УІІВГ, 1988. У співавторстві.

32. М. Й. Троцюк. Методичні вказівки до лабораторних робіт з розділу «Оптика». Рівне : УІІВГ, 1989. У співавторстві.

33. М. Й. Троцюк. Методичні вказівки до лабораторних робіт «Фізичні вимірювання та математична обробка їх результатів». Рівне : УІВГ, 1992. У співавторстві.

34. Н. И. Троцюк. Особенности низкочастотного шума в процессе электромиграции дефектов в кристаллах CdTe. *Флуктуационные явления в физических системах* : тезисы 5 Всесоюзной конференции. Вильнюс, 23, № 6. У співавторстві.

35. М. Й. Троцюк. Визначення постійної Хоуге при вимірюванні шуму 4-зондовим методом. *Науково-технічна конференція*. Рівне : УІВГ, 1992. С. 19. У співавторстві.

36. М. Й. Троцюк. Основи радіаційної фізики, дозиметрії і радіометрії. Конспект лекцій. Рівне, 1998–2002, 5 методичок на різні теми курсу, що в цілому охоплюють матеріал робочої програми.

В 2002 році на вимогу керівництва факультету я складав робочу програму і завдання для домашніх робіт для студентів-заочників спеціальності «Екологія та охорона навколишнього середовища». Така робота була виконана.

Але надрукованого варіанта Методичних вказівок я вже не бачив. З часу захворювання в університеті не був ні разу.

На завершення я хочу подякувати всім людям, з якими я жив і працював. І живим, і вже мертвим.

26 квітня 2019 р.

Троцюк М. Й.

ТУЧАК СТЕПАН САМІЙЛОВИЧ

Народився 9 листопада 1932 року в селі Верболози Козятинського району Вінницької області в родині колгоспників. Батько загинув в 1944 році на фронті. До війни закінчив три класи Верболозької початкової школи, а після війни – четвертий клас. Після закінчення Вернигородської семирічки продовжив навчання в Білопільській середній школі, яку закінчив зі срібною медаллю в 1950 році і вступив до Київського державного університету на фізико-хімічне відділення. В 1955 році, після закінчення університету, був направлений на роботу в інститут металокерамічних речовин АН УРСР. З 1958 року по 1961 рік працював асистентом кафедри фізики Кременецького педінституту, з 1961 року по 1966 рік працював асистентом, а потім старшим викладачем кафедри фізики УІВГ. З вересня 1966 року по лютий 1970 року виконував обов'язки завідувача кафедри фізики та вищої математики КТІЛП. З 1970 року працював на посаді старшого викладача кафедри фізики аж до звільнення за наказом № 269 від 29 серпня 2007 року у зв'язку зі зменшенням навчального навантаження.

Степан Самійлович вів всі види занять зі студентами, спокійно пояснюючи студентам всі важкі для розуміння поняття та закони, добиваючись виконання ними всіх запланованих робіт. Разом з доцентами Вадцем Д. І. та Троцюком М. Й. вони вперше почали обговорювати та писати методичні посібники для виконання лабораторних робіт з використанням методики обробки результатів експериментів за Стюдентом. Загалом він узяв участь у написанні більше ніж тридцяти методичних посібників.

Окрім методичної роботи, Тучак С. С. займався науковими дослідженнями в царині рентгенівської дифрактометрії. Разом зі своїми колегами за науковими інтересами (Литвиненко Л. П., Бартосевич Р. Д., Вадець Д. І. та інші) є співавтором більше 40 наукових статей, опублікованих у відомих наукових журналах.

ЦИМБЛЕР МИРОН ЮХИМОВИЧ

Народився 22 січня 1906 року в місті Ошмяни Смоленської губернії в родині дрібного ремісника. Закінчив в 1923 році середню школу і з 1923 по 1927 рік навчався в Харківському університеті, після закінчення якого до 1929 року викладав хімію в технікумі міста Бар Вінницької області. З 1929 по 1931 рік викладав хімію, перебуваючи на посаді в. о. доцента в індустріальному інституті міста Миргород Полтавської області. З 1931 року і до евакуації завідував кафедрою загальної хімії в Інституті інженерів-будівельників в місті Полтава. В 1938 році захистив кандидатську дисертацію при Київському індустріальному інституті. В 1941 році була здана до захисту докторська дисертація, захист якої був запланований на липень цього ж року. Перебуваючи в евакуації в місті Курган, було синтезовано замітник амілового спирту для визначення жирності молокопродуктів та розроблено хром-залізний метод дублення шкіри замість хромпіка. Разом з групою співробітників було розроблено сірководневу пасту для обробки загніваючих ран, яку використовували в евакуаційних госпіталях. З 1947 році працює в Київському гідромеліоративному інституті в якості в. о. завідувача кафедри загальної хімії.

Під час евакуації Харківського університету було втрачено три примірники докторської дисертації Цимблера М. Ю., а його власний примірник теж не зберігся під час бомбардування потягу. Повторний захист, після апеляції автора дисертації, був призначений на 1959 рік.

В особовій справі є декілька наказів про зарахування Цимблера М. Ю. на посаду в. о. завідувача кафедрою Київського меліоративного, Українського інституту інженерів водного господарства, спочатку фізики та хімії, а потім хімії, які датовані 1949, 1961 та 1968 роками.

ШЛЯХОВИЙ В'ЯЧЕСЛАВ ЛЕОНІДОВИЧ

Народився 17 жовтня 1947 року в селі Гільча II (Гульча) в родині вчителів початкових класів. Після закінчення середньої школи в 1965 році вступив на фізико-математичний факультет Рівненського державного педагогічного інституту. В 1970/1971 н.р. працював вчителем математики та креслення в Гільчанській середній школі, звідки був призваний в армію.



В липні 1972 року був прийнятий на роботу в НДС УІВГ на посаду молодшого наукового співробітника лабораторії рентгеноспектральних досліджень під керівництвом доцента кафедри фізики Ключа Ігоря Петровича. Пізніше був переведений на посаду старшого лаборанта кафедри фізики, завідувача лабораторіями цієї ж кафедри, далі асистента. З 1989 року по 1993 рік навчався в аспірантурі спочатку на стаціонарній, а потім на заочній формі навчання. Науковим керівником був доцент кафедри фізики Никонюк Євген Сергійович, під керівництвом якого було виконано ряд експериментальних робіт, що стосувалися впливу легуючих домішок Zn, Mn та перенасичення Cd на стан та рухливість дефектів в кристалах телуриду кадмію. Було відкрито явище конверсії типу провідності в результаті короткочасного відпалу (КТО), коли стандартні зразки з полірованими поверхнями на протязі короткого проміжку часу нагрівалися до температури 700 градусів за Цельсієм, після чого контролювано знімався поверхневий шар зразка товщиною 10-20 мкм, зразки знову полірувалися, і з ними проводилися електрофізичні вимірювання в температурних інтервалах від температури кипіння рідкого азоту до 150 градусів за шкалою Цельсія. Також було проведено дослідження на предмет «старіння» властивостей кристалів телуриду кадмію як чистих, так і легованих різними домішками через 10 і більше років після їх вирощування і початкових досліджень. Для прискорення обрахунків окремих параметрів кристалів була складена програма для програмованого калькулятора МК-61. Під час навчання в аспірантурі, до нього, після його закінчення і до виходу на пенсію постійно на 0,5 ставки молодшого наукового співробітника, брав участь у виконанні наукових досліджень по госпдоговірній тематиці. Після закінчення аспірантури в 1993 році був переведений на посаду асистента, а з 1995 року на посаду старшого викладача кафедри фізики, пропрацювавши на цій посаді аж до звільнення у зв'язку зі скороченням штату професорсько-викладацького складу кафедри 2 січня 2009 році. Зразу ж після звільнення 14 січня 2009 року був прийнятий на посаду викладача фізики за строковим договором в Технічний коледж НУВГП, де вже раніше працював на умовах

погодинної оплати праці після оформлення пенсії, оскільки на кафедрі мав 0,75 а з 01 вересня 2008 року лише 0,35 ставки старшого викладача.

За роки роботи на кафедрі фізики наказами ректора університету було шість разів оголошено подяку, один раз занесено на Дошку Пошани університету, один раз отримав грошову премію і один раз був нагороджений Почесною грамотою. В результаті опитування випускників вузу, яке проводив доцент Гончаров Станіслав Михайлович, попав в двадцятку кращих викладачів університету.

Починаючи з 1976 року викладав фізику на підготовчих вечірніх курсах аж до 2012 року. Тривалий час, перебуваючи на посаді асистента кафедри фізики, працював на денному і вечірньому підготовчому відділенні при УІВГ. У зв'язку зі зменшенням учбового навантаження на кафедрі працював одночасно з 2007 року по 2012 рік викладачем фізики в Рівненському технічному коледжі, виконуючи 0,6–0,8 ставки викладача. З 1987 року до 2009 року працював на посаді молодшого наукового співробітника фізико-технологічної лабораторії під керівництвом доцента Никонюка Євгена Сергійовича, спочатку на повну ставку молодшого наукового співробітника, а з переходом на навчання в аспірантуру та подальшим переводом в штат кафедри – на 0,5 ставки молодшого наукового співробітника.

Працюючи в фізико-технологічній лабораторії, поряд з виконанням службових обов'язків співробітника лабораторії, у вільний час виконував експериментальну частину до дисертації. Разом з іншими співробітниками лабораторії та науковцями з Чернівецького державного університету були написані ряд статей, що стосувалися електрофізичних властивостей кристалів телуриду кадмію.

Під час роботи на кафедрі та в технічному коледжі особисто та в співавторстві з іншими викладачами написав ряд методичних посібників по лекційному курсу, проведенню практичних занять та виконанню лабораторних робіт, як по курсу загальної фізики, так і по курсу фізики за середню школу. Зробив переклад на українську мову, на мою думку, одного з кращих на той час посібника з фізики для вступників до вузу, написаного декілька років перед тим старшим викладачем нашої кафедри Свадебою Лідією Василівною.

Кожен з викладачів кафедри поряд з викладацькою роботою проводить і виховну роботу серед студентів, показуючи своїм прикладом, поведінкою, манерами тощо, як потрібно себе поводити в аудиторіях на заняттях, під час перерв в навчальних корпусах, в місті та людському товаристві взагалі. Значну роботу в цьому напрямку проводять куратори студентських академічних груп. Розподіл студентських груп серед викладачів кафедри проводиться з урахуванням того, щоб викладач, по-можливості, проводив найбільшу кількість аудиторних занять в тій групі, де він є куратором. Оскільки кафедра в

різні часи перебувала на різних факультетах, то доводилося бути куратором студентських груп різних спеціальностей, співпрацювати з різними деканатами, враховуючи їх принципи та вимоги. В радянські часи, коли щорічно студенти молодших, а часто і старших курсів восени від'їздили на роботу в колгоспи на збирання врожаю, куратори були там разом з ними, організовуючи побут та розподіл роботи між студентами. Повна відповідальність за все, що траплялося в цей час в академічних групах, лягала на куратора групи або іншого викладача чи лаборанта, який заміняв куратора. Як приклад, можна навести відрядження на роботу в колгосп села Княгинино Млинівського району в 1972 році зі студентами п'ятого курсу, коли ще я був лише молодшим науковим співробітником, щойно влаштувавшись на роботу в УІВГ.



Випуск однієї з груп підготовчого відділення. 1980 рік

Ще навчаючись в школі, брав активну участь в спортивному та культурному житті школи та села. Займався спортом, зокрема легкою атлетикою та гімнастикою, захищав честь школи на районних змаганнях. Починаючи з сьомого класу, брав участь в декількох танцювальних постановках та почав грати в шкільному духовому оркестрі, який одночасно був і сільським оркестром, оскільки нас запрошували грати гімн та туш на різні урочистості. Також ми грали на шкільних танцювальних вечорах, а в

старших класах нас почали відпускати грати на весіллях та похоронах.

Разом з духовим оркестром будівельного училища міста Здолбунів ми йшли на чолі колони училища під час святкових демонстрацій. Навчаючись в педінституті, також продовжив грати в інститутському духовому оркестрі та займатися спортом, обмежився лише гімнастикою, будучи членом збірної інституту зі спортивної гімнастики. На жаль, в 1967 році, повертаючись з осінніх польових робіт в колгоспі, попав в аварію, що перешкодило подальшим заняттям гімнастикою та позбавило можливості грати в духовому оркестрі.



Куратор з частиною групи на святкуванні Дня геодезиста. 2012 рік

Під час навчання в інституті був організований змішаний хор фізико-математичного факультету, в якому я співав. В УІВГ також організували чоловічий хор з викладачів різних кафедр, з якими співали також студенти механічного факультету, тому він офіційно вважався хором механічного факультету. В цьому хорі активно брали участь також інші члени кафедри, зокрема Дубчак В'ячеслав Авксентійович, Никонюк Євген Сергійович, Бортник Петро Петрович. За кошти УІВГ були пошиті концертні костюми хористам, в яких вони виступали на всіляких концертах та конкурсах. Під час поїздки в Ленінград хористи виходили на великих станціях на перон та співали на протязі часу стоянки потяга. Так, на станції Даугавпілс через виступ хору на декілька хвилин затримали відправлення потяга.

Після виходу на пенсію, як було вже згадано, працював в Технічному коледжі на 0,6–0,8 ставки викладача, виконуючи всі види робіт, окрім

кураторства, зокрема, поставив декілька лекційних демонстрацій, лабораторних робіт та написав методичний посібник. В серпні 2012 року за сімейними обставинами подав заяву на звільнення.

Знову ж таки за сімейними обставинами в липні 2007 року переїхав в село Грабів, де, обживаючи присадибну ділянку, посадив сад, виноградник, почав цікавитись різними плодовими та декоративними рослинами. Починаючи з 2016 року зацікавився краєзнавством, зокрема, поселеннями чехів на Волині. Мій колишній сусід по селу Гільча Паньков Ігор Васильович, який від початку 90-х років ХХ століття викладає в одному з коледжів Польщі, працюючи в польських архівах, зокрема, в архівах Сангушка, назбирав матеріал для написання історії села Гільча (Гольче, Гульча), який у вигляді книги з великою кількістю ілюстрацій він надрукував в Польщі, а презентував в Гільчанському сільському клубі при великому зібранні людей, запрошених почесних гостей, зокрема, чеського консула зі Львова, відомого художника Нагулка Юрія Олександровича, який є вихідцем з цього села, та інших. Це наштовкнуло мене на думку, що знання чеської мови дозволить здійснювати переклади хронік чеських сіл, яких є декілька десятків, на українську мову. Так, за допомогою того ж самого Панькова Ігоря Васильовича та Шпичук Тетяни Іванівни, які здійснили редагування та форматування і, головне, при сприянні голови сільської ради знайшли спонсора, вдалося видати на українській мові хроніку села Гульча Чеська. Далі пішли хроніки села Миротин, Дібрівка, міста Здолбунів. В 1918 році підготував доповіді по тематиці волинських чехів на краєзнавчі конференції в Дубно та Києві. Продовжую співпрацювати з Паньковим Ігорем Васильовичем, який надсилає мені різні рукописи для перекладу. Разом з тим працюю в Державному архіві Рівненської області (ДАРО), де в церковних метричних книгах відшукую родоводи своїх рідних та знайомих. Матеріали своїх пошуків публікую в районних газетах Рівненського та Здолбунівського районів та в FB, зокрема на сторінках чеського та українських сайтів.

В Грабові співаю в церковному хорі Свято-Георгіївської церкви, читаю апостола та беру участь в благоустрої території біля церкви. Так що життя на пенсії є, тільки потрібно його заповнити чимось цікавим для себе та корисним для оточуючих.

ГУДИЧ НАДІЯ ІВАНІВНА

Моє знайомство з кафедрою фізики відбулося у 1981 році. Інститут тоді називався Український інститут інженерів водного господарства. За протекції М. О. Ковалець мене прийняли лаборантом у фізико-технологічну лабораторію Є. С. Никонюка. В мої обов'язки входило передрукування

анотацій наукових статей з товстих реферативних журналів на бібліотечні картки, друк звітів про наукові досягнення співробітників лабораторії та їх наукових праць. Спочатку це мене лякало, адже я – філолог – змушена була займатись чимось абсолютно новим, але цей переляк швидко пройшов завдяки тій дружній атмосфері, яка панувала в колективі. Виявляється, при прийомі мене на роботу неабияке значення мало те, що я була членом партії і таким чином «підсилила партійний вплив» на колектив (в лабораторії я була другим партійцем).



Лабораторія в той час розміщувалася в двох приміщеннях: дві великих кімнати під номером 285 в другому корпусі і півтори кімнати в прибудові до корпусу номер 3. Але всі вони були настільки завантажені різноманітним обладнанням, приладами для досліджень, що робочого місця для мене там вже не знайшлося, тому мене «поселили» прямо на кафедрі (ауд. 248). Працювала я на механічній друкарській машинці, яка дуже голосно «цокотіла», і чіткість відбитків тексту залежала від сили натиску на клавіші, особливо, коли треба було надрукувати декілька примірників під копірку. Крім мене, на машинці працювала ще й лаборант кафедри, тому бажаним розмовляти доводилось чекати, поки ми стихнемо.

«Хазяйкою» на кафедрі була Ада Василівна Майструк – красива молода жінка, яка займала посаду завідувачки лабораторіями. Ада Василівна знала все і про всіх і могла залагодити будь-яку проблему в межах цілого інституту. Вона одразу стала «вводити мене в курс справ», розповідаючи про кожного співробітника. Так поступово я познайомилася з усіма, хто працював на кафедрі, а колектив звик до мене. Кафедра фізики була другою в інституті по кількості працівників після профілюючої кафедри меліорації – нас було більше 60. Мені на ту пору було за тридцять, а більшість колег були років на 10 старші, всі були молоді і гарячі як до роботи, так і до життя в цілому.

Мушу визнати, що мої побоювання щодо фізиків-«сухарів», зациклених лише на своїй науці, були абсолютно безпідставними. Так, я дізналася, що багато хто з них має прекрасні голоси і співає в інститутській чоловічій хорівій капелі «Гамалія»: Є. С. Никонюк, Д. І. Вадець, В. А. Дубчак, Д. І. Олексин, В. Л. Шляховий, П. П. Бортник. На кафедрі «на підхваті» зберігалися шахи, і на перервах чи у «вікно» викладачі любили розіграти партію (особливо цим захоплювалися В. А. Дубчак, П. П. Бортник, Р. Д. Бартосевич). Свої літературні таланти демонстрували В. А. Дубчак, Л. В. Свадеба.

Пригадую, як щиро і доброзичливо святкували ювілеї; тут ніколи не обходилося без читання од чи навіть поем, присвячених ювіляру. І написані

вони були то у формі старослов'янських епосів, то як українські думи або народні пісні. А Лідія Василівна Свадеба обов'язково читала гороскоп ювіляра – гороскопи тоді лише почали з'являтися в пресі. Не обходилися святкування без співів, і тоді їх чув весь навчальний корпус. Столи завжди були розкішні, наші господині прагнули перевершити одна одну. Але ніхто не міг зрівнятися з Катериною Вінцентіївною Квятковською, особливо з її тортами, які були справжніми шедеврами.

Святкували ми і 23 лютого (День Радянської армії), коли вітали всіх чоловіків, і 8 березня (Жіночий день). Часто ці свята об'єднували. Пам'ятаю гучне святкування у 1990 році. Тоді якраз відбувався «злам епох», всі жили в очікуванні чогось нового, прагнули проявити ініціативу... На хвилі підйому і ми вирішили організувати своє свято в новий спосіб. Почалося з того, що чоловіки вишикувалися в лінійку і кожну жінку вітали квіткою. А згодом кожен одержав листівку із завданням. Я вже не пригадую усіх завдань, але добре запам'ятала своє: заспівати дует Одарки і Карася разом з доцентом кафедри обчислювальної математики А. Білецьким (до нас приходили й гості з інших кафедр). Було багато веселощів й сміху... А до Нового року ми випускали кафедральну стінну газету, в якій прагнули передбачити, які зміни відбудуться в суспільстві й світі, і що нас усіх чекає в майбутньому.

Життя вирувало не лише на свята. Були й творчі суперечки прямо на перервах; «золотих рук майстри» Р. Д. Бартосевич, П. П. Бортник, В. П. Заячківський завзято обговорювали свої розробки різноманітних приладів для демонстрації студентам дії фізичних законів (більшість з них і зараз в робочому стані). Бували й кумедні випадки. Розповідає Степан Самійлович Тучак: «Студент з дуже слабкою підготовкою ніяк не міг відповісти на запитання викладача і зрештою видав: «Та я з ФЕМСу» (найслабший факультет). А один студент-заочник надіслав на перевірку свою контрольну роботу, в якій були лише формули. І в кінці приписано: «А цифри підстав сам».

Викладачі ділилися й своїми особистими проблемами. І вже тут все залежало від темпераменту, відкритості-закритості особи. Наш завідувач кафедри Роман Дмитрович Бартосевич був якраз з тих, хто не приховував ні свого настрою, ні своїх почуттів. Вони разом з дружиною Ритою Василівною виховували прийомну дочку Ніночку. І його захвату від цієї дитинки не було меж... Як і любові до його мами, яка згодом жила в їх сім'ї. Але найбільше запам'яталося, як Роман Дмитрович захоплювався історією, що почала відкриватися в часи перебудови. Він жадібно читав нові публікації про історію України, козаків, Запорозьку Січ, а потім, розповідаючи про це, аж підскакував від задоволення. Невисокого зросту, приємної зовнішності, завжди акуратний, він справляв гарне враження не лише своїм виглядом, але

й привітністю, доброзичливістю, вмінням пожартувати. Не обходив увагою жінок – завжди привітає, обійме, скаже комплімент...

Багато доброго хотілося б сказати майже про кожну людину, з ким довго спілкувалися на роботі і поза нею, здружилися і заприятелювали на решту життя. Довіку вдячна Віталію Анатолійовичу Юхимчуку, Ірині Мефодіївні Кунець (Омельчук), Наталії Антонівні Пилипей (Трачук) за порядність, доброту, підтримку, бажання допомогти. Добром і усмішкою згадую вічного «трудоголіка», орденоносця Дмитра Івановича Вадця, мовчазного але привітного Степана Самійловича Тучака, делікатного, з вишуканим почуттям гумору Віктора Федоровича Орленка. Ладна б продовжувати цей перелік, але тоді доведеться називати всіх без виключення, тому що це насправді був здоровий міцний колектив, в якому не було місця ні заздрощам, ні розборкам, ні образам – на роботі всі показували себе з найкращого боку.

Окремо хочу поділитися спогадами про співробітників нашої фізико-технологічної лабораторії. Це був згуртований організм, спрямований на досягнення єдиної мети.

Тон в роботі задавав, звичайно ж, Євген Сергійович Никонюк – фанат своєї справи, безмежно закоханий в дослідження напівпровідників. Я захоплювалася його чіткістю, системністю в роботі, вмінням все до найменших дрібниць тримати під контролем, нічого не забуваючи. Для мене це був взірець ідеального керівника.

Своїм досліддам та обчисленням він ладен був присвячувати весь свій час – робота в лабораторії до дев'ятої години вечора була нормою, а в період підготовки звітів затримувалися значно довше... Пам'ятаю, як мені довелося друкувати річний звіт 31 грудня до одинадцятої години вечора. Але не тільки роботою захоплювався Євген Сергійович. Він дуже багато читав, прекрасно знав історію (здається, в юності навіть мріяв стати істориком), мав хист до літературної творчості. І все ж таки головним його талантом була небайдужість до всього, що відбувалося навколо. Він намагався вдосконалити те, що було йому підвладне. Наприклад, він розробив і постійно доопрацьовував систему оцінювання роботи студентів. Будучи старшим куратором, опікувався духовним вихованням студентів – запровадив проведення лекцій та бесід на біблійні теми; і це в той час, коли релігійна тематика ще не була популярною в суспільстві. Дуже радів Євген Сергійович змінам, які відбувалися в країні в часи перебудови й національного відродження. Сподіваючись на краще майбутнє, він став активним учасником Руху, брав участь в «Ланцюгу єднання» в 1990 році, проводив роз'яснювальну роботу. Він «горів» кожною справою, за яку брався. В спілкуванні це була дуже доброзичлива, уважна, співчутлива людина з тонким почуттям гумору. До нього зверталися за доброю порадою, коли хотіли позичити грошей, і щоб

просто поспілкуватися. Коли в сім'ї Никонюків сталося страшне горе – помер 22-річний син – вони вирішили щомісячно відкладати гроші на допомогу хворим. Дуже часто ці гроші рятували здоров'я співробітників.

Ці людяність, порядність, інтелігентність, принциповість приваблювали до колективу таких само розумних, інтелігентних, відданих справі співробітників. Ядро колективу складали Микола Йосипович Троцюк, Микола Іванович Кучма, Маргарита Олексіївна Ковалець, Василь Петрович Заячківський, В'ячеслав Леонідович Шляховий. М. Й. Троцюк як фундаментальний вчений займався розробкою нових методик досліджень, першим ввів комп'ютер в навчальний і науковий процес, створив підручник для вивчення радіації. Він багато не говорив, але якби мені довелося обирати, кому довірити таємницю, я пішла б до Миколи Йосиповича.

М. І. Кучма прагнув все робити досконало, вирізнявся надійністю, порядністю, дуже переймався за долю України, дуже багато читав, знав усе, що відбувалося в світі. Я любила спілкуватися з ним по дорозі на роботу чи додому – це завжди було цікаво й приємно, ми симпатизували один одному.

М. О. Ковалець неможливо уявити без книжки в руках – навіть на 5-хвилинних перервах вона примудрялася прочитати сторінку-другу. Євген Сергійович дуже цінував її меткий розум та хист в роботі – ніхто не міг краще наносити контакти. Коли траплялися аврари, Маргарита Олексіївна разом з колегами-чоловіками затримувалася на роботі до ночі, а вдома на неї терпляче чекав син... Ми здружилися з цією непересічною сім'єю на все подальше життя, збагачуючись від них добром, інтелігентністю, духовністю.

Улюбленою справою В. П. Заячківського було розробляти і втілювати в життя різноманітні пристосування і прилади, які могли б полегшити дослідження або продемонструвати роботу фізичних явищ та законів. Руки в нього справді були «золоті», а голова «світлою». Він родом із Прикарпаття, і цей своєрідний колорит в мові, поглядах, вчинках зберіг до кінця днів.

З приходом в колектив В. Л. Шляхового господарство лабораторії нарешті було впорядковане, а наше спілкування збагатилося чуйністю, доброзичливістю й високою моральністю.

Пишаюся, що довелося спілкуватися і працювати разом з батьками-засновниками кафедри Дубчаком В. А., Троцюком М. Й., Тучаком С. С., Вадцем Д. І., Никонюком Є. С., Бартошевичем Р. Д., завдяки яким були закладені не лише матеріальні та організаційні основи для роботи кафедри, але й та атмосфера порядності, доброзичливості, яка панувала в колективі. Цьому поколінню викладачів довелося не тільки створювати кафедру й організувати навчальний процес, але й ставати на абсолютно нові рейки після 1991 року, коли кардинально почали змінюватися підходи до освіти: перепрофілювання напряму підготовки спеціалістів від гідротехніки до юриспруденції та від меліорації до економіки й охорони здоров'я; нові плани

та програми; введення Болонської системи з її новими цінностями та методами; освоєння комп'ютерів та шляхів застосування їх в навчанні; і найстрашніше – скорочення годин викладання фізики. Але не були б вони фізиками, якщо б не скористалися законами своєї науки: гравітація допомагає надійно втриматися на ногах, відцентрова сила їхньої внутрішньої енергії рухає їх вперед, а сила рівноваги не дає занепасти духом!

На завершення прошу вибачення в усіх, кого я не згадала, але всім я вдячна – ви були найкращим, улюбленим колективом, в якому мені довелося працювати, еталоном, з яким я звіряла все, що було до і після.

Вічна світла пам'ять тим, кого вже немає з нами.

Здоров'я і довголіття всім живим!

Vivant, фізики!

4. КОЛЕКТИВНІ СВІТЛИНИ ПРАЦІВНИКІВ КАФЕДРИ ФІЗИКИ



Працівники кафедри фізики. 1977 рік



Працівники кафедри фізики. 1999 рік



Працівники кафедри фізики. 2001 рік



Колективне фото. 2007 рік



Працівники кафедри фізики. 2012 рік



На кафедрі. 2013 рік



Працівники секції фізики кафедри хімії та фізики. 2015 рік



Під час садіння дерев біля 7 корпусу. 2016 рік

ПІСЛЯМОВА

Думка про написання історії кафедри фізики НУВГП виникла у вересні 2018 року у викладачів, які прийшли на кафедру в 60–70-х роках минулого століття і нині вже перебувають на пенсії. В 2019 році минуло 70 років від дня заснування кафедри фізики НУВГП (тоді УІВГ). Вони були свідками становлення кафедри, росту її чисельності, як в кількісному, так і в якісному відношенні і нині з жалем констатують втрату інтересу держави до підготовки інженерних кадрів у нашому вузі і разом з тим відмічають постійне намагання колективу кафедри, його керівництва протистояти цим негативним тенденціям, підтримуючи високий рівень викладання, матеріального забезпечення, продовження науково-педагогічного росту членів кафедри.

Ідея колишніх викладачів кафедри фізики знайшла підтримку у нинішніх співробітників кафедри, її керівництва, і почалася копітка робота в архіві НУВГП, Державному архіві Рівненської області (ДАРО), збір спогадів, світлин тощо.

Хотілося б на завершення суто офіційної констатації фактів, витягів з наказів, переліку тих чи інших подій, які відбувалися на кафедрі, університеті та в освітній галузі нашої країни, сказати декілька слів про життя колективу кафедри. Кафедра фізики завжди відзначалася в університеті, раніше в інституті, перебуваючи на різних факультетах, особливою згуртованістю, дружбою всередині колективу, про що неодноразово зауважували співробітники інших кафедр. Очевидно, що завідувачі кафедрою, укомплектовуючи штат кафедри, звертали також увагу на моральні якості майбутніх колег по роботі, як викладачів так і лаборантів, знайомили їх з традиціями кафедри. Тому при виникненні конфліктних ситуацій, вони майже завжди вирішувалися на рівні кафедри. Як правило, завжди в таких випадках звертаються до завідувача кафедри, і він в силу своїх повноважень і авторитету (а завідувачі кафедри – це найавторитетніші члени кафедри) вирішували ці питання. В більш складних ситуаціях, коли потрібна була думка кафедри, питання вирішувалися на засіданні кафедри. Але серед співробітників кафедри була людина, з якою можна порадитися при вирішенні багатьох проблем по роботі та в сім'ї. Це Троцюк Микола Йосипович, якого називали «совістю кафедри». Після виходу на пенсію Миколи Йосиповича часто намагалися вирішувати всілякі проблеми, звертаючись за порадою до Никонюка Євгена Сергійовича, аж до самої його смерті у вересні 2018 року. Пізніше за порадою ходили до завідувача кафедрою Гаращенко В'ячеслава Івановича, теж до самої його смерті в 2021 році.

Доброю традицією кафедри залишилось спільне святкування свят та ювілеїв з запрошенням колишніх співробітників, які нині перебувають на

пенсії. На жаль, скорочення кількості годин на вивчення фізики потягло за собою скорочення кількості ставок викладачів на кафедрі. Тому викладачі кафедри змушені шукати підробіток в інших навчальних закладах міста, і їм не завжди вдається зібратися усім разом як у старі добрі часи. Кафедра з оптимізмом дивиться в майбутнє, пристосовується до нових умов, сподіваючись, що незабаром повернеться увага до підготовки спеціалістів інженерно-технічного профілю.

На жаль, написання хроніки кафедри фізики НУВГП дуже розтягнулося в часі через хворобу, операцію, тривалий час реабілітації, карантинні заходи, пов'язані Covid-19, скептичне ставлення деяких викладачів стосовно потрібності цієї хроніки тощо. За цей час відбулися зміни в житті кафедри. На початку вересня 2021 року докторську дисертацію захистив Мороз Микола Володимирович, кандидатську дисертацію захистив Рудик Богдан Петрович, а Лебедь Олександр Олександрович вступив до докторантури. Пішли у вічність Свадебка Лідія Василівна та Гаращенко В'ячеслав Іванович, який, перебуваючи на посаді завідувача кафедри, всіляко підтримував мене під час роботи над хронікою. Велику допомогу надав також Вадець Дмитро Іванович, а редагування тексту здійснила Гудич Надія Іванівна.

Висловлюю щире подяку всім нинішнім і колишнім викладачам а також їх родинам за співпрацю в реалізації цього проєкту.

В'ячеслав Шляховий. Жовтень 2021 року. Грабів.

Б
БАЙДАН В. Ф., 70
БАРТОСЕВИЧ Р. Д., 70
БОРТНИК П. П., 70
БЯЛИК М. В., 71

В
ВАДЕЦЬ Д. І., 75

Г
ГАЄВСЬКИЙ В. Р., 78
ГАРАЩЕНКО В. І., 79
ГАРАЩЕНКО О. В., 81
ГУДИЧ Н. І., 135

Д
ДИЛЕВСЬКИЙ Г. Б., 83
ДУБЧАК В. А., 83
ДЬОМІН О. О., 86

Ж
ЖОМНІР І. В., 87

З
ЗАЯЧКІВСЬКИЙ В. П., 88

І
ІЛЬЧУК Г. О., 89

К
КЛЕПАЧ М. І., 90
КЛЮС І. П., 91
КОВАЛЕЦЬ М. О., 91
КОВАЛЬЧУК Г. К., 92
КОГУТ О. М., 92
КОРНІЄНКО І. А., 92
КОСТЕНКО В. М., 93
КОЧЕРГІНА О. Д., 93
КОЧМАРСЬКИЙ В. З., 94
КУЗЬМІН-ПОЛЯНСЬКИЙ Г. В., 96
КУЧМА М. І., 97

Л
ЛЕБЕДЬ О. О., 97

М
МАРТИНЮК В. Д., 98
МИХАЛЕЦЬКА Г. Г., 99
МОРОЗ В. М., 100
МОРОЗ М. В., 100

Н
НАСЕНИК Г. І., 101
НИКОНЮК Є. С., 101

О
ОЛЕКСИН Д. І., 104
ОНИЩУК П. М., 104
ОРЛЕНКО В. Ф., 104

П
ПЕРЕЛЬ Ю. І., 105
ПЯТКІВСЬКА Н. А., 105

Р
РИБАЛКО А. В., 108
РОДЗЯК Т. С., 109
РУДИК Б. П., 109

С
САНДУЛЯК О. В., 110
СВАДЕБА Л. В., 111
СЕРЕДЮК С. Є., 111
СІНОЖИНСЬКА Л. П., 111
СКРИПНИК І. Г., 112
СОЛЯК Л. В., 113

Т
ТРОЦЮК М. Й., 115
ТУЧАК С. С., 129

Ц
ЦИМБЛЕР М. Ю., 130

Ш
ШЛЯХОВИЙ В. Л., 131

Я
ЯЦИШИН-КВ'ЯТКОВСЬКА К. В., 89

Довідкове видання

Шляховий В'ячеслав Леонідович

ІСТОРІЯ

КАФЕДРИ ФІЗИКИ НУВГП

Довідково-інформаційне видання

Технічний редактор

Г.Ф. Сімчук

Підписано до друку 30.09.2022 р. Формат 60×84 ¹/₁₆.

Ум.-друк. арк. 8,6. Обл.-вид. арк. 9,5.

Тираж 100 прим. Зам. № 5589.

*Видавець і виготовлювач
Національний університет
водного господарства та природокористування,
вул. Соборна, 11, м. Рівне, 33028.*

*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції РВ № 31 від 26.04.2005 р.*